

หนังสือ โสเชยา

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสตีอัส)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสตนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัช, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือ โสเซยา

บทนำสู่โอสเยยา: โอสเยยาเป็นคนที่สองของผู้พยากรณ์น้อยทั้งสิบสามคนนั้น พวกเขาถูกเรียกเช่นนั้นไม่ใช่เพราะว่าพวกเขามีค่า ความน่าเชื่อถือหรือสิทธิอำนาจน้อยกว่าผู้พยากรณ์คนอื่นๆที่เหลือ แต่เพราะว่าหนังสือของพวกเขามีความยาวสั้นกว่า โอสเยยาอยู่ในสมัยเดียวกับอาโมส อิชยาห์และมีคาห์ จุดมุ่งหมายของการรับใช้ของเขาคือ แก่อิสราเอล (อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ก่อนถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียในปี 722 ก่อน ค.ศ. เขาเขียนจากยูดาห์ แต่จุดมุ่งหมายหลักคือความบาปของอาณาจักรฝ่ายเหนือ

หัวข้อหลักของหนังสือเล่มนี้คือ ความไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลต่อพระเยโฮวาห์ผู้เป็นสามียฝ่ายวิญญาณของนาง ดังนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้จึงเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบของภรรยาที่เล่นชู้ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งถูกแสดงเป็นบุคคลผ่านทางภรรยาของโอสเยยา หนังสือเล่มนี้ถูกยกคำพูดไปทั่วพระคัมภีร์ใหม่: โดยพระคริสต์เองในมัทธิว 9:13 และ 12:7 จากโอสเยยา 6:6; ในมัทธิว 2:15 จากโอสเยยา 11:1; ในโรม 9:25,26 จากโอสเยยา 1:10 และ 2:23; ใน 1 โครินธ์ 15:55 จากโอสเยยา 13:14; และใน 1 เปโตร 2:10 จากโอสเยยา 2:23

หนังสือเล่มนี้อาจถูกแบ่งได้ดังนี้: (1) ภรรยาที่ไม่ซื่อสัตย์คนหนึ่งใน โอสเยยา 1:1 ถึง 3:5; (2) ประชาชนหมู่หนึ่งที่บาปหนาใน โอสเยยา 4:1-13:8; และ (3) พระพรในอนาคตและสง่าราศีของอิสราเอลใน โอสเยยา 13:9-14:9

*****

ภาพรวมของโอสเยยา 1: บทแรกของโอสเยยาประกอบด้วยเนื้อหาสองส่วน: (1) ภาพเปรียบเทียบของการสมรสของโอสเยยากับนางโกเมอร์และบุตรเหล่านั้นที่เกิดกับพวกเขาในฐานะสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษาและ (2) พระพรในอนาคตและการกลับคืนสู่สภาพเดิมของอิสราเอล

ฮชย 1:1

พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงโฮเซยา บุตรชายเบเอรี ใน

รัชกาลอูสซียาห์ โยธาม อาหัทและเฮเซคียาห์ กษัตริย์ทั้งหลายแห่งยูดาห์ และในรัชกาลเยโรโบอัม
ราชโอรสของโยอาช กษัตริย์อิสราเอล การคลใจของหนังสือเล่มนี้ถูกกล่าวชัดเจนตั้งแต่ต้น: “พระ
วณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงโฮเซยา” พระเจ้าคริสต์แก่และผ่านทางโฮเซยา พระองค์ทรง
ระบายนมหายใจออก (นั่นคือ ตรัส) พระวณะและถ้อยคำต่างๆของพระองค์แก่ผู้พยากรณ์ท่านนี้
บิดาของโฮเซยาถูกหมายเหตุว่าเป็นเบเอรี อย่างไรก็ตาม เราทราบน้อยมากเกี่ยวกับภูมิหลังของ
เขา กษัตริย์สี่องค์แห่งยูดาห์ถูกหมายเหตุไว้ตั้งแต่อูสซียาห์จนถึงเฮเซคียาห์ โดยฝ่ายหลังบ่งบอก
การสิ้นสุดของการรับใช้ของผู้พยากรณ์ท่านนี้ ดูเหมือนว่าการรับใช้ของโฮเซยาสิ้นสุดลงหลัง
จากการกวาดต้อน ไปเป็นเชลยยังอัสซีเรียเสร็จสิ้นในปี 721 ก่อน ค.ศ. ไม่นาน มีแต่เยโรโบอัมที่
สองถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล โดยบ่งบอกการเริ่มต้นของการรับใช้ของผู้
พยากรณ์ท่านนี้ สรุปก็คือว่า การรับใช้ของโฮเซยากินเวลาอย่างน้อยหกสิบห้าปี (ตั้งแต่ปี 785
ก่อน ค.ศ. จนถึงอย่างน้อย 720 ก่อน ค.ศ.) ผู้เชี่ยวชาญชาวฮีบรูบางท่านเสนอแนะว่ามันเป็นเวลา
นานกว่านี้เสียอีก ในช่วงเวลานี้เอง เขาจึงอยู่สมัยเดียวกับอาโมส อิชยาห์และมีคาห์

ฮชย 1:2

เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสทางโฮเซยาเป็นครั้งแรกนั้น พระเยโฮวาห์

ตรัสกับโฮเซยาว่า "ไปซิ ไปรับหญิงเจ้าผู้มาเป็นภรรยา และเกิดลูกชู้กับนาง เพราะว่าแผ่นดินนี้
เล่นชู้อย่างยิ่ง โดยการละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย" วลีแรกอาจอ่านได้ว่า “การเริ่มต้นของพระวณะ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามายัง (หรือ ผ่านทาง) โฮเซยา” อีกครั้งที่การคลใจของหนังสือเล่มนี้ปรากฏ
ชัดเจน เรื่องเล่าเปรียบเทียบของหนังสือเล่มนี้จึงเริ่มต้นขึ้น พระเจ้าทรงสั่งโฮเซยาให้แต่งงานกับ
หญิงคนหนึ่งที่คุณทราบกันว่าเป็นหญิงสำส่อน (ความคิดเกี่ยวกับการเป็นหญิงแพศยาก็ไล่ตั้งแต่
หญิงโสเภณีไปจนถึงผู้หญิงคนหนึ่งใจง่าย นั่นคือ หญิงคนหนึ่งกลับนอนไปทั่ว) การกล่าวถึง
นางว่าเป็น “ลูกชู้” อาจหมายถึงหญิงคนหนึ่งตัวเธอเองก็เกิดมาแบบนอกสมรส นั่นคือ เป็น
บุตรสาวของหญิงใจง่ายคนหนึ่ง กล่าวสั้นๆก็คือ โฮเซยาจะต้องแต่งงานกับหญิงคนหนึ่งซึ่งคนรู้
กันว่าเป็นหญิงใจง่ายและมาจากพื้นเพดังกล่าว

การประยุกต์ใช้เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้จึงถูกนำเสนอในที่ แผ่นดินอิสราเอลมีใจง่าย ฝ่ายวิญญาณเหมือนกับภรรยาที่เล่นซู้คนหนึ่ง ไม่ซื่อสัตย์ต่อสามีของตน ภรรยาที่เล่นซู้คนหนึ่งซึ่งเกิดมาในความบาปเช่นนั้นก็ถูกคาดการณ์ได้ว่าจะทำตามอย่างมารดาของนาง ประเด็นก็คือ ความบาปที่ตกทอดมานาน อิสราเอลได้กระทำการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณอย่างร้ายแรงในการ ไปจากองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ การทำผิดศีลธรรมของนางยังแย่กว่าการเล่นซู้แบบปกติด้วย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการหัน ไปสู่การค้าประเวณี พระเจ้ากำลังแสดงให้เห็นบทเรียนที่เป็นภาพชัดเจนของความเลวทรามแห่งความบาปของอิสราเอลในการที่นางติดตามพระต่างด้าวอื่นๆ ไป อิสราเอลได้หัน ไปจากพระเจ้าของนางเพื่อขายตัวให้แก่การนับถือรูปเคารพที่เป็นพระต่างด้าว

ฮย 1:3-5   **ดังนั้นท่านจึงไปรับนางโกเมอร์บุตรสาวดิบลาลิมมาเป็นภรรยา และนางก็มีครรภ์กับท่านและคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ตามที่ได้รับคำสั่งจากพระเจ้า โฮเซยา**
แต่งงานกับหญิงคนหนึ่งชื่อว่าโกเมอร์ เห็นได้ชัดว่านางเป็นหญิงใจง่ายที่ถูกพรรณนาถึงในข้อที่ แล้ว นั่นคือ หญิงใจง่ายคนหนึ่งซึ่งอาจถึงขนาดทำงานเป็นโสเภณีด้วยซ้ำ จากครอบครัวหนึ่งที่ใจง่ายเหมือนกัน พอถึงคราวเหมาะสม นาง โกเมอร์ก็คลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่โฮเซยา

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "จงเรียกชื่อเขาว่า ยิสเรเอล เพราะว่าอีกไม่ช้าเราจะ
ลงโทษวงศ์วานของเยชูเหตุด้วยเรื่องโลหิตของยิสเรเอล เราจะให้ราชอาณาจักรของวงศ์วาน
อิสราเอลสิ้นสุดลงเสียที เด็กชายที่เกิดแก่โฮเซยาและนาง โกเมอร์จะต้องถูกตั้งชื่อว่ายิสเรเอล ตามที่พระเจ้าตรัสตั้ง ยิสเรเอลเป็นกรุงหนึ่งในอาณาจักรฝ่ายเหนือซึ่งเป็นที่ๆกษัตริย์ที่ชั่วร้ายหลายองค์ของมันใช้เป็นที่พำนักอาศัย โดยอาหับเป็นหนึ่งในนั้น ชื่อ *ยิสเรเอล* ก็กลายมาเป็นชื่อเรียกหนึ่งของอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอล (กรุงยิสเรเอลตั้งอยู่ติดกับหุบเขายิสเรเอล หรือเป็นที่รู้จักในชื่อที่ราบแห่งเอสตราเอลอน) พระเจ้าทรงเตือนอย่างเจาะจงว่าในไม่ช้าพระองค์จะทรงล้างแค้นให้กับโลหิตที่ไร้ความผิดซึ่งถูกทำให้หลั่งออกที่ยิสเรเอล โดยอาหับกับวงศ์วานของเยชูนี้รวมถึงการฆ่านาโบทโดยอาหับและนางเยเซเบลด้วย ดู 1 พงศกษัตริย์ 21 เยชูเป็นผู้ที่ทำให้วงศ์วาน (ราชวงศ์) ของอาหับสิ้นสุดลงอย่างยับยั้งและอย่างรุนแรง ดู 2 พงศกษัตริย์ 10:1-14 ราชวงศ์ที่ใช้ความรุนแรงและชั่วร้ายของเยชูมาถึงจุดจบตามที่มิบ้นทีกไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 15:8-

12 อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงทำให้อาณาจักรแห่งอิสราเอลทั้งสิ้น (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) สิ้นสุดในแบบเดียวกันเพราะความบาปของพวกเขา นั่นถูกบันทึกไว้ใน 2 พงศกัศตรีย์ 17

เด็กชายที่ถือกำเนิดแก่นาง โกอเมอร์และ โฮเซยา นั่นคือ ยิสเรเอล จะเป็นแบบของการพิพากษาที่จะเกิดแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือเพราะการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณของพวกเขาที่กระทำต่อพระเจ้าของพวกเขา เหมือนกับที่พระเจ้าได้ทรงทำให้วงศ์วาน (นั่นคือ ราชวงศ์) ของอาหับและเยชูมาถึงจุดจบแล้ว พระองค์ก็จะทรงกระทำเช่นนั้นต่ออิสราเอลด้วย ยิสเรเอล ซึ่งถูกตั้งชื่อตามกรุงของอาหับเป็นแบบของการพิพากษาที่จะมานั้น

5 ต่อมาในวันนั้นเราจะหักธนูของอิสราเอลในหุบเขายิสเรเอล" การหักคันธนูเป็นภาพเปรียบเทียบของการถูกทำให้พ่ายแพ้ในทางทหาร หุบเขายิสเรเอล (หรือเป็นที่รู้จักในชื่อที่ราบแห่งเอสตราเอลอนและอยู่ใกล้เมกิดโด) อยู่ใกล้สะมาเรียและเห็นได้ชัดว่าเป็นที่ๆแซมมานเนสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียทำให้อิสราเอลพ่ายแพ้ก่อนการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังอัสซีเรีย ประเด็นที่สำคัญกว่าตรงนี้ก็ก็คือว่า ในหุบเขายิสเรเอลนี้เองที่พระเจ้าจะทรงหักอิสราเอลในทางทหารและทรงยกพวกเขาให้อยู่ในมือของคนอัสซีเรีย ดังนั้นชื่อยิสเรเอล บุตรชายของนาง โกอเมอร์และ โฮเซยาจึงจะกลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของการพิพากษานั้นที่จะมีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ

ฮชย 1:6-7   ต่อมานางก็ตั้งครรภ์ขึ้นอีก และคลอดบุตรสาวคนหนึ่ง และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า "จงตั้งชื่อบุตรสาวนั้นว่า โจรูหะมาห์ เพราะเราจะไม่เมตตาวงศ์วานอิสราเอลอีกต่อไป แต่เราจะเอาเขาออกไปอย่างสิ้นเชิง พอถึงเวลาครบกำหนด นาง โกอเมอร์ (ภรรยาของ โฮเซยา) ก็ตั้งครรภ์อีกครั้งและให้กำเนิดบุตรสาวคนหนึ่ง โฮเซยาได้รับคำสั่งให้ตั้งชื่อเธอว่า *โจรูหะมาห์* ซึ่งมีความหมายว่า 'ไม่มีความเมตตา' ชื่อนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเล่าเปรียบเทียบนั้นเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ การประยุกต์ใช้ก็ถูกกล่าวชัดเจน พระเจ้าจะไม่ทรงมีพระเมตตาต่ออิสราเอล แต่จะทรงเอาพวกเขาออกไปจากแผ่นดินของ

พวกเขา ความบาปของอิสราเอลก็ร้ายแรงจนถึงขนาดที่ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงมีพระเมตตาต่อพวกเขาอีกต่อไปแล้ว

7 แต่เราจะเมตตาวงศ์วานยูดาห์ และเราจะช่วยเขาให้รอดพ้นโดยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ช่วยเขาให้รอดพ้นด้วยคัมภีร์ หรือด้วยดาบ หรือด้วยสงคราม หรือด้วยเหล่าม้า หรือด้วยเหล่าพลม้า" ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะแสดงความเมตตาต่อวงศ์วานยูดาห์ นั่นคืออาณาจักรฝ่ายใต้ เมื่ออัสซีเรียรุกรานภูมิภาคนั้นและกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะไว้ชีวิตยูดาห์ แม้พวกเขาต่างปรารถนาในความสัจย์เชื่อของตนต่อพระเจ้า อย่างน้อยพวกเขาก็ยังเหลือความเชื่อสัจย์ต่อพระเยโฮวาห์อยู่บ้าง การช่วยยูดาห์ให้พ้นจะไม่ได้เป็นมาโดยกำลังทางทหาร (นั่นคือ อาวุธ การศึกหรือทหารม้า) แต่โดยพระเจ้าเอง นั่นถูกทำให้เป็นจริงอย่างน่าอัศจรรย์เมื่อทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าฆ่าทหารอัสซีเรีย 185,000 คนขณะที่พวกเขาเตรียมตัวที่จะโจมตีเยรูซาเล็ม ดู 2 พงศกัศัตร์ 19:35 อาณาจักรฝ่ายเหนือไม่สมควรได้รับความเมตตาแล้วและพระเจ้าจะไม่ทรงแสดงความเมตตาต่อมันเลย การนับถือรูปเคารพของมันได้ช่วยพระเจ้าให้ทรงพระพิโรธจนถึงขนาดที่ไม่มีทางแก้แล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าจะทรงไว้ชีวิตยูดาห์แก่ชั่วคราว

ฮชย 1:8-9   เมื่อนางให้โลธูหะมาห์หย่านมแล้ว นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง วกกลับมายังเรื่องเล่าเปรียบเทียบเดิม นางโกเมอร์และโฮเซยาก็มีลูกคนที่สามเป็นเด็กผู้ชาย

9 และพระเจ้าตรัสว่า "จงเรียกชื่อบุตรนั้นว่า โลอัมมี เพราะเจ้าทั้งหลายมิใช่ประชาชนของเรา และเราก็มิใช่พระเจ้าของเจ้า" ชื่อ โลอัมมี มีความหมายตรงตัวว่า 'ไม่ใช่ประชาชนของข้าพเจ้า' ในเรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ พระเจ้าตรัสล่วงหน้าว่าอาณาจักรฝ่ายเหนือจะกลายเป็นเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ใช่ประชาชนของพระองค์ เพราะการนมัสการรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นของพวกเขาที่เบธเอลและดาน อิสราเอลจึงได้ทำให้ตัวเองเหมือนไม่ใช่ประชาชนของพระเจ้าแล้ว ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์จะไม่ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาแล้วด้วย

สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ไม่ใช่การหักพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับอิสราเอล นั่นคือ เหยี่ยงพวกเขาทิ้งไปเสีย แต่พระเจ้ากำลังทรงพรณนาให้เห็นผลกระทบที่ตามมาของความบาปของอิสราเอลต่างหาก ความบาปของพวกเขาได้ทำลายสามัคคีธรรมระหว่างพวกเขากับพระเจ้าแล้ว พวกเขาได้ทำตัวเหินห่างไปจากพระองค์แล้ว พระเจ้าทรงอับอายขายหน้าเพราะพวกเขา พระองค์ทรงขัดเคืองพระทัยเพราะความบาปของพวกเขาค ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงตัดขาดพวกเขาเสีย ในการพิพากษา พระองค์จะไม่ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นในฐานะพระเจ้าของพวกเขา

ฮชย 1:10-11 แต่จำนวนประชาชนอิสราเอลจะมากมายเหมือนเม็คทรายในทะเล ซึ่งจะดวงหรือนับไม่ถ้วน และต่อมาในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า "เจ้าทั้งหลายไม่ใช่ประชาชนของเรา" ก็จะกล่าวแก่เขาว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"

เกรงว่าจะมีคำถามเกี่ยวกับพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับอิสราเอล บัดนี้พระองค์ตรัสล่วงหน้าถึงการกลับคืนสู่สภาพเดิมและพระพรของพวกเขาในอนาคต แม้อาณาจักรฝ่ายเหนือกำลังจะถูกกำจัดออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา กระนั้นวันนั้นกำลังจะมา (ในยุคพันปี) เมื่อลูกหลานของพวกเขาจะมีจำนวนนับไม่ถ้วน แน่แน่นอนว่านั่นหมายถึงลูกหลานของอิสราเอลในพระคริสต์ แม้พระเจ้าจะทรงตัดขาดอิสราเอลชั่วคราวเพราะความบาปของพวกเขา วันนั้นก็มาถึงเมื่อพวกเขาจะถูกเรียกว่าบรรดาบุตรของพระเจ้าอีกครั้ง ท่ามกลางคำพยากรณ์ที่หุดู่เกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาคือ แสงริบหรี่แห่งความหวังในเรื่องการกลับคืนสู่สภาพเดิมในอนาคตและพระพร โดยพระเจ้า พระเจ้าจะไม่วันหักพระสัญญาต่างๆของพระองค์เด็ดขาด พระองค์ได้ทรงสัญญาอับราฮัม อิสอัคและยาโคบเป็นพันธสัญญานิรันดร์ไว้แล้ว แม้อิสราเอลได้ยกเลิกพันธสัญญานั้นไปแล้วในส่วนของพวกเขา พระเจ้าก็จะทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ในที่สุด

11 และวงศ์วานยูดาห์กับวงศ์วานอิสราเอลจะรวมเข้าด้วยกัน และเขาทั้งหลายจะตั้งผู้หนึ่งให้เป็นประมุข และจะพากันขึ้นไปจากแผ่นดินนั้น เพราะวันของอิสราเอลจะสำคัญมาก ในการกลับคืนสู่สภาพเดิมและการรวบรวมกันเข้ามาอีกในอนาคตของอิสราเอล ทั้งสองฝ่ายของมัน นั่นคือ ยูดาห์และอาณาจักรฝ่ายเหนือ จะถูกรวมกันเป็นหนึ่งอีกในฐานะประชาชาติเดียว พวกเขาจะมีประมุของค์เดียว นั่นคือ พระเยซูคริสต์พระเมสสิยาห์ของพวกเขา พวกเขาจะถูกรวมเข้าด้วยกันอีกออกจากแผ่นดินโลก (คำที่แปลว่า แผ่นดิน (เอเรทซ์) มีความหมายได้ด้วยว่าทั้งพิภพโลก) แม้อิสราเอลในตอนแรกจะเป็นภาพเปรียบเทียบของการพิพากษาโดยอัสซีเรีย วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อมันจะเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของสง่าราศีและพระพรของอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม วันนั้นยังมาไม่ถึง

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 2: ความคิดสำคัญสองประการถูกพัฒนาในบทนี้: (1) การพิพากษาอิสราเอลที่เล่นซู้ฝ่ายวิญญาณ และ (2) การกลับคืนสู่สภาพเดิมของอิสราเอลที่มักเล่นซู้สู่ความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า อย่างแรกจะเกิดขึ้นด้วยน้ำมือของอัสซีเรียขณะที่อย่างหลังจะเกิดขึ้นในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ฮชย 2:1-2 "จงเรียกน้องชายของเจ้าว่า 'อัมมี' จงเรียกน้องสาวของเจ้าว่า 'รูหะมาห์' เห็นได้ชัดถึงการเปลี่ยนคำเรียกตรงนี้ ขณะที่ในบทที่แล้ว บุตรชายและบุตรสาวของนาง โกเมอร์และโฮเซยาถูกตั้งชื่อว่าโลอัมมีและโลรูหะมาห์ ตรงนี้คำเต็มหน้า 'โล' (คำปฏิเสธภาษาฮีบรู) ถูกเอาออกไปแล้ว อัมมีจึงหมายความว่า 'ประชาชนของข้าพเจ้า' และรูหะมาห์มีความหมายว่า 'ได้รับความเมตตาแล้ว' บุตรทั้งสองคนนี้ถูกเรียกว่า *น้องชาย และน้องสาวของโฮเซยา* คำทั้งสองนี้สามารถมีความหมายได้ด้วยว่า 'ครอบครัว' ซึ่งเป็นความหมายที่ชัดเจนตรงนี้ คราวนี้โฮเซยาถูกเรียกให้วิงวอนบุตรทั้งสองของคนให้อุทธรณ์ต่อมารดาที่เล่นซู้ของพวกเขา

2 จงว่ากล่าวมารดาของเจ้า จงว่ากล่าวเถิด เพราะท่านางไม่ใช่ภรรยาของเรา และเราไม่ใช่สามีของนาง ฉะนั้นให้เธอทิ้งการเล่นซู้เสียจากสายตาของเธอ และทิ้งการล่วงประเวณีเสียจาก

ระหว่างต้นของนาง คำที่แปลว่า วากล่าว (ริยบ) มีความหมายว่า ‘โต้แย้ง’ เหมือนที่ทนายความสักคนจะสู้ความคดีของตนต่อหน้าศาล พระเจ้าทรงสั่งโฮเซยาให้วิงวอนบุตรทั้งสองของเขาให้โต้แย้งกับมารดาของพวกเขาด้วยพฤติกรรมที่เล่นซู้ของนาง สองสิ่งดูเหมือนปรากฏชัด (1) นางโกเมอร์ยังคงเป็นผู้หญิงใจง่ายและเล่นซู้ต่อไป แม้กระทั่งหลังจากแต่งงานกับโฮเซยาแล้วก็ตาม (2) การประยุกต์ใช้ที่ชัดเจนก็คือ เรื่องเล่าเปรียบเทียบเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณของอิสราเอล นางโกเมอร์ได้ทิ้งสามีของตนเพื่อขายบริการทางเพศให้แก่ชายอื่น สิ่งที่น่าโมโหเป็นพิเศษก็คือว่านางโกเมอร์ไม่เพียงกำลังแอบคบซู้เท่านั้น แต่นางได้เข้าสู่การขายบริการทางเพศอย่างเปิดเผยแล้วด้วย นางเป็นหญิงใจง่ายอย่างน่าเกลียดและไม่ซื่อสัตย์ซื่ออย่างน่าเกลียด นี่บอกเป็นนัยว่านางโหม้ณาตัวเองอย่างโจ่งแจ้งโดยวิธีที่นางเผยหน้าอกของตน นี่บอกเป็นนัยว่านางเป็นคู่นอนที่เต็มใจแก่ผู้ใดก็ตามที่จะมาหานาง เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ก็คือว่าอิสราเอลได้ค้าประเวณีฝ่ายวิญญาณเหมือนหญิงโสเภณีกับรูปเคารพใดก็ตามที่มันติดต่อสัมพันธ์ด้วยความน่าสะอิดสะเอียนของการนับถือรูปเคารพต่อพระเจ้าจึงถูกแสดงเป็นภาพชัดเจนในตัวของกรรยาคนหนึ่งที่ยอมขายตัวอย่างเปิดเผยแก่ชายอื่น

ฮย 2:3-5   **เกรงว่าเราจะต้องเปลื้องผ้าของนางจนเปลือยเปล่า**   **กระทำให้นางเหมือนวันที่นางเกิดมา**   **กระทำให้นางเหมือนถิ่นทุรกันดาร**   **และกระทำให้นางเหมือนแผ่นดินที่แห้งแล้ง**   **และสังหารนางเสียด้วยความกระหาย**   **พระเจ้าจึงทรงเตือนอิสราเอล**   **โดยใช้คำที่แสดงถึงความไม่ซื่อสัตย์ของกรรยาคนหนึ่ง**   **พระองค์ตรัสถึงสามีคนหนึ่ง**   **ที่จับกรรยาที่เล่นซู้ของตนได้**   **เปลื้องผ้าของนางจนล่อนจ้อน**   **และบังคับนางให้ออกไปเจอหน้าผู้คน**   **ในสภาพล่อนจ้อน**   **เพื่อทำให้นางอับอายขายหน้า**   **กรรยาที่นอกใจเช่นนั้นย่อมจะถูกหย่าขาด**   **ถูกบังคับให้ไปอยู่ตามลำพัง**   **เหมือนทะเลทรายและอาจถูกทิ้งไว้ให้ตาย**   **เพราะความกระหายน้ำด้วย**   **การพิพากษาเดียวกันนั้นกำลังจะเกิดกับอิสราเอล**   **พวกเขาจะถูกพาไปจากแผ่นดินของตน**   **และแผ่นดินนั้นจะถูกทิ้งไว้ร้างเปล่า**   **บทเรียนที่ใหญ่กว่าก็คือว่า**   **ความบาปจะนำมาซึ่งการพิพากษาของพระเจ้า**

4 เราจะไม่มีความสงสารต่อบุตรทั้งหลายของนาง เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นลูกของการเล่นซู้ คนรุ่นต่อไปของอิสราเอลจะไม่พบพระเมตตาจากพระเจ้า และแน่ที่เดียววิหหลายชั่วอายุคนได้เผชิญกับพระพิโรธของพระเจ้าที่เป็นการตีสอนเพราะใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา

5 เพราะวามารดาของเขาลเล่นซู้ เธอผู้ที่ทำให้กำเนิดเขาทั้งหลายได้ประพฤติกความอับอาย เพราะนางกล่าวว่า 'ฉันจะตามคนรักของฉันไป ผู้ให้อาหารและน้ำแก่นัน เขาให้ขนแกะและปานแก่นัน ทั้งน้ำมันและของดีม' เพราะการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณและความไม่สัตย์ซื่อของอิสราเอล การพิพากษาจะบังเกิดแก่นางและลูกหลานของนาง นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีความโอหังของหญิงเล่นซู้ที่คิดว่าพวกคนรักของนางจะเลี้ยงดูนางเมื่อสามีของนางทิ้งนางแล้ว เมื่ออิสราเอลติดตามบรรดาพระอื่นๆ นางก็มีหน้าคิดว่าพวกพระต่างค้วเหล่านี้จะอวยพรนางและทำให้นางเจริญ เหมือนกับภรรยาที่นอกใจคนหนึ่งอาจคิดว่าคนรักที่เป็นซู้ของนางจะดูแลนาง อิสราเอลก็คิดว่าบรรดาพระต่างค้วของนางจะช่วยเหลือนาง นางคิดผิดจริงๆ!

ฮย 2:6-7

เพราะเหตุนี้ ดุเถิด เราจะเอาหนามให้สะทางของนางไว้ เราจะ

สร้างกำแพงกั้นนางไว้เพื่อมิให้นางหาทางของนางพบ พระเจ้ากลับทรงสัญญาว่าจะส่งความทุกข์ยากมาสู่อิสราเอล แทนที่จะเป็นผลเก็บเกี่ยวอันอุดมสมบูรณ์ นางจะเกี่ยวหนาม แทนที่จะเป็นทางโล่งสะดวกต่อหน้านาง พระเจ้าทรงสัญญาว่านางจะเจอกำแพงกั้นไว้ ช่วงเวลาภายหลังฝนจะเป็นความยากลำบาก

7 นางจะไปตามบรรดาคนรักของนาง แต่ก็จะไม่ทัน นางจะเที่ยวเสาะหาเขาทั้งหลาย แต่นางก็ไม่พบเขา แล้วนางจะว่า 'ฉันจะไปหาผู้คนแรกของฉัน เพราะแต่ก่อนนั้นฐานะฉันยังดีกว่าเดี๋ยวนี้'

พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบเทียบของภรรยาที่นอกใจคนหนึ่งต่อไปและพรรณนาว่าอิสราเอลจะไปติดตามพระต่างๆที่เป็นรูปเคารพ โดยคิดว่าพวกมันจะช่วยนางได้ กระนั้น แม้นางจะค้นหาสักเพียงไร นางก็จะไม่พบความช่วยเหลือในพระเหล่านั้นเลย ความบาปยอมทิ้งผลพวงที่สิ้นหวังและร้างเปล่าไว้เสมอ อิสราเอลจะทราบเรื่องนี้แน่นอนอย่างเจ็บปวด ดังนั้นในความร้างเปล่าของนาง

สักวันหนึ่งนางจะกลับมาหาสามีของนาง โดยระลึกถึงสิ่งดีๆที่นางเคยมี เรื่องเล่าเปรียบเทียบตรง นี้ก็เกี่ยวกับอิสราเอลและการที่หลังจากได้ติดตามการนับถือรูปเคารพและได้รับผลที่ตามมาอัน ขมขื่น อิสราเอลจะกลับมาหาพระเจ้าของนางสักวันหนึ่ง ตลอดหลายศตวรรษ อิสราเอลส่วน ใหญ่เผชิญกับความทุกข์ยากจริงๆ กระนั้นพระเจ้าในพระปัญญาของพระองค์ก็กำลังเตรียม ประชาชนที่ไม่สัตย์ซื่อของพระองค์เพื่อที่จะกลับมาหาพระเจ้าและพระเมสสิยาห์ของพวกเขาสัก วันหนึ่ง นั่นจะเกิดขึ้นในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ฮย 2:8-9   แต่นางหาทราบไม่ว่าเราเป็นผู้ให้ข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน และได้ ให้เงินและทองมากมายแก่นาง ซึ่งเขาใช้สำหรับพระบาอัล ข้าว น้ำองุ่น น้ำมัน (มะกอกเทศ) เงิน และทองหมายถึงพระพรและความเจริญของพระเจ้าในสมัยที่อิสราเอลอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา กระนั้น แทนที่จะขอบพระคุณพระเจ้าผู้ได้ทรงอวยพรพวกเขา อิสราเอลกลับถวายความ มั่งคั่งของตนเป็นเครื่องบูชาแด่พระบาอัล แทนที่จะนมัสการพระเจ้าผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาและ อวยพรพวกเขา พวกเขากลับขายตัวเหมือนภรรยาที่เล่นซู้คนหนึ่งแก่รูปเคารพต่างๆ เช่น พระบา อัล

9 เพราะฉะนั้น เราจะกลับมาและจะเรียกข้าวคืนตามกำหนดฤดูกาล และเรียกน้ำองุ่นคืน ตามฤดู และเราจะเรียกขนแกะและป่านของเรา ซึ่งให้เพื่อใช้ปกปิดกายเปลือยเปล่าของนางนั้น คืนเสีย พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงเอาความเจริญของอิสราเอลไปเสีย พระองค์จะ ทรงเอาคืนเครื่องปกปิดความบาปของประชาชนของพระองค์และพวกเขาจะถูกทิ้งให้อยู่ใน สภาพล่อล่อนจ้อนในความเปลือยเปล่าฝ่ายวิญญาณของพวกเขา นี่เท่ากับพระเจ้าตรัสว่า หากเจ้า อยากเป็นหญิงนอกใจสามี ก็ตามใจเจ้าเลย แต่จะมีผลที่ตามมาต่างๆอันขมขื่นจากการทำเช่นนั้น

ฮย 2:10-13   คราวนี้เราจะเผยความลามกของนางท่ามกลางสายตาของคนรัก ของนาง และไม่มีใครช่วยให้นางพ้นมือเราได้ ด้วยการบรรยายภาพที่ชัดเจน พระเจ้าทรงปฏิญาณ ว่าจะเผยส่วนลับต่างๆของภรรยาที่ไม่สัตย์ซื่อของพระองค์ต่อหน้าพวกคนรักที่เป็นซู้ของนาง อิสราเอลจะถูกแก้ผ้าล่อนจ้อนเพราะการนอกใจฝ่ายวิญญาณของนาง พระองค์จะทรงจัดการกับ

อิสราเอลท่ามกลางพวกคนรักของนางและพวกเขาจะไม่มีอำนาจที่จะช่วยนางได้เลย แม้
อิสราเอลคิดว่าพวกรูปเคารพที่เป็นพระต่างตัวของนางจะช่วยนางให้พ้นจากการพิพากษาได้
พระเจ้ก็ทรงพิสูจน์ให้เห็นว่าจริงๆแล้วพระเหล่านั้นไร้สมรรถภาพขนาดไหน เมื่อพระเจ้ทรง
ทำให้อิสราเอลอับอายขายหน้าอย่างสิ้นเชิงในการพิพากษา จะไม่มีรูปเคารพใดเลยของนางที่
ช่วยเหลือนางได้

11 เราจะให้บรรดาความร่ำรวยของนางสิ้นสุดลง ทั้งเทศกาลเลี้ยง เทศกาลขึ้นหนึ่งค่ำ วัน
สะบาโตและบรรดาเทศกาลตามกำหนดทั้งสิ้นของนาง เหมือนกับการกินเลี้ยงมักไปด้วยกันกับ
การเล่นซู้ วันทั้งหลายแห่งการกินเลี้ยงของอิสราเอลก็จะสิ้นสุดลงด้วย กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น
เทศกาลและการเฉลิมฉลองทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้นจะสิ้นสุดลงในไม่ช้า แทนที่การเฉลิมฉลองจะ
มีวิบัติ

12 เราจะให้ถ่านองุ่นและต้นมะเดื่อของนางร้างเปล่าที่นางคุยว่า 'นี่แหละเป็นสินจ้างของ
ฉันซึ่งคนรักของฉันให้ฉัน' เราจะทำให้กลายเป็นป่าและสัตว์ป่าทุ่งจะกินเสีย อิสราเอลจะถูก
ทำลายในทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจที่เป็นการกสิกรรมในสมัยนั้นถูกสร้างขึ้นรอบๆสวนองุ่นและ
สวนมะเดื่อทั้งหลาย อิสราเอลคิดเอาเองว่าความเจริญระดับใดก็ตามที่ตนมีเป็นพระพรที่บรรดา
พระต่างตัวของนางได้ประทานให้ (การนมัสการพระบาอัลเป็นลัทธิแห่งความอุดมสมบูรณ์ที่
อ้างว่านำความอุดมสมบูรณ์และผลบริบูรณ์มาสู่พืชผลต่างๆและสิ่งมีชีวิตต่างๆเช่นเดียวกัน)
อิสราเอลส่วนหนึ่งที่กราบไหว้พระบาอัลก็คิดว่าตนจะเจริญขึ้นเพราะการทำเช่นนั้น พระเจ้ากลับ
ตรัสล่วงหน้าว่าพืชผลของพวกเขาจะกลายเป็นพงไม้หนามและบรรดาสัตว์ป่าจะกินมันเสีย เมื่อ
อัชซีเรียกวาดต้อนอิสราเอลไป สวนองุ่นและพืชผลเหล่านั้นที่พวกเขาภาคภูมิใจนั้นก็เสีย
เปล่าไป

13 เราจะทำโทษนางเนื่องในวันเทศกาลเลี้ยงพระบาอัล เมื่อนางเผาเครื่องหอมบูชาพระ
เหล่านั้น แล้วก็แต่งกายของนางด้วยแหวนและเพชรพลอยต่างๆ และติดตามบรรดาคนรักของ
นางไป และลืมเราเสีย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ การพิพากษากำลังจะมาสำหรับปีเหล่านั้นที่

อิสราเอลได้เล่นहुเล่นตาและนอกใจพระเจ้าโดยทำการเล่นซู้กับพระบาอัล บาอาลิมเป็นคำพหูพจน์สำหรับพระบาอัลและหมายถึงรูปเคารพหลากหลายรูปแบบของพระบาอัลที่มีอยู่ทั่วแผ่นดินนั้น ที่นั่นอิสราเอลได้เผาเครื่องหอมแก่รูปเคารพพระต่างดาวเหล่านี้ในการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณ เหมือนกับหญิงเล่นซู้คนหนึ่งที่ยากช่วยวนชายอื่น โดยแต่งตัวอย่างล่อแหลมและประดับกายด้วยเครื่องประดับ อิสราเอลก็ติดตามพระบาอัลและลี้มพระเยโฮวาห์ผู้เป็นสามีฝ่ายวิญญาณของนางเสีย ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงกำลังจะเขื่อนนางด้วยการพิพากษาผ่านทางคนอัสซีเรีย

ฮย 2:14-15 **ดูเถิด เหตุนี้เราจะเกลี้ยกล่อมนาง พานางเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร**

และปลอบใจนาง แม้อิสราเอลได้ทำผิดศีลธรรมฝ่ายวิญญาณและประพฤตินอกใจ วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงชักจูงนางกลับมาหาพระองค์เอง นั่นจะไม่เกิดขึ้นทั้งหมดจนกว่าจะถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า วลีที่กล่าวถึงการพานาง “เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร” และตรัส “ปลอบใจนาง” อาจหมายถึงวิวรณ์ 12:14-16 และการปกป้องอิสราเอลอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าในช่วงยุคเจ็ดปี ถึงอย่างไรแล้ว วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงชักจูงอิสราเอลกลับมาหาพระองค์ และพระคริสต์ของพระองค์

15 เราจะให้นางมีสวนองุ่นที่นั่น กระทำให้หุบเขาอาโโคร์เป็นประตูแห่งความหวัง แล้วนางจะร้องเพลงที่นั่นอย่างสมัยเมื่อนางยังสาวอยู่ ดังในสมัยเมื่อนางขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าทรงให้อิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา (ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า) พระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาอีกครั้งพร้อมกับสวนองุ่นต่างๆที่อุดมสมบูรณ์และจะมีช่วงเวลาแห่งพระพรใหญ่ยิ่งและความชื่นชมยินดีในประชาชาตินั้น เช่นเดียวกับในสมัยหลังจากที่อิสราเอลถูกไล่ให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ ความชื่นชมยินดีในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย หุบเขาอาโโคร์อาจหมายถึงหุบเขาอาคานและการพิพากษาที่เกิดแก่ครอบครัวของเขาเพราะความบาปของเขา ในวันที่พระเจ้าทรงให้อิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา หุบเขาอาโโคร์ซึ่งแต่ก่อนเป็นสัญลักษณ์หนึ่ง que แสดงถึงความเศร้าโศกและการพิพากษาจะกลายเป็นประตูแห่งความหวัง ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าความทุกข์ยากและความเศร้าโศกตลอด

หลายศตวรรษของการถูกทำให้กระจัดกระจายไปของพวกเขาและการพิพากษาของพวกเขาจะ
เปิดออกสู่ช่วงเวลาแห่งความหวังใหญ่ยิ่ง

ฮย 2:16-18   พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าจะเรียกเราว่า 'สามีของฉัน' เจ้า
จะไม่เรียกเราว่า 'พระบ่าวของฉัน' อีกต่อไป ในวันแห่งการกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอล พวกเขาจะเรียกพระเจ้าว่าอิชิ ซึ่งหมายความว่า 'สามีของฉัน' พวกเขาจะไม่เรียกพระเจ้าว่า *บาอาลิ* อีก
ต่อไปซึ่งหมายความว่า 'เจ้านายของฉัน' คำว่า 'บ่าว' มีความหมายได้ดียวว่า 'เจ้านาย' ดังนั้น
การนับถือพระบ่าวจึงเป็นการเล่นคำแบบหนึ่งซึ่งพระบ่าวถูกเรียกว่าเจ้านาย อย่างไรก็ตาม
ตรงนี้ความคิดอาจสื่อถึงความสนิทสนมแบบครอบครัวได้ด้วย เหมือนกับที่ภรรยาคนหนึ่งเรียก
สามีของตนว่า 'ที่รัก' แทนที่จะเรียกว่า 'นายเจ้าคะ' หรือ 'เจ้านายของฉัน' นี่บอกเป็นนัยว่าจะ
มีความสัมพันธ์แบบหนึ่งที่สนิทสนมและเปี่ยมด้วยความรักระหว่างอิสราเอลกับพระเจ้าในวัน
นั้น แทนที่จะใช้คำๆหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพระบ่าว อิสราเอลจะใช้คำเรียกที่แตกต่างไปจากเดิม
อย่างสิ้นเชิง

17 เพราะว่าเราจะเอาชื่อพระบ่าวออกจากปากของนาง นางจะไม่ระลึกถึงชื่อนี้อีก
ต่อไป วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะไม่เกี่ยวข้องกับอะไรอีกกับการนับถือพระบ่าวและรูป
เคารพทั้งปวงของพระบ่าวซึ่งเคยแพร่หลายในแผ่นดินของนาง วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอล
จะเรียนรู้บทเรียนของตนเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพ

18 ในครั้งนั้นเพื่อเขา เราจะกระทำพันธสัญญากับบรรดาสัตว์ป่าทุ่ง บรรดานกในอากาศ
และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดิน เราจะทำลายคันธนู ดาบและสงครามเสียจากแผ่นดิน
และเราจะกระทำให้เขานอนลงอย่างปลอดภัย ในการครอบครองยุคพันปีของพระคริสต์ พระเจ้า
จะทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับธรรมชาติเองเพื่อที่จะเป็นพระพรแก่อิสราเอล พวกเขาจะไม่
ถูกรบกวนจากบรรดาสิ่งมีชีวิตแห่งธรรมชาติ อีกกว่านั้น พระเจ้าจะทรงทำให้แน่ใจว่าอิสราเอล
จะอาศัยอยู่อย่างสันติสุขและปราศจากความกลัวภัยสงครามในวันนั้น

ฮย 2:19-20

เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราเป็นนิตย์ เออ เราจะหมั้นเจ้าไว้

สำหรับเราด้วยความชอบธรรม ความยุติธรรม ความเมตตาและความกรุณา ในวันนั้น อิสราเอล จะถูกหมั้นไว้กับพระเยโฮวาห์ตลอดไป ความคิดตรงนี้ก็คือ การสมรสระหว่างพระเยโฮวาห์กับ อิสราเอลซึ่งจะคงอยู่ตลอดไป นอกจากนี้ ตรงข้ามกับความบาปและการนอกใจของอิสราเอลในอดีต ในวันนั้นการสมรสกันระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอลจะอยู่ในความชอบธรรมและความ ยุติธรรม ในความรักมั่นคงและความเมตตา มันจะเป็นความสัมพันธ์อย่างหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นบน ความชอบธรรมและความรัก

20 เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราด้วยความสัตย์ซื่อ และเจ้าจะรู้จักพระเยโฮวาห์" ในวัน นั้น อิสราเอลจะถูกรวมเป็นหนึ่งในพระเจ้าในความสัตย์ซื่อฝ่ายวิญญาณตลอดไป นอกจากนี้ พวกเขาจะเริ่มรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าในแบบที่พวกเขาไม่เคยรู้จักมาก่อน ความรู้ฝ่ายวิญญาณนั้น จะมิอยู่ในพระคริสต์

ฮย 2:21-23

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ต่อมาในวันนั้นเราจะฟัง คือเราจะฟังฟ้า

สวรรค์และฟ้าสวรรค์จะฟังพิภพ ในวันแห่งการกลับสู่สภาพเดิมฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลมาสู่ พระเจ้า พระองค์จะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขา คำอธิษฐานที่มีต่อฟ้าสวรรค์จะเป็นที่ สดับฟังโดยพระเจ้าและจะมีสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณและความสนิทสนมระหว่างอิสราเอลกับ พระเจ้าของนาง

22 และพิภพจะฟังข้าว น้ำองุ่นและน้ำมัน สิ่งเหล่านี้จะฟังอิสราเอล คำที่แปลว่า ฟัง (อา นานห์) มีความหมายหลักว่า 'ตอบ' ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าในวันนั้น พิภพ โลก (หรือแผ่นดิน นั้น) จะตอบด้วยข้าว น้ำองุ่นและน้ำมัน (มะกอกเทศ) นี้หมายถึงความอุดมสมบูรณ์และความ เจริญ นอกจากนี้ ขณะที่อิสราเอลแต่ก่อนเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษา มันจะกลายเป็น สัญลักษณ์ที่แสดงถึงคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ฟ้าสวรรค์ (นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า) จะทรง สดับฟังอิสราเอลในวันนั้น

23 เราจะหว่านเขาไว้ในแผ่นดินสำหรับเรา เราจะเมตตานางผู้ที่มีได้รับความเมตตา และเราจะพูดกับคนเหล่านั้นที่มีได้เป็นประชาชนของเราว่า 'เจ้าเป็นประชาชนของเรา' และเขาจะกล่าวว่า 'พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์'" ในวันนั้น อิสราเอล นั่นคือประชาชนอิสราเอลจะถูกหว่านในพิภพโลก (นั่นคือ แผ่นดินนั้น) พระเจ้าจะทรงมีความเมตตาต่อประชาชนของพระองค์ในวันนั้น แม้อิสราเอลเคยเผชิญกับช่วงเวลาหนึ่งที่ไม่มีความเมตตาจากพระเจ้า ในวันนั้นความเมตตาจะมีแก่นางอย่างสิ้นเหลือ พระเจ้าเคยตรัสแก่อิสราเอลว่า พวกเขาไม่ใช่ประชาชนของพระองค์ ในวันนั้นพระองค์จะตรัสแก่พวกเขาว่าพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์จริงๆ พวกเขาจะตอบกลับมาว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา กล่าวสั้นๆคือ จะมีการกลับมาอยู่ด้วยกันอีกโดยสมบูรณ์ระหว่างอิสราเอลกับพระเจ้าในฐานะสามีและภรรยาฝ่ายวิญญาณในความหมายที่สมบูรณ์ที่สุดและอ่อนหวานที่สุดของคำๆนี้

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 3: เรื่องเล่าเปรียบเทียบของอิสราเอลที่มักเล่นซ้ำถูกกล่าวถึงเพิ่มเติมในการที่โฮเซยาถูกสั่งให้แต่งงานกับหญิงเล่นชู้คนหนึ่ง ภาพรวมที่ใหญ่กว่าของบทสั้นๆนี้มองข้างหน้าไปยังหลายศตวรรษที่อิสราเอลจะอยู่โดยปราศจากกษัตริย์และการกลับคืนสู่พระเจ้าของพวกเขาในท้ายที่สุดในพระคริสต์

ฮชย 3:1-2 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงไปอีกครั้งหนึ่ง ไปสมานรักกับหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนรักของชู้และเป็นหญิงล่วงประเวณี เหมือนพระเยโฮวาห์ทรงรักวงศ์วานอิสราเอลอย่างนั้นแหละ แม้ว่าเขาจะหลงไหลไปตามพระอื่น และนิยมชมชอบกับขนมลูกอ้อนแห่ง" โฮเซยาถูกสั่งอีกครั้งให้ไปรับและรักหญิงเล่นชู้คนหนึ่ง คำถามนี้จึงเกิดขึ้นมาว่า นี่เป็นหญิงคนเดียวกับนางโกเมอร์หรือเป็นหญิงอีกคน แม้บางคนคิดว่านี่เป็นหญิงอีกคน ในเรื่องเล่าเปรียบเทียบของอิสราเอลกับพระเยโฮวาห์ นี่เป็นการบรรยายภาพอีกประการของการสมรสของนางโกเมอร์กับโฮเซยาที่ถูกพบในบทที่ 1

ผู้หญิงคนที่ว่านี้กำลังมีสัมพันธ์สาวกับเพื่อนคนหนึ่ง แม่นางแต่งงานกับโฮเซยาแล้ว ก็ตาม การประยุกต์ใช้เหตุการณ์ที่เลวร้ายนี้ก็ถูกกล่าวชัดเจนในการที่ว่านี่เป็น “เหมือนพระเยโฮวาห์ทรงรักวงศัวานอิสราเอลอย่างนั้นแหละ แม้เขาจะหลงไหลไปตามพระอื่น” พระเจ้าได้ทรงรับอิสราเอลเป็นภรรยาคนหนึ่งเมื่อนานมาแล้ว กระนั้นอิสราเอลได้พิสูจน์ตัวแล้วว่าเป็นผู้เล่นชู้และสำส่อนฝ่ายวิญญาณในการนับถือรูปเคารพของนาง นางได้หลงไหลไปตามพระอื่น นอกจากนี้ อิสราเอลยังนิยมชมชอบ “ขนมลูกอู่นแห้ง” ด้วย แม้คำที่แปลว่า **ขนมลูกอู่นแห้ง (อาชียัซห์)** มีความหมายไม่แน่นอน เห็นได้ชัดว่ามันหมายถึงผลของเถาอู่นและจึงมีเหล่า

นอกเหนือจากความบาปในเรื่องการนับถือรูปเคารพแล้ว อิสราเอลยังมีสัมพันธ์สาวกับเครื่องดื่มเหล้าทั้งหลายด้วย ดังที่โฮเซยา 4:11 จะกล่าวชัดเจน ทั้งการประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศและการบริโภคน้ำเมา “ซึ่งเอาจิตใจไปเสีย” จากการรับใช้พระเจ้า อิสยาห์และฮบากูกก็เทศนาอย่างรุนแรงเพื่อต่อต้านการเมาเหล้าซึ่งได้กลายเป็นเรื่องปกติในอิสราเอลไปแล้ว ดู อิสยาห์ 28:1, 7 และฮบากูก 2:5 แน่ทีเดียวการเล่นชู้และความบาปเรื่องเพศถูกจุดให้ลุกขึ้นโดยการบริโภคน้ำเมา เช่นเดียวกัน การเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณในการนับถือรูปเคารพก็ดูเหมือนจะทำให้รุนแรงมากขึ้นโดยการใช้เหล้าด้วย เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้คือ การเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลในการนับถือรูปเคารพของนางซึ่งเห็นได้ชัดว่าถูกจุดให้โหมกระพือขึ้นโดยการใช้เหล้า (เหล้า)

2 ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าจึงได้ซื้อนางมาเป็นเงินสิบห้าเซเชลกับข้าวบาร์เลย์หนึ่งโฮเมอร์ ครึ่ง การซื้อหญิงผู้นี้ (นั่นคือ นางโกเมอร์) เห็นได้ชัดว่าหมายถึงค่าสินสอดที่ถูกเสียให้แก่บิดาของนาง บางคนพยายามหาความหมายฝ่ายวิญญาณในการซื้อนี้ แต่นั่นก็ดูเหมือนจะเป็นการตีความของแต่ละคนและไม่ได้ถูกบอกเป็นนัยในเนื้อความนี้

ฮชย 3:3   **ข้าพเจ้าจึงพูดกับนางว่า "เธอต้องรอฉันให้หลายวันหน่อย อย่าเล่นชู้กับใครไปเป็นของชายอื่นอีก ส่วนฉันก็จะไม่เข้าหาเธอด้วย"** คำที่แปลว่า รอ (*ยาศับ*) มีความหมายด้วยว่า ‘อยู่ต่อไป’ ความคิดที่ใหญ่กว่าอาจเป็นไปได้ว่านางโกเมอร์จะต้องรอคอยโฮเซยาเป็นเวลาหลายวัน (นั่นคือ เป็นเวลานาน) นางจะต้องสตัยซื้อต่อสามีของนางในช่วงเวลานั้น นาง

จะต้องไม่ประพฤติตัวสำส่อนในระหว่างที่เขาไม่อยู่ เขาเองก็ปฎิญาณว่าจะสัตย์ซื่อต่อนางเช่นกัน
อีกครั้งที่เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ก็คือ การที่อิสราเอลถูกกำชับให้สัตย์ซื่อต่อพระเยโฮวาห์ ข้อความ
ที่ตามมาจะอธิบายความสำคัญของการแยกออกกระหว่างพระเยโฮวาห์กับอิสราเอล เหมือนกับที่
โฮเซยาสัญญาว่าจะคงความสัตย์ซื่อต่อคู่สมรสที่ประพฤติชั่วเหลวไหลของตน พระเจ้าก็ทรง
สัญญาว่าจะสัตย์ซื่อต่ออิสราเอลที่ไม่สัตย์ซื่อเช่นกัน

ฮชย 3:4   **เพราะว่าวงศ์วานอิสราเอลจะคงอยู่อย่างไม่มีกษัตริย์ และไม่มีเจ้า**
นายเป็นเวลานาน ทั้งจะไม่มีการสักการบูชา หรือเสาศักดิ์สิทธิ์ หรือเอโฟด หรือรูปพระ

พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โฮเซยาว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะไม่มีกษัตริย์หรือเจ้า
นาย ความคิดตรงนี้ก็ถือว่า อิสราเอลจะไม่มีราชวงศ์ในรูปแบบใดเลย จะไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล
และไม่มีเจ้านายหนุ่มๆที่รอคอยอยู่เลย ยิ่งกว่านั้น วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อจะไม่มีการถวายเครื่อง
สักการบูชาอีกต่อไปที่พระวิหารของพวกยิว นอกจากนี้ จะไม่มีเสาศักดิ์สิทธิ์ (นั่นคือ รูปเคารพ
ต่างๆ) อีกต่อไป ไม่ว่าจะป็นรูปลูกวัวทั้งสองนั้นที่เบธเอลและดานหรือรูปจำลองต่างๆของพระ
บาอัล เป็นต้น

นอกจากนี้ วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะอยู่โดยปราศจาก “เอโฟด” อย่างหลังนี้หมายถึง
ถึงเครื่องแต่งกายแบบปุโรหิตซึ่งถูกสวมโดยมหาปุโรหิต นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการยกเลิก
ระบบปุโรหิตปุโรหิตแบบอาโรนไปจากอิสราเอล อย่างน้อยก็ในความหมายเชิงหน้าที่ สุดท้าย
แล้วอิสราเอลจะอยู่โดยปราศจาก “รูปพระ” คำหลังนี้ (เทราฟิม) จริงๆแล้วหมายถึงรูปเคารพ
อย่างหนึ่งที่ใช้ในศาลเจ้าหรือการกราบไหว้บูชาประจำบ้าน

ความคิดที่ใหญ่กว่าบอกล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่ออิสราเอลจะไม่มีเชื้อสายกษัตริย์ ระบอบ
ปุโรหิตของมัน และเครื่องสักการบูชาต่างๆของคนเลวี ยิ่งกว่านั้น วันนั้นกำลังจะมาเมื่อการ
นับถือรูปเคารพในแบบใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นรูปเคารพสาธารณะ เช่น รูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้น
และรูปเคารพต่างๆของพระบาอัลหรือรูปเคารพส่วนตัว เช่น เทราฟิม จะสิ้นสุดไปจากอิสราเอล
เมื่อมองย้อนกลับไปและดูจากมุมมองของประวัติศาสตร์ มันก็เห็นได้ง่ายว่าคำพยากรณ์นี้สำเร็จ

แล้ว ราชวงศ์ของดาวิดถูกตัดออกโดยบาบิโลน (และบรรดากษัตริย์พันธมิตรแห่งฝ่ายเหนือโดยอัสซีเรีย)

หลังจากตีตีสปัลันเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 ระบอบปุโรหิตแบบอาโรนก็ยุติหน้าที่และเครื่องสักการบูชาทั้งสิ้นของคนเลวีก็สิ้นสุดลงด้วย จนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้ ประวัติศาสตร์ก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอิสราเอลได้เรียนรู้บทเรียนของคนเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพอันเป็นผลมาจากการถูกทำให้กระจัดกระจายไป พวกเขาทุกวันนี้อาจอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า แต่การนับถือรูปเคารพก็ไม่ใช่อะไรหนึ่งในความบาปที่พวกเขาหลงทำผิดได้ง่ายอีกต่อไปแล้ว

ฮชย 3:5   ภายหลังวงศ์วานอิสราเอลจะกลับมา และแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และแสวงดาวิดกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย และในกาลต่อไปเขาจะมีความยำเกรงต่อพระเยโฮวาห์และต่อความดีของพระองค์ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โฮเซยาด้วยว่าวันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะกลับมาและแสวงหาพระเจ้าของนางและดาวิดจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขาอีกครั้ง ในวันนั้น พวกเขาจะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะเป็นความกลัวว่าจะสูญเสียความดี (นั่นคือ พระพรต่างๆ) ของพระเจ้าไป เวลาที่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเกิดขึ้นคือ “ในกาลต่อไป” ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ยุคสุดท้าย สิ่งที่ถูกพยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนก็คือ การกลับคืนสู่สภาพเดิมและการกลับใจฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลมาหาพระคริสต์ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ก่อนถึงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี อิสราเอลก็จะอยู่ในกระบวนการของการกลับมาหาพระเจ้าในพระคริสต์แล้ว เมื่อการครอบครองในยุคพันปีเริ่มต้นขึ้น กษัตริย์ประจำชาติของพวกเขาจะเป็นดาวิดอีกครั้ง เห็นได้ชัดว่าอย่างหลังนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นขึ้นจากตายของอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วและพระเจ้าจะทรงตั้งดาวิดบนบัลลังก์ของเขาอีกครั้งในฐานะ ‘อุปราชา’ คนหนึ่งภายใต้พระเยซูคริสต์

ดังนั้น เรื่องเล่าเปรียบเทียบของบทที่ 3 จึงเป็นการที่อิสราเอลจะต้องรอดอยวันนั้นอย่างสัตย์ซื่อเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของนางเสด็จกลับมา ในวันนั้น อิสราเอลจะ

กลับมาหาพระเจ้าของนางอย่างสิ้นสุดใจ โดยแสวงหาพระองค์และยำเกรงพระองค์ นั่นจะเกิดขึ้นในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 4: หลังจากหลายบทซึ่งเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบเกี่ยวกับอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้สาธยายความบาปต่างๆของอิสราเอลบ้าง มันได้ตั้งแต่ว่าความรุนแรงที่พบเห็นอยู่ทุกวัน ไปจนถึงความบาปต่างๆของเหล่าไปจนถึงการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียดและน่าสะอิดสะเอียนของการนับถือพระบาอัล

ฮชย 4:1-2   **วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ เพราะว่า**
พระเยโฮวาห์ทรงมีคดีกับชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าในแผ่นดินนั้นไม่มีความจริง ความเมตตา หรือความรู้ในเรื่องพระเจ้า โฮเซยาจึงเรียกให้อิสราเอลฟังพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงมีข้อกล่าวโทษต่ออิสราเอล คำที่แปลว่า **คดี (ริยบ)** มีความหมายตั้งแต่ ‘การทะเลาะเบาะแว้ง’ ไปจนถึง ‘ข้อพิพาท’ ไปจนถึง ‘การโต้เถียง’ ไปจนถึง ‘คดีในชั้นศาล’ เมื่อพิจารณาถึงข้อกล่าวหาต่างๆที่จะถูกนำเสนอ ความหมายอย่างหลังสุดจึงน่าจะใช่ ในภาษาสมัยใหม่ เราจะเรียกมันว่า ‘ข้อกล่าวโทษ’ ข้อกล่าวหาต่างๆที่ตามมาเป็นเพราะว่า “ในแผ่นดินนั้นไม่มีความจริง ความเมตตา หรือความรู้ในเรื่องพระเจ้า” ความบาปและอาชญากรรมที่ถูกหมายเหตุไว้ด้านล่าง เป็นผลของการขาดความจริงฝ่ายวิญญาณ ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ และการขาดความเมตตา กล่าวสั้นๆคือ เมื่ออิสราเอลหนีไปจากพระเจ้าของนางในฝ่ายวิญญาณ ความบาปและอาชญากรรมทุกรูปแบบก็เพิ่มทวีไปทั่วแผ่นดินนั้น รูปแบบที่คล้ายคลึงกันอย่างน่าทึ่งก็ถูกพบในอเมริกาในวันนี้ ประชาชาตินี้ได้ออกไปจากพระเจ้าของนางแล้วและอาชญากรรมและความรุนแรงก็คือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

2 มีแต่การปฏิญาณ การมุสา การฆ่ากัน การโจรกรรมและการล่วงประเวณี เขาหาเหตุหักพังทั้งสิ้น มีแต่เลือดซอมนเลือด แม้คำว่า **การปฏิญาณ (อาลาห์)** อาจหมายถึงคำปฏิญาณที่ให้ไว้ต่อพระเจ้า มันก็หมายถึงการพูดสบถได้เช่นกัน เห็นได้ชัดว่าบริบทบ่งบอกถึงความหมายแบบ

หลัง อิสราเอลได้กลายเป็นประชาชาติที่เป็นมลทินและใช้ถ้อยคำหยาบคายไปแล้ว มันยังได้กลายเป็นประชาชาติของคนพดมุสาด้วย นั่นคือ ประชาชนที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อกัน ให้การเท็จภายใต้คำปฏิญาณ และกด โกงในการทำธุรกิจ พวกเขาได้กลายเป็นประชาชาติของคนใจโก่งไปแล้ว นอกจากนี้ การฆาตกรรม การลักทรัพย์และการผิดหัวผิดเมียยังได้กลายเป็นเรื่องธรรมดาสามัญในแผ่นดินนั้นไปแล้วด้วย ความบาปโดยรวมของประชาชาตินี้ได้หาญหัก (นั่นคือ ฝ่าฝืน) บัญญัติต่างๆของพระเจ้า นี่หมายถึงพวกคนนอกกฎหมาย นั่นคือ พวกคนนอกกฎหมายที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ความรุนแรงและการทำให้โลหิตตกจึงเกิดขึ้นไปทั่วแผ่นดินนั้นจนกระทั่งโลหิตที่ถูกทำให้ตกเพราะอาชญากรรมหนึ่งไปแตะโลหิตของที่เกิดเหตุของอีกอาชญากรรมหนึ่ง นี่ตรงกับภาพของอเมริกาในช่วงต้นศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ดอย่างน่าทึ่ง อเมริกาได้ดำเนินไปบนเส้นทางเดียวกับอิสราเอลในสมัยโบราณ และเลือดเตะเลือดจริงๆ

ฮย 4:3-5 เพราะฉะนั้น แผ่นดินจึงเป็นทุกข์ บรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้น จะอ่อนระอาใจ ทั้งสัตว์ป่าทุ่งและนกในอากาศด้วย และปลาในทะเลจะถูกลำเอามาไปเสียหมด

แม้พระเจ้าจะทรงส่งการพิพากษามายังทั้งสองวงศ์วานของอิสราเอลในที่สุด นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่ถูกหมายถึงตรงนี้ แต่ความหมายก็คือความหดหู่และความสิ้นหวังและการเอาพระพรของพระเจ้าออกไปเสีย ความบาปย่อมนำมาซึ่งความลำบากและความ โศกเศร้า มันส่งผลต่อทุกด้านของชีวิต หนึ่งในผลที่ตามมาต่างๆของความบาปคือ การเอาพระพรของพระเจ้าออกไปเสีย พวกเขาจะประสบกับความยากลำบาก คนเหล่านั้นที่หาเลี้ยงชีพด้วยการเพาะปลูก การล่าสัตว์ หรือการจับปลาจะพบว่าผลเก็บเกี่ยวของตนหายวับไป ก่อนพระเจ้าทรงใช้การพิพากษามาทางอัสซีเรียหรือต่อมาผ่านทางบาบิโลน พระองค์ก็ทรงเอาพระหัตถ์ของพระองค์ในเรื่องพระพรทางเศรษฐกิจไปจากอิสราเอลก่อนเป็นอันดับแรก หลักการเดียวกันนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ ความบาปทำให้พระพรของพระเจ้าเหี่ยวแห้งไป นอกจากนี้ ความบาปยังเป็นสาเหตุหลักของความยากจนด้วย

4 แต่อย่าให้ผู้ใดใส่ความหรืออย่าให้ผู้ใดฟ้อง เพราะประชาชนของเจ้าก็เหมือนกับคนทั้งหลายที่ต่อสู้กับปุโรหิต เมื่อถึงคราวยากลำบาก ธรรมชาติของมนุษย์ก็คือ การโทษคนอื่นไล่ตั้งแต่ นักการเมืองต่างๆลงมา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงเตือนสติอิสราเอลมิให้ได้เถียงหรือโทษคนอื่น การทะเลาะวิวาทกันของพวกเขาจะเป็นเรื่องเปล่าประโยชน์ ตำแหน่งปุโรหิตของอาโรนได้รับสิทธิอำนาจพิเศษจากพระราชบัญญัติ 17:12 การเพิกเฉยคำกำชับต่างๆของปุโรหิตก็เป็นการกระทำผิดที่มีโทษประหารชีวิตในอิสราเอล ประเด็นของโฮเซยาก็คือว่า การทะเลาะเบาะแว้งกันในอิสราเอลก็เปล่าประโยชน์พอๆกับการเหยียบหยามตำแหน่งปุโรหิต

5 ฉะนั้นเวลากลางวันเจ้าจะสะดุด และผู้พยากรณ์จะสะดุดกับเจ้าในเวลากลางคืน และเราจะทำลายมารดาของเจ้า ความบาปของอิสราเอลคือ เมฆพายุแห่งการพิพากษาที่กำลังก่อตัว แม้สุดท้ายแล้วพระเจ้าจะทรงใช้อัสซีเรียและบาบิโลนมาต่อสู้ประชาชนของพระองค์ในการพิพากษาที่เป็นการตีสอน ก่อนจะถึงตอนนั้นก็มีความลำบากโดยทั่วไป ความตายและโรคภัยจะกลืนกินแผ่นดินนั้น มันจะโหมตีถึงบ้านพร้อมกับการเสียชีวิตของญาติสนิท เช่น มารดาของ คนๆหนึ่ง เป็นต้น บางคนเสนอว่าการทำลายมารดาของพวกเขาอาจหมายถึงความพินาศของสะมาเรีย เมืองหลวงของอาณาจักรฝ่ายเหนือ แน่แน่นอนว่านั่นเกิดขึ้นแล้วโดยอัสซีเรียในประมาณปี 722 ก่อน ค.ศ. อย่างไรก็ตาม ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ ความยากลำบากและเมฆพายุแห่งการพิพากษาที่กำลังก่อตัวขึ้น

ฮชย 4:6-7   **ประชาชนของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธไม่รับความรู้** อิสราเอลกำลังถูกทำลายเพราะความบาปของพวกเขา แต่สาเหตุที่เป็นรากเหง้าจริงๆของเรื่องนี้ก็คือ การขาดความรู้ (หรือความสนใจ) ในสิ่งต่างๆของพระเจ้า พวกเขาได้เลือกที่จะเพิกเฉยพระราชบัญญัติของพระเจ้าและพระวาระของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงละเมิดและนำผลที่ตามมาต่างๆอันขมขื่นของความบาปของพวกเขาตกลงบนพวกเขาเอง สิ่งหนึ่งที่โลกไม่ค่อยเรียนรู้ก็คือว่า ความบาปไม่เพียงเป็นเรื่องที่ผิดเท่านั้น แต่มันยังเป็นเรื่องที่โง่เขลาด้วย ความบาปนำมาซึ่งการเก็บเกี่ยวอันขมขื่นเสมอ มันเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ มันเป็นกฎฝ่ายวิญญาณอย่างหนึ่งที่ไม่อาจฝ่าฝืนได้ เหมือนกับที่กฎของแรงโน้มถ่วงไม่อาจถูกฝ่าฝืนได้ การเพิกเฉยกฎ

ฝ่ายวิญญาณต่างๆก็นำมาซึ่งผลที่ตามมาต่างๆอันขมขื่นเช่นกัน นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าการขาดความรู้ฝ่ายวิญญาณในส่วนของอิสราเอลก็เป็นเพราะว่าพวกเขาได้เลือกที่จะปฏิเสธความรู้เช่นนั้น

เราก็กฎบัตรเจ้าไม่ได้รับเป็นปุโรหิตของเรา เพราะเจ้าหลงลืมพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราก็กฎบัตรเจ้าเสียด้วย พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าจะปฏิเสธอิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่ง ปุโรหิตเหล่านั้นที่เยโรโบอัมตั้งก็เป็นคนต่ำทรามที่สุดของประชาชาตินั้น ดู 1 พงศกัมภ์ตรี 12:31 และ 13:33 พระเจ้าจึงทรงแจ้งอิสราเอลให้ทราบว่าพวกเขาจะไม่เป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตแก่ชาวโลกอีกต่อไป ส่วนหนึ่งแล้วอิสราเอลจะต้องเป็นประชาชาติปุโรหิตที่ประชาชาติอื่นๆจะมาหาพระเจ้าได้ผ่านทางพวกเขา แม้นั้นจะสำเร็จจริงในพระคริสต์ และในยุคพันปี อิสราเอลก็ทำลายสิทธิพิเศษนั้นอย่างสิ้นเชิงในตอนนั้น อิสราเอลได้จงใจหันเสียจากพระราชบัญญัติของพระเจ้าและลืมมันเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าจะลืมลูกหลานของพวกเขา ความหมายตรงนี้ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธอิสราเอลอย่างสิ้นเชิงหรือทำลายพันธสัญญาของพระองค์ที่ได้กระทำไว้กับพวกเขา แต่หมายถึงการระงับพระพรของพระองค์เสีย วันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้าเมื่อลูกหลานของอิสราเอลจะพบว่าตนตกอยู่ในสภาวะที่ยากลำบาก

7 เขาทวีมากขึ้นเท่าใด เขาก็กระทำบาปต่อเรามากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นเราจะให้สง่าราศีของเขากลายเป็นความอับอาย เมื่อประชาชาตินั้นเติบโตขึ้นและเริ่มมีจำนวนมากขึ้น ความบาปของพวกเขา ก็เพิ่มมากขึ้นต่อพระเจ้าเช่นกัน ดังนั้นพระองค์จึงทรงบัญญัติว่าจะเปลี่ยนสง่าราศีแห่งตำแหน่งปุโรหิตประจำชาติให้กลายเป็นความอับอาย เยโรโบอัมไม่เพียงตั้งคนต่ำทรามที่สุดของสังคมให้เป็นปุโรหิตในแผ่นดินนั้นเท่านั้น แต่อิสราเอลในฐานะปุโรหิตแก่ประชาชาติทั้งหลายก็จะกลายเป็นตัวอย่างหนึ่งของความอับอายในระดับสากลด้วย

ฮย 4:8-9 เขาเลี้ยงชีพอยู่ด้วยบาปแห่งประชาชนของเรา เขามุ่งที่จะอ้อมด้วยความชั่วช้าของคนเหล่านั้น ตำแหน่งปุโรหิตของอาโรนแห่งยูดาห์อาจเป็นความหมายตรงนี้ แน่แน่นอนว่าตำแหน่งปุโรหิตที่เยโรโบอัมตั้งขึ้นในอาณาจักรฝ่ายเหนือคือความหมายที่สื่อตรงนี้

แทนที่จะเป็นแบบอย่างในเรื่องคุณธรรม พวกปุโรหิตซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนาของประชาชาตินั้น กลับกลายเป็นแบบอย่างในเรื่องความบาปแทน พวกปุโรหิตแห่งพระวิหาร (และอาจเป็นเยโรโบอัมด้วย) ได้รับอนุญาตให้รับประทานเนื้อและเครื่องดื่มที่ถูกนำมาเป็นเครื่องสักการบูชา ความหมายก็คือว่า แทนที่จะมองความบาปของประชาชนด้วยความรังเกียจ พวกเขากลับต้อนรับมันว่าเป็นวิธีที่พวกเขาจะได้อาหารบริบูรณ์สำหรับตนเอง พวกเขาจึงเริ่มมีใจจดจ่ออยู่ที่ความบาป มันกลายเป็นเรื่องฆ่าเวลาในระดับชาติอย่างหนึ่งไปแล้ว นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความลือฉฉฉฉของเหล่าปุโรหิตแห่งอิสราเอล

9 ปุโรหิตเป็นอย่างไร ประชาชนก็จะเป็นอย่างนั้น เราจะลงโทษเขาเนื่องด้วยวิธีการของเขา เราจะลงโทษเขาตามการกระทำของเขา เริ่มไม่มีความแตกต่างแล้วระหว่างประชาชนกับปุโรหิตเหล่านั้น ต่อมาเอเสเคียลจะเขียนถึงพวกปุโรหิตแห่งอิสราเอลว่า “เขาทั้งหลายจะต้องสั่งสอนประชาชนของเราถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของสามัญ และกระทำให้เขาสังเกตแยกแยะระหว่างของมลทินกับของสะอาดได้” (เอเสเคียล 44:23) ในสมัยของโฮเซยามันก็ไม่ต่างกัน พวกปุโรหิตก็เกลือกกลั้วเหมือนกับคนอื่นๆทุกคนในประชาชาตินั้น พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะลงโทษเหล่าปุโรหิตแห่งอิสราเอลและยูดาห์

ฮย 4:10-11 **เขาจะรับประทาน แต่ไม่รู้จักอิมหันำ เขาจะเล่นซู้ แต่ไม่เกิดผลตก**
เพราะว่าเขาได้ทอดทิ้งการเอาใจใส่พระเยโฮวาห์ เพราะความบาปของพวกปุโรหิตของประชาชาตินั้น (และประชาชาตินั้นโดยทั่วไป) ช่วงเวลาที่ยากลำบากจึงกำลังจะมา ความบาปย่อมออกลูกเป็นความยากจนโดยตัวมันเองก่อน จากนั้นก็เพราะว่ามันจำกัดพระพรของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอลและยูดาห์ด้วยกองทัพของคนต่างชาติ พระองค์จึงทรงปิดวาลว์แห่งพระพรของพระองค์ก่อน การเล่นซู้และการล่วงประเวณีเพิ่มทวีไปทั่วแผ่นดินนั้น มันเป็นเรื่องปกติที่ผู้คนจะ ‘อยู่ก่อนแต่ง’ หรือ ‘ค้างคืน’ ด้วยกัน พระเจ้าทรงเรียกมันว่าการแพศยา แต่เพราะการทำผิดศีลธรรมของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าพวกปุโรหิต (และประชาชาตินั้น) จะไม่เพิ่มจำนวนขึ้น ‘เศรษฐกิจ’ ของพวกเขาจะซบเซา ความชั่วร้ายที่ใหญ่กว่าก็คือเพราะว่าพวกเขาได้ “ทอดทิ้งการเอาใจใส่พระเยโฮวาห์” นั่นเริ่มต้นพร้อมกับพวกปุโรหิตและย่อยลง

มาถึงประชาชน เมื่อเหล่าผู้นำฝ่ายวิญญาณของแผ่นดินนั้นเริ่มละทิ้งความจริง ทั้งประชาชนนั้นก็พ่ายแพ้ต่อการลวงประเวณี การเล่นชู้ และความบาปทางเพศทุกรูปแบบ

11 การเล่นชู้ เหล้าองุ่นและเหล้าองุ่นใหม่ซึ่งเอาจิตใจไปเสีย คำที่แปลว่า การเล่นชู้ (เชนุวर्थ) หมายถึงการทำผิดศีลธรรมทางเพศชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นการลวงประเวณี การผิดผิดผิดเมีย หรือความวิปริตทางเพศในรูปแบบอื่นใดก็ตาม ความจริงที่ลึกซึ้งซึ่งประการหนึ่งถูกกล่าวถึงตรงนี้ ความบาปทางเพศหันใจของคนเราไปจากพระเจ้า เมื่อผู้ใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับในความบาปเรื่องเพศ ก็มีความรังเกียจสิ่งต่างๆของพระเจ้าและสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณ พวกคนลวงประเวณี คนเล่นชู้ และคนรักร่วมเพศเริ่มมีใจแข็งกระด้างต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้าอย่างรวดเร็ว เรื่องนี้เป็นจริงด้วยสำหรับคนเหล่านั้นที่ชอบดื่มเหล้า ความแตกต่างระหว่างเหล้าองุ่นและเหล้าองุ่นใหม่ไม่ชัดเจนนอกเสียจากว่าทั้งคู่เป็นของมีนเมา ดังนั้นคนเหล่านั้นที่ชอบดื่มเหล้าก็ไม่อยากเกี่ยวข้องกับอะไรกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า แม้ความบาปโดยทั่วไปทำให้ใจตายด้านและแข็งกระด้าง ความบาปเรื่องเพศและการเมาเหล้าก็ทำอย่างนั้นมากเป็นพิเศษ มันจึงไม่น่าแปลกที่ว่าพญามารส่งเสริมทั้งสองอย่างอย่างแข็งขัน พญามารรู้ว่ามันส่งผลต่อใจมนุษย์อย่างไร

ฮย 4:12-14   **ประชาชนของเราไปขอความเห็นจากสิ่งที่ทำด้วยไม้ และไม้ตีก็**
แจ้งแก่เขาอย่างเปิดเผย เพราะจิตใจที่ชอบเล่นชู้ทำให้เขาหลงไป และเขาทั้งหลายได้ละทิ้ง
พระเจ้าของเขาเสียเพื่อไปเล่นชู้ วลีที่กล่าวถึงไม้และไม้ตีของพวกเขา ก็หมายถึงการนับถือรูปเคารพ นั่นคือ รูปเคารพต่างๆที่ทำจากไม้ อิสราเอลที่ชอบนับถือรูปเคารพแสวงหาคำปรึกษาจากท่อนไม้แทนพระเจ้าที่แท้จริง มันทั้งหลายไหลและชั่วร้าย แต่ประชาชนดินนั้น ไล่ตั้งแต่พวกปุโรหิตไปจนถึงพวกสามัญชนได้ต้อนรับ “จิตใจที่ชอบเล่นชู้” การทำผิดศีลธรรมทางเพศของพวกเขาได้ทำให้พวกเขาหลงไปจากพระเจ้าของตนไกลมากขึ้นเรื่อยๆ หลังจากหันเสียจากพระเจ้าแห่งศีลธรรมและความชอบธรรมไปแล้ว มันก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จากนั้นพวกเขาจะหันเสียจากพระองค์ไปทั้งหมดและติดตามบรรดาพระต่างด้าว นั่นคือ พวกพระที่จะไม่ประณามความบาปเรื่องเพศของพวกเขาและการเมาเหล้าของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ ทั้งอิสราเอลและยูดาห์ได้

เริ่มไม่สตัยซ์ชื่อต่อพระเจ้าของตนแล้ว เหมือนกับที่หญิงเล่นชู้คนหนึ่งอาจไม่สตัยซ์ชื่อต่อสามีของนาง

13 เขาถวายสัตวบูชาอยู่ที่ยอดภูเขาและทำสักการบูชาเผาอยู่ที่เนินเขา ใต้ต้นไม้ ใต้ต้นไม้ และต้นไม้ เพราะว้าวร่ำไม่เหล่านี้เย็นดี เพราะฉะนั้นธิดาทั้งหลายของเจ้าจึงจะเล่นชู้และเจ้าสาวทั้งหลายจึงจะล่วงประเวณี

การนับถือพระบาอัลและการนับถือรูปเคารพรูปแบบอื่นๆปกติแล้วตั้งแท่นบูชาพระต่างค้ำและสถานนมัสการต่างๆของตนบนยอดเนินเขาสูงซึ่งอยู่ท่ามกลางสวนต้นไม้ (หากสวนต้นไม้ไม่อยู่ที่นั่น พวกเขาสร้างขึ้นมาอันหนึ่ง) ต้นไม้เหล่านี้ไม่เพียงให้ร่มเงาเท่านั้นแต่ยังให้ความเป็นส่วนตัวสำหรับการปฏิบัติต่างๆที่ชั่วร้ายของพวกเขาด้วย การปฏิบัติเหล่านี้ไม่เพียงหมายถึงการบูชาัญญ์แก่รูปเคารพต่างๆเท่านั้น แต่รวมถึงการค้าประเวณีทางศาสนาด้วย พระบาอัลเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์และความคิดที่วิปริตก็คือว่า ถ้าท่านเห็นการร่วมเพศกันที่แท่นบูชาต่างๆของท่าน ท่านก็จะเกิดอารมณ์จนให้ความอุดมสมบูรณ์แก่แผ่นดินนั้นและบรรดาผู้อาศัยของมัน จิตใจที่ชอบเล่นชู้ในแผ่นดินนั้นก็เป็นอย่างนี้ แท่นบูชาต่างๆของพระบาอัลเป็นสถานที่แห่งการมีเพศสัมพันธ์แบบหมู่อย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าพวกบุตรสาวและภรรยาของอิสราเอลที่ชั่วร้ายจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติที่ชั่วร้ายเหล่านั้น หากอิสราเอลอยากเข้าส่วนในการปฏิบัติที่ชั่วร้ายเหล่านั้น พวกเขาก็เชื่อใจได้ว่าเหล่าบุตรสาวและภรรยาของพวกเขาไม่เพียงทำผิดศีลธรรมเท่านั้น แต่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของช่องโสเภณีที่แท่นบูชาเหล่านั้นของพระบาอัลด้วย หากพวกผู้ชายชาวอิสราเอลมีส่วนร่วมในความน่าสะอิดสะเอียนดังกล่าว บรรดาบุตรสาววัยรุ่นและภรรยาของพวกเขาก็จะกลายเป็นหญิงโสเภณีที่ขายบริการแก่พวกผู้ชายที่แท่นบูชาเหล่านั้นของพระบาอัลด้วย

14 เมื่อธิดาทั้งหลายของเจ้าเล่นซู้เราก็ไม่ลงโทษ หรือเมื่อเจ้าสาวของเจ้าล่วงประเวณี เรา
ก็ไม่ลงทัณฑ์ เพราะผู้ชายเองก็หลงไปกับหญิงแพศยา และทำสักการบูชากับหญิงโสเภณี ดังนั้น
ชนชาติที่ไม่มีความเข้าใจจะมาถึงความพินาศ

ความคิดที่ต้องตีความสองประการปรากฏตรงนี้ (1) ประการแรกคือว่า พระเจ้าจะทรง
ปล่อยให้พวกภรรยาและบุตรสาวของอิสราเอลที่ชอบไหว้รูปเคารพชายตัวเป็นหญิงโสเภณี โดย
ไม่ทรงห้ามเพื่อเป็นการตอบแทนต่อพวกผู้ชายที่ชอบไหว้รูปเคารพแห่งแผ่นดินนั้น (2) ความคิด
อีกประการก็เสนอว่าคำพูดนี้อาจเป็นคำถามก็ได้ “เราจะไม่ลงโทษธิดาทั้งหลายของพวกเจ้าหรือ
 ฯลฯ” ไม่ว่ากรณีใด พวกผู้ชายที่ชั่วร้ายของอิสราเอลก็จะเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นในเหล่าบุตรสาว
วัยรุ่นและภรรยาที่ไม่รักนวลสงวนตัวของตน

เพราะว่าอิสราเอล ตั้งแต่พวกบุโรฮิตลงมาได้ปล่อยตัวไปกับการนับถือพระบาอัลซึ่ง
เป็นการนับถือรูปเคารพและการเล่นซู้ นั่นคือ พวกเขาได้แยกตัวออกเพื่อที่จะอยู่กับพวกหญิง
แพศยาและถวายเครื่องสักการบูชาร่วมกับพวกหญิงโสเภณี ประชาชนที่ได้ปฏิเสธความรู้เรื่อง
พระเจ้าจะมาถึงความพินาศ

คำที่แปลเช่นนั้น (ลาบัท) บอกเป็นนัยถึงการถูกเหยียดทิ้งลง (1) ในฐานะประชาชาติหนึ่ง
และ (2) พวกผู้หญิงของชนชาตินั้นซึ่งถูกเหยียดลงบนเตียงแห่งการค้าประเวณีทางศาสนาความ
หมายแบบหลังสื่อความหมายในทางการประทุษร้ายทางเพศ

ฮย 4:15   อิสราเอลเอ๋ย ถึงเจ้าจะเล่นซู้ก็อย่าให้ยูดาห์มีความผิด อย่าเข้าไปใน
เมืองกิลกาลหรือขึ้นไปยังเบธาเวน และอย่าปฏิบัติว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นะ
ฉันใด" ความบาปของอาณาจักรฝ่ายเหนือ ณ จุดนี้ก็เลวร้ายกว่าความบาปของยูดาห์เสียอีก
พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าแม้อิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จมปลักไปสู่ความบาปที่
เป็นการนับถือรูปเคารพและการเล่นซู้ที่ถูกพรรณนาไว้ด้านบน พระองค์ก็ทรงเตือนยูดาห์มิให้ทำ
ผิดเช่นนั้น

คำเตือนยูดาห์ว่าอย่าไปยังกิลาทและเบธาเวนอาจหมายถึงสถานที่สำคัญๆของการกราบไหว้พระบาอัลในอาณาจักรฝ่ายเหนือ ใกล้กับยูดาห์ การทดลองใจให้ไปยังสถานที่เหล่านั้นซึ่งมีการขายบริการทางเพศอย่างเปิดเผยในนามของพระบาอัลย่อมเป็นการล่อลวงอย่างหนึ่งสำหรับคนมากมายในยูดาห์อย่างแน่นอน พระเจ้าทรงเตือนว่า อย่าไป! เชื่อกันว่าเบธาเวนเป็นสถานที่เดียวกันกับเบธเอล ซึ่งเป็นสถานที่หนึ่งของรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นของเยโรโบอัม ชื่อเบธาเวน มีความหมายตรงตัวว่า ‘เรือนแห่งความไร้สาระ’ หรือ ‘เรือนแห่งชื่อเสียงที่ไม่ดี’ ยูดาห์ยังถูกเตือนมิให้ลบหลู่พระนามของพระเจ้าโดยการกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด” ด้วยขณะที่ยังเกลือกกลั้วในความบาปของอาณาจักรฝ่ายเหนืออยู่ ดังนั้น แม้คำเตือนหลักของบทนี้มีไปยังอาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นหลัก ยูดาห์ก็ถูกเตือนให้ระวังความบาปของอิสราเอลเช่นกัน

ฮย 4:16-17   **เพราะว่าอิสราเอลนั้นเสื่อมถอยเหมือนวัวสาวที่เสื่อมลง บัดนี้**

พระเยโฮวาห์จะทรงเลี้ยงเขาดุจเลี้ยงแกะในทุ่งกว้าง คำที่แปลว่า *เสื่อมถอยและเสื่อมลง (การาร์)* ทั้งคู่มีความหมายว่าการกบฏที่คือคิง ภาพเปรียบเทียบนี้ก็คือ วัวสาวตัวหนึ่งที่ตะกุกดินด้วยกีบเท้าของมัน คิงตัวไปด้านหลัง และไม่ยอมเชื่อฟังนายของมันที่พยายามนำมันไปข้างหน้า นี่เป็นภาพของการกบฏและการขัดขืนต่อนายของตน อิสราเอลได้กบฏเช่นนั้นต่อพระเจ้าของนางแล้ว ภาพเปรียบเทียบนี้มีการเสียดสีอยู่ด้วย รูปปลุกวัวทองคำนั้นที่เบธเอลเป็นวัวสาวตัวหนึ่ง นอกจากนี้ รูปเคารพเหล่านั้นของพระบาอัลยังอยู่ในรูปของวัวหนุ่มตัวหนึ่งด้วย เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงจะทิ้งอิสราเอลไว้เหมือนลูกแกะตัวหนึ่งที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ท่ามกลางทุ่งกว้าง ซึ่งเปิดโล่งแก่การโจมตีของสัตว์นักล่าใดก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้อัสซีเรียล่าอิสราเอลเป็นเหยื่อและทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปจากแผ่นดินของพวกเขา

17 **เอฟราอิมก็ผูกพันอยู่กับรูปเคารพแล้ว ปลอญเขาแต่ลำพัง** พระเจ้าจึงทรงหันหลังให้อิสราเอลด้วยความขะเขวและ การถอดใจ เอฟราอิมซึ่งเป็นหนึ่งในตระกูลสำคัญของอาณาจักรฝ่ายเหนือได้กลายเป็นอีกชื่อหนึ่งของอาณาจักรฝ่ายเหนือไปแล้ว คำที่แปลว่า *ผูกพัน (ชาบาร์)* แสดงให้เห็นภาพชัดเจน มันมีความหมายว่า ‘ถูกจับเข้าคู่’ หรือ ‘เข้าคู่ด้วยกัน’ หรือ ‘ร่วมสนิทกัน’ เหมือนในการมีเพศสัมพันธ์ เอฟราอิมซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอล

เข้าร่วมในการทำพิธีกรรมอย่างต่อเนื่องกับการค้าประเวณีฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายของ การนับถือพระบาอัลแล้ว พระเจ้าจึงตรัสว่า ปล่อยเขาไปเถิด ให้เขาทำให้เสร็จ แต่ผลต่างๆที่ตามมา ก็จะขมขื่น

ฮย 4:18-19   **เครื่องดื่มของเขากลายเป็นน้ำเปรี้ยว เขาก็ปล่อยตัวไปเล่นซู้สมอ**
ผู้ครอบครองของเขาแสดงความรักด้วยความน่าละอาย ดังนั้นจึงให้ อิสราเอลได้ปล่อยตัวพวก เขาเองไปสู่การเมาเหล้าแล้วและบัดนี้มันก็จะเปลี่ยนเป็นรสเปรี้ยวแล้ว พวกเขาได้เข้าส่วนในการ ขายบริการทางเพศฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายที่แทนบูชานั่นของพระบาอัลแล้ว มันได้ลงมาตั้งแต่พวกผู้ครอบครองของประชาชาตินั้น นี่เท่ากับพระเจ้าตรัสว่า หากนั่นเป็นสิ่งที่พวกเขา อยากรู้ ก็จงให้มันแก่พวกเขา แต่การพิพากษากำลังจะมา

19 **ลมพายุเอาปีกห่อเขาไว้ เขาจะอดสูเพราะสัตว์บูชาทั้งหลายของเขา คำที่แปลว่า ปีก (คานาฟ)** มีความหมายได้คล้ายว่า ‘กระโปรง’ ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าการพิพากษาของ พระเจ้าที่จะมานั้นจะพัดกระโปรงของพวกเขาขึ้นและเผยให้เห็นความอับอายแห่งความบาปของ พวกเขา ความอับอายขายหน้าระดับชาติและการพิพากษากำลังจะมา สำหรับอิสราเอลวันของ นางก็ถูกนับแล้ว พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มทนแล้ว เอฟราอิมได้ผูกพันเข้าตัวเองเข้ากับการนับถือ รูปเคารพที่ต่ำช้าและการเล่นซู้ของมันแล้ว พระเจ้าตรัสว่า จงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพัง!

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 5: บทถัดไปนี้มีเนื้อหาสองส่วน: (1) เหตุใดการพิพากษาต่อ อิสราเอลจึงกำลังจะมาในข้อ 1-7 และ (2) ความรกร้างว่างเปล่าที่ใกล้เข้ามาของอิสราเอลซึ่งถูก พยากรณ์ไว้ในข้อ 8-15

ฮย 5:1-2   **โอ ปุโรหิตทั้งหลาย จงฟังข้อนี้ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงสดับ โอ**
ราชวงศ์กษัตริย์ จงเงี้ยวฟัง เพราะเจ้าทั้งหลายจะต้องถูกพิพากษา เพราะเจ้าเป็นกับอยู่ที่เมืองมิต ปาห์ และเป็นช่างอยู่เมืองทาโบร์ สามส่วนของสังคมฮีบรูถูกหมายเหตุไว้: (1) พวกปุโรหิต (2) ตระกูลฝ่ายเหนือทั้งสิบนั้นที่เรียกว่าอิสราเอล และ (3) กษัตริย์แห่งอิสราเอล ซึ่งอาจเป็นเมนา

เฮม มีสป่าห์เป็นภูเขาสูงหนึ่งในกิเลอาดทางทิศตะวันออกและทาโบร์เป็นภูเขาสูงหนึ่งในกาลิลี ไม่ไกลจากเมืองนาซาเร็ธ ทั้งสองที่เป็นที่รู้จักในเรื่องการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์ ดังนั้นจึงมีการใช้ภาพเปรียบของกับดักและตาข่าย ความคิดที่ใหญ่กว่าอาจเป็นไปได้ว่าประชากรแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือไล่ตั้งแต่กษัตริย์และพวกปุโรหิตลงมาถึงประชาชนทั่วไปได้ติดบ่วงแล้ว และติดกับดักของการปฏิบัติต่างๆที่เป็นการนับถือรูปเคารพแล้วซึ่งเห็นได้ชัดว่าถูกปฏิบัติกันในเขตแดนของภูเขาทั้งสองลูกนี้ โดยอาจเป็นบนยอดเขาทั้งสองลูกนี้ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงเตือนถึงการพิพากษาที่จะมาเพราะความบาปของพวกเขา

2 พวกกบฏได้ฆ่าฟันให้ลี้ก แม้ว่าเราได้เตือนเขาเหล่านี้ทั้งหมด สังคมทั้งหมดของอาณาจักรฝ่ายเหนือดังที่หมายเหตุไว้ในข้อที่แล้วกำลังกบฏต่อพระเจ้า คำที่แปลว่า **พวกกบฏ** (เซท) จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘พวกกบฏ’ บนภูเขาเหล่านั้นของอิสราเอล พวกเขา**ลี้ก**ซึ่ง (นั่นคือ มุ่งมั่น) ที่จะเชือดสัตว์ต่างๆเพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาแก่บรรดาพระต่างค้ำของพวกเขา โดยที่เด่นๆคือ พระบาอัลและพระอัชโทเรท พวกเขา**ยัง**มุ่งมั่นที่จะทำเช่นนั้นอยู่เหมือนเดิม แม้พระเจ้าได้ทรงตักเตือนพวกเขาเพราะเหตุความบาปดังกล่าวแล้วก็ตาม

ฮย 5:3-4 **เรารู้จักเอฟราอิม และอิสราเอลก็ได้ปิดบังไว้จากเรา โอ เอฟราอิมเอ๋ย** เจ้าเล่นซู้อิสราเอลก็เป็นมลทิน ในหนังสืออิสยาห์และโฮเซยา อาณาจักรฝ่ายเหนือมักถูกเรียกว่าเอฟราอิม มันถูกเรียกด้วยว่าอิสราเอลด้วย ทั้งสองคำนี้ถูกพบในข้อนี้ พระเจ้าตรัสว่า พระองค์ทรงรู้จักอาณาจักรฝ่ายเหนือและพระองค์ทรงทราบว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นอยู่ในนั้น อาณาจักรฝ่ายเหนือได้ปล่อยตัวไปกับการแพศยาแล้ว บริบทที่ใหญ่กว่าของโฮเซยาและประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในช่วงเวลานี้โดยทั่วไปกล่าวชัดเจนว่าอาณาจักรฝ่ายเหนือปล่อยตัวไปกับการทำผิดศีลธรรมทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย การแพศยาฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลคือ สัมพันธสาวทของมันกับพระบาอัลและรูปเคารพอื่นๆ ในบทที่แล้ว การขายบริการทางเพศทางศาสนาซึ่งถูกปฏิบัติที่แท่นบูชาเหล่านั้นของพระบาอัลก็ถูกหมายเหตุไว้ด้วย คุณความเห็นต่างๆสำหรับโฮเซยา 4:12-15 ประชาชาตินี้เป็นมลทินทางศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณแล้ว

พระเจ้าทรงทราบเรื่องนั้นและทรงเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นบนเนินเขาสูงทุกลูกและได้ตื่นไม่เฉียวทุกคืน

4 การกระทำของเขาไม่ยอมให้เขากลับไปยังพระเจ้าของเขา เพราะจิตใจที่เล่นซู้ในตัวเขา เขาจึงไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ อิสราเอลไม่ยอมจัดระเบียบการปฏิบัติต่างๆของพวกเขาเพื่อหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือ พวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ เหตุผลนั้นมีอยู่สองประการ และประการแรกก็ออกมาจากประการที่สอง (1) จิตใจแห่งการแพศยาถูกฝังรากลึกอยู่ในใจของพวกเขา ดังที่หมายเหตุไว้ใน โสเซยา 4:11 การแพศยา (นั่นคือ การทำผิดศีลธรรมทางเพศ) หันใจคนไปจากพระเจ้า ในอิสราเอลทั้งการทำผิดศีลธรรมทางเพศและการนอกใจฝ่ายวิญญาณต่อพระเจ้าแทรกซึมไปทั่วประชาชาตินั้น (เผอิญว่าการทำผิดศีลธรรมเรื่องเพศเป็นผลพวงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้อย่างหนึ่งของการละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณ เมื่อชายและหญิงทั้งหลายหันไปเสียจากพระเจ้า ศีลธรรมในเรื่องเพศของพวกเขาก็จางหายไปเช่นกัน) เหตุผลประการที่สองที่อิสราเอลไม่ยอมกลับใจใหม่ก็คือ (2) ว่าพวกเขาไม่รู้จักพระเยโฮวาห์พระเจ้า แม้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งพันธสัญญาของพวกเขา พวกเขาก็หลงลืมพระองค์ไปนานแล้วและคนแต่ละรุ่นก็เติบโตมาโดยไม่รู้จักพระองค์ เมื่อผู้คนไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ความเสื่อมทรามทุกรูปแบบทางศีลธรรม จิตวิญญาณและสังคมก็ก่อตัวขึ้น

ฮย 5:5-7 ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลก็ปรากฏเป็นพยานที่หน้าเขาแล้ว

อิสราเอลและเอฟราอิมจึงจะสะดุดเพราะความชั่วช้าของตน ยูดาห์ก็จะพลอยล้มคว่ำไปกับเขาทั้งหลายด้วย ความคิดในตอนแรกอาจเป็นได้ว่า ‘ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลก็ปรากฏเป็นพยานจากใบหน้าของเขา’ ความคิดทางเลือกอีกประการก็คือว่า ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลปรากฏเป็นพยานต่อพระพักตร์ของพระเจ้า อย่างแรกน่าจะใช่มากกว่า เหมือนที่เป็นกับคนทั้งหลายที่เย่อหยิ่ง มันย่อมปรากฏบนใบหน้าของพวกเขา มันเป็นการโฆษณาที่ไม่ต้องใช้คำพูดที่แสดงถึงสภาพของจิตใจ นอกเหนือจากความเสื่อมทรามฝ่ายวิญญาณและศีลธรรมของอาณาจักรฝ่ายเหนือแล้ว อิสราเอลยังเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่งด้วย มันถูกเขียนไว้บนใบหน้าของพวกเขา ความเย่อหยิ่งนั้นจะทำให้พวกเขาสะดุดและทำให้พวกเขาทำความชั่วมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมด้วย ความเย่อหยิ่ง

เป็นสภาพหนึ่งทีเลวร้าย มันไม่เพียงน่ารังเกียจในตัวมันเองเท่านั้น แต่มันยังนำไปสู่ความบาปอื่นอย่างเลื่องไม่ได้ด้วย อิสราเอลกำลังมุ่งหน้าไปสู่ความพินาศมากกว่าเดิมและยูดาห์น้องสาวของนางก็ตามมาติดๆ แม้ยูดาห์จะคงอยู่ต่อไปหลังจากการล่มสลายของอิสราเอลอีก 135 ปีก็ตาม พวกเขาเองก็มุ่งหน้าไปในเส้นทางเดียวกับอาณาจักรฝ่ายเหนือ

6 เขาจะไปแสวงหาพระเยโฮวาห์ด้วยนำเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวไป แต่เขาจะหาพระองค์ไม่พบ พระองค์ทรงจากเขาไปแล้ว พวกเขาที่ว่านี้อาจหมายถึงยูดาห์ในข้อที่แล้ว แม้ยูดาห์จะขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อไปยังพระวิหารของพระเจ้าต่อไปเพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแบบไม่เต็มใจ พวกเขาที่จะไม่พบพระองค์ พระองค์ได้ทรงถอนตัวไปจากพวกเขาแล้ว (ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ของทั้งสองอาณาจักรบ่งบอกว่าอิสราเอลไม่เคยกลับมาจากรูปลู่กัวทองคำทั้งสองนั้น เพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์จริงๆเลย ยูดาห์ได้กลับมาจริงๆแต่ก็ไม่สิ้นสุดใจ พวกเขาเองก็เดินในทางของการนับถือพระบาอัลเหมือนที่พี่น้องฝ่ายเหนือของพวกเขาได้กระทำอย่างรวดเร็ว) พระเจ้าจึงทรงถอนพระพรของพระองค์ไปจากพวกเขาและไม่ทรงสถิตอยู่ด้วยกับพวกเขาอีกต่อไป

7 เขาได้ทรยศต่อพระเยโฮวาห์ เพราะเขาเกิดลูกนอกกริต บัดนี้วันขึ้นค่ำจะผลาญเขาเสียพร้อมกับไร่นาของเขา แน่ทีเดียวทั้งอิสราเอลและยูดาห์ได้ประพฤติทรยศต่อพระเยโฮวาห์ คำที่แปลว่า **ทรยศ** (*บาคัด*) มีความหมายด้วยว่า ‘อย่างไม่สัตย์ซื่อ’ เหมือนใน ‘การนอกใจ’ การเล่นคำจึงปรากฏชัดเจนเหลือเกิน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้ให้กำเนิด “ลูกนอกกริต” นี้หมายถึงลูกนอกสมรสซึ่งแน่นอนว่าเกิดจากการทำผิดศีลธรรมทางร่างกายของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ความคิดที่สำคัญกว่าก็หมายถึง ความนอกกฎหมายฝ่ายวิญญาณที่ถูกทำให้แพร่กระจายไปทั่วแผ่นดินนั้น โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวแห่งอิสราเอลกำลังเติบโตขึ้นมาในประชาชาติหนึ่งที่รู้จักแต่การนับถือรูปเคารพและการกราบไหว้พระบาอัล พวกเขาเป็นคนแปลกหน้าต่อพระเจ้า คำที่แปลว่า **เดือน** (*โคเดช*) มีความหมายตรงตัวว่าวันขึ้นค่ำซึ่งประกาศถึงการเริ่มต้นของเดือนใหม่ในอิสราเอล นี่ยังเป็นเวลาหนึ่งที่มีการจัดกิจกรรมเป็นพิเศษที่แทนบูชาเหล่านั้นของพระบาอัลด้วย อาจมีการเล่นคำตรงนี้ว่าการเฉลิมฉลองวันขึ้นค่ำที่พวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เป็นการกินเลี้ยง

เมามายในไม่ช้าจะกลืนกินพวกเขาเสียพร้อมกับเครื่องสัตวบูชาต่างๆของพวกเขาที่พวกเขานำมา
ประเพณีของยิวเชื่อกันว่ากรุงเยรูซาเล็มได้ถูกทำลายในวันขึ้นค่ำ คนอื่นๆก็เสนอว่าเหมือนกับที่
หนึ่งเดือนเป็นช่วงเวลาที่สั้น การพิพากษาของพระเจ้าก็อยู่ไม่ไกลเช่นกัน

ฮย 5:8-10   **จงเปาเตรทองเหลืองขนาดเล็กที่ในกิเบอาห์ จงเปาเตรที่ในรา**
มาห์ จงร้องตะโกนที่เบธาเวน โอ เบนยามินเอ๋ย มีคนตามหาเจ้า นี่หมายถึงการส่งสัญญาณเตือน
ภัยว่าจะเกิดสงคราม การพิพากษากำลังจะตกลงบนอาณาจักรฝ่ายเหนือและยูดาห์ กิเบอาห์ รา
มาห์และเบธาเวนต่างเป็นเมืองในเบนยามินทั้งสิ้น แม้จะยังอีกหลายสิบปี พระเจ้าก็กำลังจะส่ง
คนอัสซีเรียมาต่อสู้อิสราเอลและยูดาห์ (นั่นคือ เบนยามิน) อาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูกจับไปเป็น
เชลยโดยคนอัสซีเรียในประมาณปี 722 ก่อน ค.ศ. แม้ยูดาห์จะรอดเพราะการแทรกแซงของ
พระเจ้า พวกเขาก็จะถูกรุกรานและถูกตีสอนอย่างหนักโดยบาบิโลนอยู่ดี คำพยากรณ์ตรงนี้
เป็นการพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจนของระบบเตือนภัยของพลเรือนและทหารในสมัยนั้น นั่นคือ
คนเปาเตรบนยอดเขาเพื่อส่งสัญญาณและร้องบอกถึงการรุกรานที่ใกล้เข้ามา

9 ในวันแห่งการห้ามปรามนั้นเอฟราอิมจะรกร้าง เราได้ประกาศท่ามกลางตระกูลต่างๆ
ของอิสราเอลให้ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เอฟราอิมซึ่งเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูก
ทิ้งให้ร้างเปล่าหลังจากการพิพากษาตีสอนของพระเจ้า พวกเขาเป็นเช่นนั้นจริงๆ เพราะว่าหลังจาก
จากคนอัสซีเรียจัดการเสร็จสิ้นแล้ว อาณาจักรฝ่ายเหนือก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป พระเจ้าได้ทรง
ทำให้ประจักษ์ท่ามกลางตระกูลต่างๆแห่งอิสราเอลว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น

10 เจ้านายของยูดาห์ได้กลายเป็นเหมือนคนที่ย้ายหลักเขต ดังนั้นเราจะเทพะพิโรธของ
เราเหนือเขาให้เหมือนอย่างเทน้ำ คำที่แปลว่า **หลักเขต (เกบวูล์)** หมายถึงขอบเขตของที่ดิน (การ
ย้ายหลักเขตที่ดินปกติแล้วก็มีเหตุผลที่ชั่วร้าย: เพื่อโกง เพื่อหลอกลวง เพื่อขโมย) พวกเจ้านาย
ของยูดาห์ (นั่นคือ พวกผู้นำของยูดาห์) เป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่ขี้โกง พวกเขาได้โยกย้ายหลัก
เขตฝ่ายวิญญาณต่างๆของประชาชาตินั้นเพื่อรวมการนับถือรูปเคารพเข้าไปด้วย ดังนั้นพระเจ้าจึง

ทรงสัญญาว่าจะเทพระพิโรธของพระองค์ออกมาบนพวกเขาเหมือนน้ำ พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาชุ่มโชกไปด้วยการพิพากษา

ฮย 5:11-12   **เอฟราอิมถูกบีบบังคับ และถูกขยี้ด้วยการทำโทษ เพราะเขาตั้งจิตตั้งใจที่จะติดตามบัญญัตินั้น** เอฟราอิมที่เป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือกำลังเผชิญกับการบีบบังคับและการพิพากษาเพราะว่าพวกเขาจงใจฝ่าฝืนบัญญัติต่างๆของพระเจ้า การบีบบังคับและการพิพากษานั้นมาเมื่ออัสซีเรียบดขยี้อาณาจักรฝ่ายเหนือในปี 722 ก่อน ค.ศ.

12 เพราะฉะนั้นเราจะเป็เหมือนตัวมอดต่อเอฟราอิม และเป็นเหมือนสิ่งผุต่อวงศ์วานยูดาห์ ตัวมอดกินเสื้อผ้าอย่างลับๆ เงียบๆ และทำลายเสื้อผ้าอย่างช้าๆ ในแบบเดียวกัน ความผุค่อยๆกินไม้และวัสดุอินทรีย์อื่นๆ เพราะความบาปอันคือคิ่งของพวกเขาที่กระทำต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะกระทำกิจต่อต้านทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและยูดาห์ที่เป็นอาณาจักรฝ่ายใต้เช่นกัน เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม พระองค์จะทรงผลาญพวกเขาเสีย

ฮย 5:13-15   **เมื่อเอฟราอิมเห็นความเจ็บป่วยของตน และยูดาห์เห็นบาดแผลของตน** เอฟราอิมก็ไปหาคนอัสซีเรีย และส่งคนไปหาษัตริย์เยเรบ แต่ท่านก็ไม่สามารถจะรักษาเจ้าหรือรักษาบาดแผลของเจ้าได้ เมื่อทั้งสองอาณาจักรแห่งอิสราเอลเริ่มรู้ว่าตนมาถึงจุดจบแล้ว นั่นคือ เมื่อพวกเขาตระหนักถึงภัยคุกคามที่ใกล้เข้ามาของการรุกรานของอัสซีเรีย ทั้งสองอาณาจักรก็จะพยายามทำให้คนอัสซีเรียหายโกรธ (เยเรบเป็นอีกชื่อหนึ่งของษัตริย์อัสซีเรีย ดูโฮเซยา 10:6) ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19 และ 17:3 มีบันทึกเกี่ยวกับเมนาเชมและโฮเซยา (กษัตริย์ทั้งสองแห่งอิสราเอล) ที่ถวายเป็นเครื่องบรรณาการแก่กษัตริย์อัสซีเรียทั้งหลาย โดยหวังว่าจะดิคสินบนพวกเขา ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 16:7 ก็มีบันทึกคล้ายๆกันเกี่ยวกับอาหัส กษัตริย์แห่งยูดาห์ที่พยายามเอาอกเอาใจทิลทปิลเสอร์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย แม้พวกเขาพยายามอย่างไรผลที่จะดิคสินบนคนอัสซีเรีย มันก็เปล่าประ โยชน์ กษัตริย์อัสซีเรียเหล่านั้นรับเงินสินบนจากอิสราเอลและยูดาห์และรุกรานสองอาณาจักรนั้นอยู่ดี

14 เพราะเราจะเป็นเหมือนสิงโตต่อเอฟราอิม และเป็นเหมือนสิงโตหนุ่มต่อวงศ์วานของ ยูดาห์ เราคือเรานี้แหละ จะฉีกแล้วก็ไปเสีย เราจะลากเอาไป และใครจะช่วยก็ไม่ได้ พระเจ้าจะไม่ เพียงกินอิสราเอลและยูดาห์อย่างช้าๆเหมือนตัวมอดและความผูกพันเท่านั้น เวลานั้นกำลังจะมา เมื่อพระองค์จะทรงจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรงเหมือนอย่างสิงโตตัวหนึ่งที่เข้าโจมตี นั้นเกิดขึ้นเมื่อคนอัสซีเรียโจมตี รุกรานและพิชิตอาณาจักรฝ่ายเหนือ แมื่อยูดาห์ถูกละเว้นเสียจากการถูก ถอนรากถอนโคน พวกเขาก็ถูกตีสอนอย่างสาหัสโดยกองทัพคนอัสซีเรีย เหมือนสิงโตตัวหนึ่ง โจมตีจากนั้นก็ลากเหยื่อของมันกลับไปยังถ้ำของมัน อัสซีเรียก็จะโจมตีและลากอาณาจักรฝ่าย เหนือไปเป็นเชลยเช่นกัน จะไม่มีผู้ใดมาช่วยพวกเขาเลย

15 เราจะกลับมายังสถานที่ของเราอีกจนกว่าเขาจะยอมรับความผิดของเขาและแสวงหา หน้าของเรา เมื่อเขาได้รับความทุกข์ร้อน เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง นี้เท่ากับพระเจ้าตรัส ว่าพระองค์จะทรงเก็บของและจากไป อิสราเอลและยูดาห์จะถูกทิ้งไว้ให้ดูแลตัวเองในยามตก เป็นเชลยจนกว่าพวกเขาเต็มใจที่จะยอมรับการละเมิดของตนและแสวงหาพระพักตร์ของ พระองค์ อย่างไรก็ตาม ในยามตกเป็นเชลย ยูดาห์ก็เริ่มที่จะแสวงหาพระเจ้าของนางแต่เนิ่นๆ สำหรับยิวบางคน พวกเขาก็เข้าใจสารนั้นและกลับใจใหม่ ยกตัวอย่างเช่น ดาเนียลและเพื่อนๆ ของเขา เอสรา เนหะมีย์ และยิวคนอื่นๆ ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าในบาบิโลน ดังที่บริบทของบท ถัดไปจะเปิดเผยให้เห็น เรื่องนี้จะสำเร็จจริงในท้ายที่สุดในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่ออิสราเอล หันกลับมาหาพระเจ้าและพระเยซูคริสต์เป็นชนหมู่มาก

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 6: คำพยากรณ์นี้ชุ่มล่งหน้าไปยังอิสราเอลที่กลับใจใหม่ในวันของ องค์พระผู้เป็นเจ้าและการกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาในข้อ 1-3 ส่วนที่เหลือของบทนี้คือ การ คร่ำครวญของพระเจ้าเพราะการกบฏและความบาปของประชาชนของพระองค์ (ข้อ 4-11)

ฮชย 6:1-3 "มาเถิดให้เรากลับไปหาพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงฉีก และจะทรงรักษาเราให้หาย พระองค์ทรงโอบยตี และจะทรงพันบาดแผลให้แก่เรา แม้คำพยากรณ์

นี้อาจสำเร็จอย่างจำกัดในสมัยของเอสราและเนหะมีห์ ดูเหมือนว่ามันจะสำเร็จโดยสมบูรณ์ใน
อวสานกาล เวลานั้นอาจเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า: ทั้งตอนสิ้นสุดของยุคเจ็ดปีและอาจตอน
เริ่มต้นของยุคพันปี ในวันนั้นอิสราเอลที่เพิ่งกลับใจรับเชื่อพระคริสต์จะร้องเรียกท่ามกลาง
ประชาชนชาวยิวให้กลับมาหาพระเจ้าของตน พวกเขาจะตระหนักอย่างเจ็บปวดว่า
ประวัติศาสตร์ที่น่าเศร้าของพวกเขาตลอดหลายศตวรรษเป็นเพราะการตีสอนของพระเจ้าเพราะ
ความบาปของพวกเขา กระนั้น เมื่อตระหนักถึงความเมตตาของพระเจ้าและพันธสัญญาพันธบัตร
ของพระองค์ที่มีกับพวกเขา พวกเขาก็จะมุ่งมั่นที่จะกลับมาหาพระองค์ พวกเขาจะตระหนักว่าใน
ความเมตตาพระองค์จะทรงรักษาและช่วยเหลือพวกเขา

2 อีกสองวันพระองค์จะทรงฟื้นฟูเราขึ้นใหม่ พอถึงวันที่สามจะทรงยกเราขึ้น เพื่อเราจะ
ดำรงชีวิตอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ ความหมายอาจเป็นไปได้ว่าหลังจากสองสหัสวรรษ
(นั่นคือ สองวัน) ของการขจัดไปจากแผ่นดินของพวกเขา พระเจ้าจะทรงทำให้ประชาชนชาตินั้น
กลับมีชีวิตขึ้นใหม่และในวันที่สาม (นั่นคือ ยุคพันปี) พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในพระพรของพระเจ้า
การฟื้นฟูระดับชาตินั้นเกิดขึ้นไปแล้วในประมาณปี 1948 เมื่อรัฐอิสราเอลถูกทำให้กลับสู่สภาพ
เดิมในแผ่นดินนั้น การกลับคืนและการกลับใจใหม่ของอิสราเอลอย่างเต็มรูปแบบยังไม่เกิดขึ้น
จริง แต่ก็อีกไม่นาน หลังจากเกือบสองพันปีของการถูกกำจัดออกไป (อีกครั้ง) จากแผ่นดินของ
พวกเขาในปี ค.ศ. 70 อิสราเอลก็กำลังถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่อย่างช้าๆ พวกเขาจะถูกฟื้นฟูทั้งหมดเมื่อ
พระคริสต์เสด็จกลับมา

3 แล้วเราก็จะรู้ว่าเราพยายามรู้จักพระเยโฮวาห์ การที่พระองค์เสด็จออกก็เตรียมไว้ดู
ยามเข้า พระองค์จะเสด็จมาหาเราอย่างหาฝน ดังฝนชุกปลายฤดูกับต้นฤดูที่รดพื้นแผ่นดิน" ใน
วันนั้น อิสราเอลจะรู้และติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า มรรคาของพระองค์จะเป็นเหมือนแสงรุ่งอรุณ
ต่อหน้าอิสราเอล ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงอวยพรพวกเขาเหมือนกับที่ฝนฤดูใบไม้ร่วงและฤดู
ใบไม้ผลิเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความเจริญรุ่งเรืองและพระพรในสมัยโบราณ แน่ทีเดียวใน
วันนั้น จะมีหาฝนแห่งพระพรสำหรับอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมและที่ถูกสร้างขึ้นใหม่

ฮย 6:4

โอ เอฟราอิมเอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าดี โอ ยูดาห์เอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าหนอ ความดีของเจ้าเหมือนเมฆในยามเช้า เหมือนอย่างน้ำค้างที่หายไปแต่เช้าตรู่ แม้ในอนาคตอิสราเอลจะถูกฟื้นฟูและถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิม ในระหว่างนี้พระเจ้าก็ทรงคร่ำครวญถึงสภาพฝ่ายวิญญาณของพวกเขา พระองค์ตรัสกับทั้งสองอาณาจักรของอิสราเอล: เอฟราอิมและยูดาห์ พระเจ้าทรงทำอะไรได้อีก พระองค์ได้ทรงอวยพรพวกเขาแล้วและพวกเขาก็กบฏ บัดนี้เหลืออยู่แต่เพียงการพิพากษาเท่านั้น พระทัยที่อ่อนโยนของพระเจ้าปรากฏอย่างชัดเจน ในความโศกเศร้าของพระองค์เพราะประชาชนของพระองค์ พระเจ้าทรงคร่ำครวญว่า ความดีของพวกเขาคือเหมือนเมฆยามเช้าก่อนหนึ่ง นั่นคือ หมอกยามเช้าที่จางหายไปอย่างรวดเร็ว ความดีของพวกเขาคือเหมือนน้ำค้างที่ระเหยไปในเวลาไม่นาน กระนั้นพวกเขาก็ชั่วร้ายจนถึงแก่น

ฮย 6:5-6

ฉะนั้น เราจึงให้ผู้พยากรณ์แกะสลักเขา เราประหารเขาเสียด้วยคำพูดจากปากของเรา การพิพากษาต่อเจ้าก็ออกไปอย่างแสงสว่าง เหมือนกับที่ช่างสลักหินคนหนึ่ง ตัดก้อนหินด้วยวัตถุคมๆอันหนึ่ง พระเจ้าก็ได้ทรงใช้พวกผู้พยากรณ์ของพระองค์มาพร้อมกับคำเตือนและคำตำหนิที่แหลมคม พระวณะของพระองค์และถ้อยคำต่างๆของพระองค์ได้ทิ่มแทงใจของพวกเขาเหมือนอย่างดาบที่ฆ่าให้ตาย การพิพากษาต่างๆของพระองค์ซึ่งเป็นเหมือนแสงสว่างก็เป็นที่ทราบกันอย่างเป็นสากล พระเจ้าได้ทรงทำให้ข้อความของพระองค์เป็นที่ทราบแก่ประชาชนของพระองค์อย่างชัดเจนและอย่างทรงพลังแล้วด้วยซ้ำ

6 เพราะเราประสงค์ความเมตตาไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา เราประสงค์ความรู้ในพระเจ้ายิ่งกว่าเครื่องเผาบูชา กระนั้นพระเจ้าทรงปรารถนาให้ประชาชนของพระองค์เปี่ยมด้วยความเมตตามากกว่าที่พระองค์ทรงปรารถนาเครื่องสัตวบูชาไม่รู้จบของพวกเขา พระองค์ทรงประสงค์ให้ประชาชนของพระองค์มีความรู้ การรู้จักแยกแยะ และความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้ามากกว่าเครื่องเผาบูชาต่างๆของพวกเขา กล่าวสั้นๆคือ พระเจ้าทรงปรารถนาความดีฝ่ายวิญญาณในประชาชนของพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าที่พระองค์ทรงปรารถนาพิธีกรรมต่างๆ

ฮย 6:7-9

แต่พวกเขาตั้งมนุษย์ได้ละเมิดพันธสัญญา ที่นั่นเขาทรยศต่อเรา

อิสราเอลได้ละเมิดพันธสัญญานั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับพวกเขา พวกเขาฝ่าฝืนเงื่อนไขต่างๆแห่งข้อตกลงของพวกเขาที่พระเจ้าที่ภูเขาซีนาย คู่อพยพ 23:3-8 พวกเขาได้ประพฤติอย่างทรยศต่อพระเจ้าเสียแล้ว ความคิดตรงนี้คือ การนอกใจเหมือนกับคู่สมรสคนหนึ่งในการเล่นชู้ อิสราเอลได้ละเมิดคำปฏิญาณสมรสของนางต่อพระเจ้าและได้กลายเป็นหญิงแพศยาฝ่ายวิญญาณคนหนึ่งไปแล้ว นั่นคือ สำส่อนและไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณ นั่นเป็นหัวข้อหลักของหนังสือ โสเซยาทั้งเล่ม

8 กิเลอาดเป็นเมืองของคนกระทำความชั่วช้า และเปโรอะเบ็อนไปด้วยโลหิต กิเลอาดเป็นเขตแดนของอิสราเอลสมัยโบราณบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนซึ่งถูกอาศัยอยู่โดยกาต รูเบนและมนัสเสห์ครั้งตระกูล เมืองกิเลอาดซึ่งเป็นเมืองหลักของภูมิภาคนั้นเริ่มขึ้นชื่อกระฉ่อนแล้วในเรื่องความชั่วช้า ความรุนแรงและให้ที่หลบภัยแก่คนเหล่านั้นที่มีความผิดในเรื่องพวกนั้น

9 อย่างกองโจรข่มขอยัดคนฉันทัด พวกปุโรหิตก็ข่มขอยัดฉันทัด เขายินยอมกระทำ

มาตรการตามทาง เขาทำการลามก แม้แต่พวกปุโรหิตของอิสราเอลก็เป็นคนคดโกงและชอบใช้ความรุนแรง พระเจ้าทรงเปรียบว่าพวกเขาเป็นเหมือนโจรข้างทาง นี่อาจหมายถึงพวกปุโรหิตที่นับถือรูปเคารพแห่งเบธเอลและดานที่ดักข่มเพื่อปล้นและฆ่าคนเหล่านั้นในอาณาจักรฝ่ายเหนือที่ยังเดินทางไปยังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการพระเยโฮวาห์ในวันเทศกาลสำคัญๆ พวกเขาจึงชั่วร้ายยิ่งนักในอาชญากรรมทั้งหลายของตน

ฮย 6:10-11

เราเห็นลึงนำสยดสยองในวงศ์วานอิสราเอล การเล่นชู้ของเอฟรา

อิมก็อยู่ที่นั่น อิสราเอลเป็นมลทิน พระเจ้าทรงต่อว่าอาณาจักรฝ่ายเหนือก่อนเป็นอันดับแรก พระองค์ได้ทรงเห็นเหตุการณ์ต่างๆที่น่ากลัวในอาณาจักรฝ่ายเหนือ มีความรุนแรงและการฆาตกรรมบรรดาผู้นำมัสการที่ไร้ความผิดของพระเยโฮวาห์ การแพศยาทั้งที่เป็นฝ่ายวิญญาณและที่เป็นฝ่ายร่างกายต่างแทรกซึมไปทั่วประชาชาตินั้น อิสราเอลได้กลายเป็นผู้ที่มีมลทินและเสื่อมทรามไปเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว

11 โอ ยูดาห์เอ๋ย เจ้าก็เหมือนกันด้วยฤดูเกี่ยวก็กำหนดไว้ให้เจ้าแล้ว เมื่อเราจะให้ประชาชนของเรากลับสู่สภาพเดิมจากการเป็นเชลย แม้คำพยากรณ์นี้ของโฮเซยาถูกกล่าวเพื่อต่อสู้อาณาจักรฝายเหนือ นั่นคือ อิสราเอลเป็นหลัก พระเจ้าก็ทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับยูดาห์ที่ตรงนี้ด้วยเช่นกัน การเก็บเกี่ยวของพวกเขากำลังจะมา พวกเขาก็จะเกี่ยวสิ่งที่ตนได้หว่านเช่นกัน พวกเขาจะถูกพิพากษาเหมือนกัน กระนั้นพระเจ้าก็ตรัสอย่างย่อๆ ว่าสักวันหนึ่งพวกเขาจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมจากการตกเป็นเชลยที่ทรงสัญญาไว้นั้น

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 7: การกล่าวโทษอิสราเอลดำเนินต่อไป ความบาปหลายประการของอิสราเอลถูกหมายเหตุเพิ่มเติมในข้อ 1-7 ความหน้าซื่อใจคดของพวกเขาและการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเรื่องนั้นถูกประกาศในข้อ 8-16

ฮชย 7:1   เมื่อเราจะรักษาอิสราเอลให้หาย ความชั่วช้าของเอฟราอิมก็เผยออก ทั้งการกระทำที่ชั่วร้ายของสะมาเรียก็แดงขึ้น เพราะว่าเขาทุจริต ขโมยก็หักเข้ามาข้างใน และกองโจรก็ปล้นอยู่ข้างนอก พระเจ้าทรงคร่ำครวญว่าเมื่อพระองค์ตั้งใจที่จะรักษาอิสราเอลให้หาย ในฐานะประชาชาติหนึ่ง นั่นคือ ทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมและอาจทำให้พวกเขากลับรวมเป็นหนึ่งเดียวกับอาณาจักรฝายใต้ ความบาปที่ร้ายแรงยิ่งกว่าเดิมก็ถูกค้นพบในเอฟราอิม (นั่นคืออาณาจักรฝายเหนือ) สะมาเรียเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรฝายเหนือ หลังจากการนับถือรูปเคารพที่ซาโลมอนยอมให้มีและเห็นได้ชัดว่าไม่ได้แทรกซึมไปทั่วประชาชาตินั้น การคิดเชื่อแบบใหม่ของการนับถือรูปเคารพเกิดขึ้นผ่านทางเยโร โบอัมและรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นของเขา ความชั่วร้ายนั้นยังแพร่ระบาดต่อไปตลอดหลายศตวรรษ แต่พระเจ้ายังทรงพบประชาชาติหนึ่งที่เต็มไปด้วยการเอาเปรียบและการหลอกลวง การลักขโมยและพวกโจรปล้นที่ใช้ความรุนแรง เมื่อการละทิ้งความจริงฝายวิญญาณผลิบาน ความบาปอื่นๆทุกรูปแบบก็งอกขึ้นตามมา

ฮชย 7:2   แต่เขามีได้พิจารณาในใจว่า เราจดจำการกระทำที่ชั่วทั้งหมดของเขาได้ บัดนี้การกระทำของเขาห้อมล้อมเขาไว้แล้ว การเหล่านั้นอยู่ต่อหน้าเรา ความคิดตรงนี้คือ

การถอนพระทัยของพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงคร่ำครวญความโง่เขลาของอิสราเอล คนบาปทั้งหลายไม่เคยหยุดเพื่อที่จะพิจารณาว่าพระเจ้าทรงทราบความบาปนั้นและทรงจดจำมันไว้ นั่นเป็นความจริงสำหรับอิสราเอลในสมัยนั้นและเป็นความจริงสำหรับคนบาปทั้งหลายในปัจจุบัน พระเจ้าทรงทราบดีถึงความบาปของมนุษย์และพระองค์กำลังจดบันทึกไว้หมด และบัดนี้ความบาปของอิสราเอลก็กำลังไล่ตามทันพวกเขา ความบาปมีวิธีดักจับผู้ที่กระทำความผิดในความบาปนั้นๆเสมอ สุดท้ายแล้วมันก็ตามทัน นอกจากนี้ ความบาปของคนบาปทั้งหลายก็เป็นที่ทราบโดยพระเจ้าและในเวลาที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์จะทรงจัดการกับมัน ไม่มีใครเคยลดย่นวนไปได้กับความบาปของเขา (หรือของเธอ) มันตามทันเสมอและพระเจ้าจะทรงพิพากษามันอย่างแน่นอนในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

ฮย 7:3-4   **เขากระทำให้กษัตริย์ชื่นชมยินดีด้วยความชั่วร้ายของเขา กระทำ**

ให้เจ้านายพอใจด้วยการมูสาของเขา บรรยากาศที่ชั่วช้าในอิสราเอลลอยขึ้นไปจนถึงยอดบนสุด กษัตริย์เองก็สนุกกับความบาปในอาณาจักรของตน เขาขยิบตาให้การนับถือรูปเคารพ ความคดโกงที่คดคั่นในแผ่นดินนั้นเป็นอะไรที่คนเหล่านั้นที่มีตำแหน่งสูงๆไม่ยี่หระ กษัตริย์และพวกเจ้านายของเขาต่างสนุกกับกลโกงต่างๆที่ตนได้ยินในแผ่นดินนั้น บรรยากาศที่กำลังถูกพรรณนาถึงนี้ตรงกับอุตสาหกรรมบันเทิงสมัยใหม่ที่ความคดโกง การทำผิดศีลธรรมและการฉ้อฉลทุกรูปแบบเป็นเนื้อหาสำหรับละครตลก ซิตคอมและภาพยนตร์ต่างๆ ชนชั้นสูงในสมัยนั้นยิ้มเยาะและได้รับความบันเทิงเริงใจจากความบาปที่คดคั่นในแผ่นดินของพวกเขา

4 เขาเป็นคนลวงประเวณีทุกคน เขาเป็นเตาอบที่ร้อน ซึ่งช่างทำขนมหยุดเร่งให้ร้อนแล้ว ตั้งแต่เขาจะต้องนวดแป้ง จนแป้งจะฟูขึ้น เมื่อเกิดการละทิ้งความจริงขึ้น การฉ้อโกงและการฉ้อฉลก็ไม่เพียงเกิดขึ้นเท่านั้น แต่การทำผิดศีลธรรมที่แพร่กระจายไปในวงกว้างก็เกิดขึ้นด้วย จงสังเกตว่าการเล่นซู้แทรกซึมไปทั่วแผ่นดินนั้นจากชนชั้นระดับบนของประชาชาตินั้นลงมา เหมือนกับที่เตาอบถูกช่างทำขนมเร่งให้ร้อน วัฒนธรรมของอิสราเอลในสมัยนั้นก็ถูกเร่งให้ร้อนด้วยค้นหาแห่งการเล่นซู้เช่นกัน ภาพเปรียบเทียบนี้คือ ช่างทำขนมที่นวดแป้ง จากนั้นก็รอให้ยีสต์ (นั่นคือ เชื้อขนม) แทรกซึมไปทั่วแป้งนั้นและทำให้แป้งนั้นฟูขึ้น คำที่แปลว่า **เร่งให้ร้อน (อูว์ร์)**

มีความหมายตรงตัวว่า ‘ต้นขึ้น’ หรือ ‘ลูกออกจากเตียง’ ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือ การเล่นซู้ที่มีอยู่ทั่ว ช่างทำขนมหลังจากจุดเตาอบของตนแล้วก็นวดแป้งของเขาและวางมันไว้ต่างหากเพื่อให้แป้งฟูขึ้น นี่บอกเป็นนัยว่าจากนั้นเขาก็ไปทำการเล่นซู้และไม่รีบลุกขึ้นจากเตียงหลังจากนั้น ความหมายก็คือว่า การเล่นซู้แพร่กระจายไปในวงกว้างและเป็นเรื่องสามัญธรรมดา นั่นคือ ธรรมดาพอๆกับการรอให้แป้งฟูขึ้น

ฮย 7:5-7   **ในวันฉลองกษัตริย์ของเรา พวกเจ้านายทำให้พระองค์ป่วยด้วย**
ขวดเหล้าองุ่น กษัตริย์ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกพร้อมกับคนจีเยะเย้ย วันของกษัตริย์ที่ว่านี้อาจหมายถึงวันเกิดของเขาหรืออาจเป็นวันครบรอบการครองมงกุฏ (นั่นคือ การเฉลิม) ของเขาในฐานะกษัตริย์ ในวันเช่นนั้น กษัตริย์ก็ดื่มเหล้าจนเมามายและพวกเจ้านายและข้าราชการสำนักก็ยินดียิ่งที่จะดื่มอวยพรให้เขา เขาดื่มจนกระทั่งตัวเองป่วยและอาเจียน ขณะเดียวกัน เขาก็ลดตัวลงเหมือนคนเมาทั่วๆไปเพื่อสนุกสนานกับคนเหล่านั้นที่เยาะเย้ยความชอบธรรมและสิ่งต่างๆของพระเจ้า การเมาสุราถูกเสริมเข้ากับการเล่นซู้ในอิสราเอล ไล่ตั้งแต่กษัตริย์ลงมา

6 ใจของเขาก็ร้อนด้วยการชุ่มฉ่ำทำร้ายเหมือนเตาอบ ตลอดคืนช่างทำขนมของเขาก็หลับอยู่ พอถึงรุ่งเช้าก็พลุ่งออกมาอย่างกับเปลวเพลิง ความสำมะเลเทเมาของประชาชนนั้นถูกพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจน เมื่อเหล้าทำให้ต้นหาร้อนผ่าวขึ้นเหมือนเตาอบ พวกชนชั้นสูงของประชาชนนั้นก็เข้าร่วมในการร่วมเพศหมู่แบบเมามาย อีกครั้งที่ภาพเปรียบของช่างทำขนมมีอยู่ต่อไป เขามักจะสูมไฟให้เตาร้อนแบบข้ามคืนเพื่อที่ว่ามันจะคงความอุ่นต่อไปและเร่งไฟได้อย่างรวดเร็วอีกทีในตอนเช้า พวกผู้นำที่เมามายและตัดหาจัดของแผ่นดินนั้นก็เป็นอย่างเหมือนกัน หลังจากค่ำคืนแห่งการสำมะเลเทเมาซึ่งมีเหล้าเป็นเชื้อเพลิง พวกเขาก็พร้อมแล้วที่จะเริ่มใหม่อีกในตอนเช้า

7 ทุกคนก็ร้อนอย่างกับเตาอบ และเขมือบผู้ครอบครองทั้งหลายของเขา กษัตริย์ทั้งสิ้นของเขาก็ล้มลง แต่ไม่มีใครท่ามกลางพวกเขาที่ร้องถึงเรา ความชั่วร้ายอีกรูปแบบของอิสราเอลถูกพรรณนาถึง นอกเหนือจากความร้อนแห่งค้นหาซึ่งมีเหล้าเป็นเชื้อเพลิงแล้ว ยังมีความร้อน

แห่งโทสะและการกบฏต่อพวกผู้นำของประชาชาตินั้นด้วย เมื่อพวกผู้พิพากษาหรือกษัตริย์หลายองค์ขัดขวางความชั่วร้ายของแผ่นดินนั้น พวกเขาจะถูกโจมตีหากแต่ในคำพูดและท่าทีโดยพวกคนบาปของประชาชาตินั้น ไม่มีใครในอิสราเอลร้องเรียกพระเจ้าอีกต่อไปแล้ว พระองค์ทรงประทับอยู่ภายนอกโดยมองเข้ามาข้างในอย่างแท้จริง แต่เหมือนที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 2 พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในอิสราเอลอย่างแน่นอน

ฮย 7:8 **เอฟราอิมเอาตัวเข้าพบกับชนชาติทั้งหลาย เอฟราอิมเป็นขนมปังที่มีได้พลิกกลับ** เมื่อความบาปภายในอิสราเอลแพร่ขยาย เอฟราอิมม (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ก็ปะปนเข้ากับชาวโลกที่อยู่รอบตัวพวกเขาอย่างเสรี พวกเขาได้ปะปนเข้ากับบรรดาประชาชาติที่นับถือรูปเคารพของพระต่างด้าวซึ่งอยู่ใกล้เคียง กล่าวสั้นๆคือ พวกเขาได้เพิกเฉยคำกำชับตามพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิงในเรื่องการแยกออกจากคนชั่วและจากชาวโลก ดังนั้น เอฟราอิมจึงเป็น “ขนมปังที่มีได้พลิกกลับ” อีกครั้งที่นี้เป็นภาพเปรียบเทียบของการทำขนมอบ อิสราเอลเป็นเหมือนแป้งชิ้นหนึ่งในเตาอบของช่างทำขนมซึ่งไม่ได้ถูกพลิกกลับ ในด้านหนึ่งแป้งนั้นก็ถูกอบจนไหม้และอีกด้านหนึ่งก็ไม่ได้ถูกอบ สรุปก็คือ พวกเขาสุขเพียงครั้งเดียว นั่นคือ ไม่มีอะไรดีเลย

ฮย 7:9-10 **คนต่างด้าวก็กินแรงของเขา และเขาก็ไม่รู้ตัว ผมของเขาก็หงอกประปรายแล้ว และเขาก็ไม่รู้ตัว** เมื่อพระเจ้าทรงเอาพระหัตถ์แห่งพระพรของพระองค์ไปจากอิสราเอล ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติก็เริ่มก่อกินกำลังวังชาของพวกเขาไป ตลอดเวลาหลายปี สิ่งต่างๆในอิสราเอลก็เสื่อมโทรมลงเมื่อพวกเขาเสียเงินบรรณาการให้แก่ซีเรียหรือถูกโจมตีโดยอัสซีเรีย ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 12:7, 15:19-20, 29 กระนั้นเมื่ออิสราเอลดำเนินในความบาปของพวกเขาต่อไป พวกเขาก็จะไม่ออกด้วยซ้ำถึงความเสื่อมลงเรื่อยๆของตนในฐานะประชาชาติหนึ่ง เหมือนผมหงอกและวัยชราที่คืบคลานเข้ามาโดยไม่ทันรู้ตัว อิสราเอลก็กำลังเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆและพวกเขาก็ไม่รู้ตัวเลย และเมื่อผู้คนใช้ชีวิตในความบาปบ่อยๆเข้า ชีวิตของพวกเขาที่เสื่อมโทรมลงและพวกเขาจะไม่ออกด้วยซ้ำ

10 ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลเป็นพยานที่หน้าเขาแล้ว เขาก็ยังไม่กลับไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เขามีเรื่องทั้งหมดเช่นนี้ เขาก็มิได้แสวงหาพระองค์ ดูความเห็นสำหรับ โยเซยา 5:5 ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลถูกเขียนไว้บนใบหน้าของพวกเขา มันปรากฏชัดเจน ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ยอมหันกลับมาหาพระเจ้าของตนหรือแสวงหาพระองค์ แม้ประชาชาติของพวกเขากำลังเสื่อมถอยลงรอบตัวพวกเขาอยู่ก็ตาม

ความบาปของการนับถือรูปเคารพ (นั่นคือ การละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณ) ก็ตามมาด้วยความคดโกง (ข้อ 1-2) การทำผิดศีลธรรม (ข้อ 4) การเมาเหล้า (ข้อ 5) การกบฏ (ข้อ 7) และความเย่อหยิ่ง (ข้อ 10) กระทั่งก่อนที่พระเจ้าทรงนำการพิพากษามาต่อสู้พวกเขา ประชาชาตินั้นก็กำลังตกต่ำลงอย่างรวดเร็วแล้วและพวกเขาก็ไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำ ความเหมือนกันกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ก็ปรากฏชัดเจนเหลือเกิน

ฮชย 7:11-12   **เอฟราอิมเป็นเหมือนนกเขาโง่เขลาและไร้ความคิด ร้องเรียกอียิปต์ วิ่งไปหาอัสซีเรีย คำที่แปลเป็น โง่เขลา (พาทาร์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘มีพื้นที่กว้างขวาง’, ‘ว่างเปล่า’ หรือ ‘เปิดโล่ง’ หากใช้ภาษาสมัยใหม่ พระเจ้าก็ทรงกล่าวหาอิสราเอลว่าเป็นคนสมองกลวง มันเหมือนกับว่าพวกเขาไม่มีสมอง (นั่นคือ ใจ) เลย เหมือนนกที่มีปีก พวกเขาชอบไปหวานแสนห้ำหั่นอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ จากนั้นก็ไปจ่ายเงินบรรณาการให้แก่อัสซีเรียเพื่อที่จะติดสินบนพวกเขา นี่เท่ากับว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกเขาว่าคนโง่ (นั่นคือ คนซื่อป้อ)**

12 เมื่อเขาไป เราจะกางข่ายของเราออกคลุมเขา เราจะดึงเขาลงมาเหมือนดักนกในอากาศ เราจะลงโทษเขาตามที่ชุมนุมชนได้ยินแล้ว พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์กำลังจะกางข่ายดักนกของพระองค์ออกและจับอิสราเอลเหมือนนกตัวหนึ่ง จากนั้นพระองค์จะทรงตีสอนพวกเขาในการพิพากษาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงเตือนแล้วในพระราชบัญญัติและในผู้พยากรณ์สมัยต่อมา ดู เลวีนิติ 26 และพระราชบัญญัติ 28

ฮชย 7:13-14   **วิบัติแก่เขา เพราะเขาได้หลงเงินไปจากเรา ความพินาศจะมีแก่เขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา แม้ว่าเราได้ไถ่เขาไว้แล้ว เขาก็ยังพุดมูสาเรื่องเรา**

เมื่อพระเจ้าทรงมองดูความวุ่นวายอันบาปหนาในอิสราเอล พระองค์ก็ทรงประกาศวิบัติแก่พวกเขา พวกเขาได้หนีจากการนมัสการพระองค์ที่เยรูซาเล็มและตั้งรูปปลุกวัวทองคำของตนขึ้นที่เบธเอลและดาน พวกเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์และพระบัญญัติต่างๆของพระองค์มานาน แม้พระเจ้าได้ทรงไถ่พวกเขาออกจากอียิปต์แล้ว พวกเขาก็กลับหันมาต่อสู้อุ้พระองค์และบัดนี้ก็ไม่ยอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าของพวกเขาด้วย สรุปลก็คือ เมื่อประชาชนของพระเจ้าหลงระเหิดในความบาป พวกเขาก็จะเผชิญกับวิบัติจากผลที่ตามมาต่างๆของความบาปของตนจากนั้นก็จากการพิพากษาที่เป็นการตีสอนของพระเจ้า มันเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

14 เขามีได้ร้องทุกข์ต่อเราจากใจจริงของเขาเมื่อเขาค้ำครวญอยู่บนที่นอนของเขา เขาชุมนุมกันเพื่อขอข้าวและขอน้ำองุ่น และเขากบฏต่อเรา เมื่อผลที่ตามมาต่างๆอันขมขื่นของความบาปของพวกเขาเริ่มกองสุมขึ้นและการพิพากษาแบบตีสอนของพระเจ้าเริ่มปรากฏ บางคน (บ่อยครั้งในสภาพที่เมามาย) ก็จะคร่ำครวญเรื่องความทุกข์ยากของตัวเอง แต่พวกเขาไม่เคยร้องทูลต่อพระเจ้าด้วยการกลับใจใหม่หรือขอความช่วยเหลือของพระองค์เลย แทนที่จะหันมาหาพระเจ้า พวกเขากลับกินเลี้ยงรื่นเริงและกบฏต่อพระองค์ต่อไป

ฮชย 7:15-16   **แม้ว่าเราจะได้ฝึกและเพิ่มกำลังแขนให้เขา เขาก็ยังคิดทำร้ายต่อ**
เรา คำที่แปลว่า **ฝึก (ยาคาร์)** มีความหมายว่า ‘ฝึกวินัย’, ‘สั่งสอน’ หรือ ‘ตีสอน’ ตลอดเวลาหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงสั่งสอนอิสราเอลและถึงขนาดเสริมกำลังพวกเขาด้วยข้าว กระนั้นพวกเขาก็คิดแต่การทำร้าย (นั่นคือ ความชั่ว) ต่อพระเจ้าของพวกเขา แม้พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาแล้ว พวกเขาก็ไม่พอใจพระองค์ คนบาปทั้งหลายในทุกวันนี้ก็เป็นเช่นนั้น ความชั่วร้ายของใจมนุษย์จึงปรากฏชัดเจน

16 เขากลับไป แต่ไม่กลับไปหาพระองค์ผู้สูงสุด เขาเป็นคัมภีร์ที่หลอกลวง เจ้านายของเขาจะล้มลงด้วยดาบเพราะลัทธิที่โหดของเขา เรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ทำให้เขาเหยียดหยันกันในแผ่นดินอียิปต์ อิสราเอลจะหันกลับ แต่ไม่กลับไปหาพระเจ้า พวกเขาคิดว่าอะไรๆก็ดีกว่าพระองค์ คัมภีร์ที่หลอกลวงอาจหมายถึงคัมภีร์ที่สูญเสียความตั้งใจไปแล้ว มันดูปกติดี แต่ก็ไม่มีแรงยึดหยุ่นเหลือ

อยู่แล้ว มันจึงเป็นของไร้ค่า คุณภายนอกอิสราเอลอาจดูเหมือนเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ แต่พวกเขาไม่มีความชอบธรรมใดๆเหลืออยู่ในตัวพวกเขาอีกต่อไปแล้ว พวกเขาเป็นคนไร้ค่า

วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพวกเจ้านายของพวกเขา (นั่นคือ กษัตริย์ทั้งหลายของพวกเขา) จะล้มลงต่อหน้าอัสซีเรีย พวกเขาได้ปากดีต่อพระเจ้าในการพุดหมิ่นประมาทขณะที่พวกเขากราบไหว้รูปเคารพพระต่างตัวต่างๆ อิสราเอลได้แสวงหาความช่วยเหลือจากอียิปต์เพื่อต่อสู้กับอัสซีเรีย กระนั้นเมื่อพวกเขาถูกอัสซีเรียเหยียบย่ำ อิสราเอลก็จะถูกคนอียิปต์เหยียดหยาม พวกที่ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนๆ ในโลกจะหัวเราะเยาะเมื่อความบาปของพวกเขาตามทันพวกเขาในท้ายที่สุด

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 8: พระเจ้าทรงกล่าวโทษอิสราเอลต่อไปเพราะความบาปของพวกเขา พระเจ้าทรงกล่าวโทษพวกเขาด้วยความไม่เชื่อฟังของพวกเขาในข้อ 1-4 การนับถือรูปเคารพของพวกเขาในข้อ 5-10 และการหลงลืมพระเจ้าของพวกเขาในข้อ 11-16

ฮชย 8:1 จงจรดแตรไว้ที่ปากของเจ้า เพราะว่าเขาจะมาดังกอินทรีเหนือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา และละเมิดราชบัญญัติของเรา พระเจ้าทรงเรียกโฮเซยาให้เปล่งเสียงดังเหมือนเสียงแตร แตร (นั่นคือ โขฟาร์) เป็นวิธีส่งสัญญาณและเตือนภัยที่ใช้เป็นปกติในอิสราเอลสมัยพระคัมภีร์เดิม นี่จึงเป็นคำเตือนจากพระเจ้าผ่านทางโฮเซยา บริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ดูเหมือนจะหมายถึงอิสราเอลและไม่ใช่ยูดาห์ (ข้อ 2, 3, 5, 11, 14) ผู้ที่จะมาดังกอินทรีเพื่อต่อสู้กับพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าอาจหมายถึงการรุกรานของอัสซีเรีย พระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าอาจหมายถึง (1) อิสราเอลหรือไม่ก็ (2) เบธเอลซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘บ้านของพระเจ้า’ การนับถือรูปปลุกวิทของคำแห่งเบธเอลถูกอ้างอิงถึงอย่างชัดเจนในข้อ 5 สรุปก็คือ นี่เป็นคำเตือนเรื่องการพิพากษาที่จะมีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ เพราะการนับถือรูปเคารพอย่างออกนอกหน้าของพวกเขาซึ่ง โดยการนี้พวกเขาได้ละเมิดต่อพันธสัญญาและพระราชบัญญัติของพระเจ้า ดู อพยพ 20:3-5 และเมื่อเชลมานเนสอร์ กษัตริย์แห่งอัส

ซึ่งเรียกลงมาบนอาณาจักรฝ่ายเหนือ มันก็มาพร้อมกับความว่องไวและพลังกำลังเหมือนนกอินทรีตัวหนึ่ง

ฮชย 8:2-4   อิสราเอลจะร้องทุกข์ต่อเราว่า "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้จักพระองค์" ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือเพราะการนับถือรูปเคารพของพวกเขา ในสภาพจนตรอกอิสราเอลจะร้องบอกพระเจ้าอย่างคนหน้าซื่อใจคดว่า พวกเขารู้จักพระองค์ กระนั้นเหมือนกับอัครสาวกเปาโลเขียนไว้ในอีกหลายร้อยปีต่อมาในทิตัส 1:16 ว่า "เขาออกปากยอมรับว่าเขารู้จักพระเจ้า แต่ว่าในการกระทำของเขา เขาก็ปฏิเสธพระองค์ โดยการประพฤติดื้อนาร้างเกียจ และไม่เชื่อฟัง และไม่เหมาะที่จะกระทำการดีใดๆเลย" นั่นเป็นที่ที่อิสราเอลอยู่พอดีในสมัยของ โสเซยาและในวันนั้นเมื่อพระเจ้าทรงใช้ฮัสซีเรียมาต่อสู้อิสราเอล

3 อิสราเอลได้ทอดทิ้งสิ่งที่ดีเสียแล้ว ศัตรูจะไล่ติดตามเขา คำที่แปลว่า ทอดทิ้ง (ชานัก) จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'ปฏิเสธ' อิสราเอลได้ปฏิเสธพระเจ้าผู้ประเสริฐของตน พันธสัญญาของพระองค์ที่ทำไว้กับพวกเขา พระวาระของพระองค์ และมรรคาทั้งหลายของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ศัตรูของพวกเขาคือ คนฮัสซีเรียจึงจะ โจมตีและพิชิตพวกเขาเสีย

4 เขาทั้งหลายได้แต่งตั้งกษัตริย์ แต่ไม่ใช่โดยเรา เขาทั้งหลายตั้งเจ้านาย แต่เราไม่รู้เรื่องเลย พวกเขาได้สร้างรูปเคารพทั้งหลายด้วยเงินและทองคำของเขา เพื่อพวกเขาจะถูกตัดขาดออกเสีย อาณาจักรฝ่ายเหนือได้แต่งตั้งกษัตริย์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั่นคือไม่ใช่ราชวงศ์ของดาวิด แต่ได้รวมกษัตริย์ทั้งหลายอย่างซัลลูม เมนาเฮม เปคาห์และ โสเซยาเข้าไปด้วย มันเป็นเช่นนั้นตั้งแต่เยโร โบอัมเรื่อยมา พวกเขาได้เก็บสะสมทองคำและเงินไว้สำหรับรูปเคารพสำคัญของ ประชาชาตินั้น เหมือนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาได้สะสมทองคำเพื่อทำรูปปลุกวัวทองคำ ทั้งสองนั้นซึ่งเป็นการลบลู่ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า ด้วยเหตุนี้ อิสราเอลจะถูกตัดออกในฐานะ ประชาชาติหนึ่งเหมือนที่พระเจ้าได้ทรงเตือนไว้ล่วงหน้าแล้ว ดู อีสยาห์ 46:6 และ 1 พงศ์กษัตริย์ 12:28

ฮย 8:5-7

โอ สะมาเรียเอ๋ย รูปลู่กัวของเจ้าได้ทิ้งเจ้าเสียแล้ว ความกริ้วของเราพุ่งขึ้นต่อเขา อีกนานสักเท่าใดหนอเขาจึงจะบริสุทธิ์กันได้ รูปลู่กัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งเบธเอลและดานถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน พวกมันถูกเรียกตรงนี้แบบรวมๆเหมือนเป็นหนึ่งเดียว แม้เยโรโบอัมได้สถาปนาพวกมันขึ้นในตอนต้นของอาณาจักรฝ่ายเหนือ พวกมันก็ยังเป็นเหตุให้พระเจ้าต้องเหวี่ยงพวกเขาทิ้งเสีย พระพิโรธของพระเจ้ากำลังต้มเพื่อต่อสู้พวกเขามานานแล้ว และในไม่ช้าก็จะเดือดท่วมพวกเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงสอดคำถามหนึ่งเข้ามาว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะเผาไหม้ต่อสู้ประชาชนนี้นานเท่าใด การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาจะกินเวลานานเท่าใด นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าอิสราเอลจะไม่ไร้ความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้าในเวลาใดก็ตามเร็วเท่านี้ สาเหตุใหญ่ของการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือมีรากเหง้าอยู่ในรูปลู่กัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งเบธเอลและดาน

6 เพราะรูปหล่อ นั้นได้มาจากอิสราเอล ช่างเป็นผู้ทำขึ้น รูปนั้นจึงมิได้เป็นพระเจ้า รูปลู่กัวของสะมาเรียจะต้องถูกทุบให้เป็นชิ้นๆ ความคิดตรงนี้ก็ถือว่ารูปลู่กัวทั้งสองนั้นแห่งอิสราเอลเป็นสิ่งประดิษฐ์ของพวกเขาเอง พวกเขามีได้ขอยืมการนับถือรูปเคารพนี้มาจากประชาชนชาติอื่นๆเหมือนที่หลายครั้งพวกเขาได้กระทำ รูปลู่กัวทองคำทั้งสองนั้นเป็นสิ่งที่พวกเขาคิดค้นขึ้นมาเอง ช่างของพวกเขาได้ทำพวกมันขึ้นมา เห็นได้ชัดว่ามันไม่ได้มาจากพระเจ้า

อีกครั้งที่รูปลู่กัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือถูกเรียกโดยใช้คำเอกพจน์ อาจเป็นไปได้ว่ารูปลู่กัวนั้นแห่งดานไม่ได้เป็นสถานนมัสการรูปเคารพที่คนไปกราบไหว้กันอีกต่อไปแล้วและเฉพาะรูปลู่กัวที่เบธเอลยังเป็นอยู่ต่อไป สะมาเรียเป็นเมืองหลักของอาณาจักรฝ่ายเหนือและเป็นชื่อเรียกหนึ่งของมัน รูปลู่กัวทองคำนั้นที่ยังทำหน้าที่เป็นวิหารรูปเคารพอยู่ในสมัยของโฮเซยาจะถูกทำให้แตกเป็นชิ้นๆในไม่ช้าโดยการพิพากษาของพระเจ้า

7 เพราะว่าเขาหว่านลม เขาจึงต้องเกี่ยวลมหมุน ต้นข้าวไม่มีรวง จะไม่เกิดข้าวสำหรับทำแป้ง ถึงจะเกิด คนต่างด้าวก็เอาไปกิน อาณาจักรฝ่ายเหนือได้พยายามอย่างหนักในการนับถือรูปเคารพที่เป็นรูปลู่กัวทั้งสองนั้น และได้ทำให้เกิดการปลุกปั่น ความวุ่นวายและความสั่น

สะท้อนรอบตัวพวกเขาเหมือนสายลม กระนั้น ความพยายามในการกราบไหว้รูปเคารพของพวกเขาก็ว่างเปล่าดุจสายลม ถึงกระนั้น อิสราเอลก็จะเกี่ยวลมหมุนแห่งการพิพากษาที่จะมีต่อพวกเขาเองในเวลาอันเหมาะสม พวกเขาได้หว่านในเนื้อหนัง พวกเขาจะเกี่ยวความเปื่อยเน่า สิ่งที่พวกเขาได้หว่านไม่มีรวง นั่นคือ พืชผลแห่งความบาปของพวกเขานั้นว่างเปล่าและไร้ประโยชน์ มันจะไม่ก่อเกิดสิ่งที่ดีอะไรเลย (นั่นคือ แป้ง) แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกคนต่างด้าว (นั่นคือ พวกคนต่างประเทศ) ที่อยู่ท่ามกลางคนอัสซีเรียจะกลืนกินสิ่งเล็กน้อยที่มีอยู่ อิสราเอลได้หว่านไปยังเนื้อหนังและจะเกี่ยวความเปื่อยเน่าอย่างแน่นอน (กาลาเทีย 6:8)

ฮย 8:8-9   **อิสราเอลถูกกลืนไปหมดแล้ว เดียวนี้อยู่ที่ท่ามกลางประชาชาติทั้ง**

หลาย เป็นเหมือนภาชนะไร้ความพึงพอใจ โสเซยาพยากรณ์ว่าอีกไม่นานอิสราเอลจะถูกกลืนกินโดยประชาชาติหนึ่งที่เป็นคนต่างชาติ ประชาชาตินั้นคืออัสซีเรีย John Gill เขียนไว้ว่า “เมื่อแชลมานเสอร์ยัดสะมาเรียได้ และกลืนกินอาณาจักรแห่งอิสราเอลทั้งหมดไปพร้อมกับมัน เขาก็กวาดต้อนผู้อาศัยในสะมาเรียไปเป็นเชลยและให้คนเหล่านั้นไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติต่างๆ ใน ‘ฮาธาห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชามิเดีย’ (2 พงศ์กษัตริย์ 17:6) ซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาอาศัยอยู่อย่างยากจน ขัดสนและเร็นแค้น และถูกปฏิบัติด้วยการปล่อยปละละเลยและความคูหิ้นเหยียดหยาม และถูกถือว่าไม่มีค่าเกินกว่าภาชนะใบหนึ่งที่แตกแล้วและไร้ประโยชน์ หรือเกินกว่าภาชนะใบหนึ่งที่ไร้เกียรติ”

9 **เขาทั้งหลายขึ้นไปหาอัสซีเรียดังลาปาที่ท้องที่เยวอยู่ลำพัง เอฟราอิมได้จ้างคนรักมา**

อาณาจักรฝ่ายเหนือได้พยายามที่จะติดสินบนมิให้อัสซีเรียมาโจมตี ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19 เหมือนลาปาตัวหนึ่ง อิสราเอลซึ่งหัวรั้น เขาไม่อยู่และคือดั่งจึงพยายามที่จะปิดป้องการโจมตีเหมือนหญิงโสเภณีคนหนึ่งที่เรียกลูกค้า เอฟราอิม (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ได้ขายตัวของนางเหมือนโสเภณีต่อหน้าอัสซีเรีย ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19, 17:3-4 อีกครั้งที่หัวข้อหลักเรื่องการนอกใจฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลกับพระต่างด้าวทั้งหลายเกือบปรากฏให้เห็น เหมือนหญิงโสเภณีคนหนึ่ง อิสราเอลเข้าหาพระอื่นๆแทนที่จะเข้าหาพระเจ้าของนาง

ฮชย 8:10-11

เออ แม้ว่าเขาจ้างประชาชาติอื่นมา ไม่ช้าเราจะต้อนรับเขาให้รวมกัน

เขาจะเป็นทุกข์เล็กน้อยเรื่องภาระของกษัตริย์จอมเจ้านาย อิสราเอลได้เข้าเป็นพันธมิตรกับอัสซีเรียและประชาชาติอื่นๆเหมือนหญิงโสเภณีคนหนึ่ง พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์กำลังจะรวบรวมพวกเขามารับการพิพากษาตามที่มีที่หิ้งคนหนึ่ง วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาเมื่อพวกเขาจะโศกเศร้าเพราะการพิพากษานั้น โดยกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อกษัตริย์จอมเจ้านายคู อิชยาห์ 10:8 ก่อนอัสซีเรียกวาดต้อนผู้คนในอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย อัสซีเรียก็เรียกเก็บภาษีต่างๆเหมือนเป็นภาระหนักบนพวกเขาและประชาชนเหล่านั้นก็บ่นบ้าง นั่นอาจถูกหมายถึงตรงนี้

11 เพราะเหตุเอฟราอิมได้ก่อสร้างแท่นบูชาเพิ่มขึ้นเพื่อบาป แท่นบูชาเหล่านั้นก็กลับ

กลายเป็นแท่นเพื่อบาปให้เขา เพราะว่าอาณาจักรฝ่ายเหนือได้ทำแท่นบูชารูปเคารพมากมายและได้ถวายเครื่องสักการบูชาที่บาปหนามากมายบนแท่นเหล่านั้น แท่นเหล่านั้นก็จะถูกนับว่าเป็นความบาปแก่พวกเขา พวกมันเป็นหลักฐานที่ชัดเจนที่แสดงถึงความบาปของอิสราเอล

ฮชย 8:12

ถึงเราได้เขียนราชบัญญัติไว้ให้สักหมิ่นข้อ เขาก็ถือว่าเป็นเพียง

ของแปลก พระเจ้าทรงคร่ำครวญว่าพระองค์ได้ทรงเขียนความจริงต่างๆที่ยิ่งใหญ่สำหรับอิสราเอลไว้ในพระราชบัญญัติของพระองค์ นั่นคือ ความจริงต่างๆเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ที่แท้จริง ความบริสุทธิ์ ความเมตตา ความชอบธรรมและการทรงไถ่ กระนั้นอิสราเอลก็ถือว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของแปลก ความจริงต่างๆที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้กลายเป็นเรื่องแปลกและพิลึกแก่คนอิสราเอลไปเสียแล้ว พวกเขาแทบไม่รู้จักพระองค์เลย

ฮชย 8:13-14

ส่วนเครื่องสัตวบูชาที่ถวายแก่เรานั้น เขาถวายเนื้อและรับ

ประทานเนื้อนั้น แต่พระเยโฮวาห์มิได้พอพระทัยในตัวเขา บัดนี้พระองค์จะทรงระลึกถึงความชั่วช้าของเขา และจะทรงลงโทษเขาเพราะบาปของเขา เขาจะกลับไปยังอียิปต์ แม้บางคนในอิสราเอลยังถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแด่พระเยโฮวาห์อยู่แบบขอไปที (รวมถึงรับประทานส่วนของเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นด้วย) พระเจ้าก็จะไม่ทรงยอมรับมันอีกต่อไปแล้ว แทนที่จะลืมความ

บาปของพวกเขาเมื่อถูกปกคลุมโดยการลบมลทินแล้ว บัดนี้พระเจ้ากลับสัญญาว่าจะจดจำมันไว้ และพิพากษาพวกเขาตามความบาปเหล่านั้น วลีที่กล่าวถึงการกลับไปอียิปต์นั้นเห็นได้ชัดว่า หมายถึงการที่อิสราเอลจะถูกทำให้กลับไปเป็นทาส คราวนี้โดยอัสซีเรีย

14 เพราะว่าอิสราเอลได้ลืมนพระผู้สร้างของตนเสียแล้ว จึงสร้างวิหารขึ้นหลายแห่ง และยูดาห์ก็ทิวจำนวนเมืองที่มีกำแพงขึ้นอีก แต่เราจะส่งไฟมายังเมืองเหล่านี้ของเขา และไฟจะเผาผลาญปราสาทของเมืองเหล่านี้เสีย อิสราเอลได้ลืมนพระผู้สร้างของตนไปเสียอย่างสิ้นเชิง ทั้งการที่พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งในเอเดนและการที่พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาเป็นประชาชาติหนึ่ง พวกเขากลับสร้างศาลเจ้าต่างๆและวิหารต่างๆสำหรับรูปเคารพ ทางตอนใต้ ยูดาห์ก็กังวลอยู่กับการสร้างเมืองต่างๆที่มีป้อม แทนที่จะวางใจพระเจ้าของตน พวกเขากลับวางใจในแขนแห่งเนื้อหนัง โดยคิดว่าพวกเขาสามารถปกป้องตัวเองได้จากประชาชาติทั้งหลายที่เป็นศัตรู แม้การพิพากษากำลังจะเข้ามาใกล้อาณาจักรฝ่ายเหนือ วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อยูดาห์จะถูกปล้นและเมืองและปราสาทต่างๆของมันจะถูกไฟเผาเสีย สุดท้ายแล้วมันจะถูกทำให้สำเร็จโดยบาบิโลน แม้คนอัสซีเรียตีสอนยูดาห์ในช่วงการรุกรานของพวกเขาแต่ก็ไม่จับพวกเขาไปเป็นเชลยก็ตาม

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 9: การกล่าวโทษของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลยังมีต่อไป บทนี้อาจถูกแบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) ความทุกข์ยากที่จะเกิดแก่อิสราเอลในข้อ 1-6; (2) วันแห่งความทุกข์ลำบากที่จะใกล้เข้ามาในข้อ 7-10 และ (3) การพิพากษาต่างๆที่จะเกิดแก่อิสราเอลในข้อ 11-17

ฮชย 9:1 โธ อิสราเอลเอ๋ย อย่าเปรมปรีดีไป อย่าเปรมปรีดีอย่างชนชาติทั้งหลายเลย เพราะเจ้าทั้งหลายเล่นชู้นอกใจพระเจ้าของเจ้า เจ้าทั้งหลายรักค่าสินจ้างของหญิงแพศยาตามบรรดालานนวดข้าว ผู้พยากรณ์ท่านนี้เตือนประชาชนของเขาอย่างเข้มงวดมิให้เปรมปรีดีหรือเฉลิมฉลองเหมือนที่ประชาชาติอื่นๆกระทำ แต่พวกเขาควรละอายตัวเอง ภาพเปรียบเทียบของการเป็นหญิงโสเภณีถูกนำเสนออีกครั้ง เหมือนภรรยาที่คือด้านและเล่นชู้ อิสราเอลได้กระทำตัวเองให้เป็นหญิงโสเภณีแก่พระต่างด้าวอื่นๆ ลานนวดข้าวคือ พื้นที่ราบเรียบในทุ่งนาซึ่ง

เป็นที่ๆข้าวถูกนวดหลังการเก็บเกี่ยว เห็นได้ชัดว่า สถานที่ดังกล่าวถูกใช้โดยพวกหญิงโสเภณี เช่นกัน อิสราเอลเป็นมากกว่าหญิงคบชู้ นางเป็นเหมือนหญิงโสเภณีที่ได้รับค่าจ้างสำหรับบริการต่างๆของตน ประเด็นตรงนี้ก็ถือว่าอิสราเอลทำมากกว่าแค่การนับถือรูปเคารพแบบเล่นๆ นางจริงจังมากๆกับการขายบริการตัวเองให้แก่การนับถือรูปเคารพ ดูเหมือนว่าลานนวดข้าวต่างๆเป็นที่ๆศาลเจ้าหลายแห่งถูกตั้งขึ้นด้วย นั่นคือ ผู้คนอาจหวังว่าจะได้ผลเก็บเกี่ยวที่ดีจากพระที่ตนกราบไหว้ นั่นเป็นเหตุผลหลักข้อหนึ่งสำหรับการนับถือรูปเคารพของพวกเขา พวกเขาหวังกำไรจากเทพเจ้าที่เป็นพระต่างด้าวผ่านทางผลเก็บเกี่ยวที่เพิ่มพูนขึ้น

ฮย 9:2-4 แต่ลานนวดข้าวและบ่ออ่างุ่นจะไม่พอเลี้ยงเขา และน้ำอ่างุ่นใหม่ก็

จะขาดคราว อย่างไรก็ตาม แทนที่จะเห็นผลเก็บเกี่ยวและพืชผลที่ดีขึ้นจากการนมัสการและ/หรือการถวายเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพพระต่างด้าวทั้งหลาย พระเจ้าก็ตรัสล่วงหน้าผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าพืชผลของพวกเขาจะไม่พอที่จะเลี้ยงตัวพวกเขาและพืชผลที่เป็นน้ำอ่างุ่นใหม่ของพวกเขาจะขาดไป

3 เขาทั้งหลายจะไม่ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของพระเยโฮวาห์ แต่เอฟราอิมจะกลับไปยังอียิปต์ เขาจะรับประทานอาหารไม่สะอาดอยู่ที่นั่นอัสซีเรีย อันที่จริง วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะถูกขจัดออกไปจากแผ่นดินของตน คนส่วนที่เหลือของพวกเขาจะหนีไปยังอียิปต์เพื่อหลบภัยเมื่ออัสซีเรียรุกราน (ภาพเสียดสีของการที่พวกเขากลับไปยังอียิปต์ แผ่นดินแห่งการตกเป็นทาสในอดีตของพวกเขาก็ปรากฏชัดเจนเหลือเกิน) คนส่วนใหญ่ของอาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูกกวาดต้อนกลับไปยังอัสซีเรียซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาจะถูกบังคับให้รับประทานอาหารต่างๆที่พวกเขาถือว่าไม่สะอาดภายใต้บัญญัติเรื่องโภชนาการของคนฮีบรู

4 เขาจะไม่ทำพิธีเทน้ำอ่างุ่นถวายพระเยโฮวาห์ เขาจะไม่กระทำให้พระองค์พอพระทัย เครื่องสัตวบูชาของเขาจะเป็นเหมือนขนมปังสำหรับไว้ทุกข์แก่เขา ผู้ใดรับประทานก็จะมิมลทิน เพราะว่ขนมปังสำหรับจิตวิญญาณของเขาจะไม่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในการตกเป็นเชลยที่กำลังใกล้เข้ามาของพวกเขา อิสราเอลจะไม่สามารถแม้แต่ถวายเครื่องตั้งบูชาที่

เป็นน้ำองุ่น (นั่นคือ เครื่องดื่มบูชาต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องสักการบูชาด้วยความสมัครใจซึ่งเชื่อมโยงกับการขึ้นนมยินดี – ดู ข้อ 1)

พวกเขาได้เพิกเฉยพระเยโฮวาห์พระเจ้ามานานแล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือพบว่าตัวเองตกเป็นเชลยในอัสซีเรีย พวกเขาก็จะไม่สามารถแสวงหาพระเจ้าที่แท้จริงของตนได้เลย พวกเขาไม่เป็นที่พอพระทัยต่อพระองค์มาตลอดและจะเป็นเช่นนั้นต่อไป แต่ในการตกเป็นเชลยของพวกเขาจะรับประทานขนมปังที่ใช้สำหรับการไว้ทุกข์ อย่างหลังนี้หมายถึงขนมปังที่หมั่นหีนหรือขึ้นราซึ่งบางครั้งก็ถูกรับประทานในช่วงของการไว้ทุกข์ มันเป็นรูปแบบหนึ่งของการอดอาหารและการทรมานจิตใจ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อจะไม่มี การขึ้นนมยินดีในอิสราเอล แต่จะมีการไว้ทุกข์แทน

นอกจากนี้ จะไม่มีเครื่อง ‘ธัญญาบูชา’ (นั่นคือ เครื่องบูชาต่างๆที่เป็นขนมปัง) แต่พระเยโฮวาห์แล้ว นี่บอกเป็นนัยว่าในการตกเป็นเชลยของพวกเขาที่ใกล้จะเกิดขึ้น คนอิสราเอลบางคนจะตัดสินใจอย่างฉับพลันที่จะกลับมาประกอบพิธีนมัสการแด่พระเยโฮวาห์แบบที่เห็นภายนอก แต่พวกเขาจะไม่สามารถมายังพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง มันจะสายเกินไปแล้ว

ฮย 9:5-6   **เจ้าจะทำอะไรกันเมื่อถึงวันเทศกาล และในวันเทศกาลของพระเยโฮวาห์** แม้คนอิสราเอลบางคนอาจพยายามที่จะกลับไปสู่การนมัสการพระเยโฮวาห์ในการตกเป็นเชลยของตน ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถามว่า เมื่อถึงตอนนั้นพวกเขาจะทำได้อย่างไร พวกเขาจะถือปฏิบัติพิธีกรรมต่างๆตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสสำหรับชุมชนอิสราเอลและวันเทศกาลเลี้ยงพิเศษเหล่านั้นแต่พระเยโฮวาห์ได้อย่างไร คำตอบก็ชัดเจนอยู่แล้ว เมื่อถึงวันนั้น พวกเขาจะไม่สามารถนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าตามรูปแบบที่มีบัญญัติไว้ได้

6 เพราะ ดูเถิด เขาหนีไปหมดแล้วเพราะเหตุความพินาศ อียิปต์จะรวบรวมเขาไว้ เมืองเมมฟิสจะฝังเขา ต้นตำแยจะยึดสิ่งประเสริฐที่ทำด้วยเงินของเขาไว้เสีย ต้นหนามจะงอกขึ้นในเต็นท์ของเขา วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือจะต้องไปจากแผ่นดินของตน เพราะการ

รุกราน การพิชิตและการทำลายล้างแผ่นดินของพวกเขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย บางคนจะไปลงเอยในอียิปต์ เมมฟิสเป็นนครหลวงโบราณของอียิปต์ในสมัยนั้น ที่นั่นบางคนในพวกเขาจะตายและถูกฝังไว้ บ้านเรือนต่างๆของพวกเขา (นั่นคือ สถานประเสริฐและเดินที่ต่างๆ) ที่พวกเขาได้ซื้อไว้และทำให้สวยงามด้วยเงินจะมีหนาม วัชพืช และต้นตำแยงอกกลบเสียมคม กล่าวสั้นๆคือ วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออาณาจักรฝ่ายเหนือจะกลายเป็นที่ร้างเปล่า

ฮชย 9:7-8 วันลงโทษมาถึงแล้ว และวันที่จะทดแทนก็มาถึงแล้ว อิสราเอลจะรู้เรื่อง ผู้พยากรณ์เป็นคนเขลาไปแล้ว ผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณก็บ้าไปเนื่องด้วยความชั่วช้าใหญ่ยิ่งของเจ้า และความเกลียดชังยิ่งใหญ่ของเจ้า

“วันลงโทษ” (วันแห่งการเย็บเยียน) ในบริบทนี้หมายถึงการพิพากษา ความคิดตรงนี้ก็เข้าใจง่าย: การพิพากษากำลังใกล้เข้ามาแล้ว อิสราเอลจะได้รับค่าตอบแทนสำหรับความบาปของตนในไม่ช้า – และพวกเขาจะทราบมัน ในหลายปีเหล่านั้นก่อนการกวาดไปเป็นเชลยยังอัศจรรย์ยิ่ง ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของพระเจ้าจะถูกเรียกว่าคนโง่และคนฝ่ายวิญญาณทั้งหลายจะถูกมองว่าบ้า แต่ปฏิภิกิริยาที่ชั่วร้ายนี้ต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้าจะเป็นเพราะความบาปอันมากมายของพวกเขาและความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่อสิ่งที่ถูกต้องและตามแบบพระเจ้า

8 ยามแห่งเอฟราอิมอยู่กับพระเจ้าของเรา แต่ผู้พยากรณ์เป็นเหมือนกับของพรานดักนก อยู่ตามทางของเขาทั่วไปหมด และความเกลียดชังอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเขา วลีที่กล่าวถึงยามแห่งเอฟราอิมย่อหมายถึงพวกผู้พยากรณ์ที่แท้จริงของพระเจ้า ยามในสมัยโบราณเป็นผู้ที่เตือนเรื่องความเดือดร้อนที่ใกล้เข้ามา ผู้พยากรณ์ต่างๆ เช่น โฮเซยาได้ทำเช่นนั้นจริงๆ แต่ในช่วงวันสุดท้ายของอิสราเอล จะเกิดผู้พยากรณ์เท็จหลายคนที่จะทำให้คนที่ไม่รู้วิโหนอิเหน่ตกเป็นเหยื่อและกลายเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า มีนักเทศน์เทียมเท็จเสมอมาและพวกเขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเกลียดชังมาโดยตลอด

ฮชย 9:9-10 เขาเสื่อมทรามลึกลงไปในความชั่วอย่างมากมายดังสมัยเมืองกิเบอาห์ พระองค์จึงจะทรงระลึกถึงความชั่วช้าของเขา พระองค์จะทรงลงโทษเพราะบาปของเขา

พวกผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริงของอาณาจักรฝ่ายเหนือได้ทำให้ตัวเองเสื่อมทรามลงอย่างมากต่อพระพักตร์พระเจ้า อาณาจักรฝ่ายเหนือทั้งหมดได้ประพาศตัวอย่างเดียวกัน “สมัยเมื่อกิเบอาห์” หมายถึงสมัยที่เสื่อมทรามอย่างหนักในช่วงผู้วินิจฉัยตามที่มีบันทึกไว้ในผู้วินิจฉัย 19 เกี่ยวกับเลวีคนนั้นและภรรยาของเขา ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าจะจดจำความบาปของพวกเขาและพิพากษาพวกเขาตามนั้น

10 เราพบอิสราเอลเหมือนพบผลองุ่นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เราพบบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายเหมือนพบผลมะเดื่อรุ่นแรกที่ต้นมะเดื่อเมื่อออกในฤดูแรก แต่เขาไปหาพระบาอัลเปโอร์ และถวายตัวของเขาไว้แต่สิ่งอันน่าอดสูนั้น และกลายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอย่างสิ่งที่เขารักนั้น พระเจ้าทรงหวงระลึกว่าพระองค์ได้ทรงพิจารณาอิสราเอล (ในสมัยแรกๆของพวกเขา) ว่าเป็นเหมือนผลองุ่นอันหอมหวานที่อยู่ท่ามกลางถิ่นทุรกันดารแห่งประชาชาติทั้งหลาย เมื่อก่อนนั้นพระองค์ทรงถือว่าพวกเขาเป็นเหมือนผลมะเดื่อที่น่าปรารถนา ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าเดิมทีพระเจ้าทรงมีความคิดที่อบอุ่นต่ออิสราเอล แต่จากนั้นพวกเขากลับเป็นเหมือนภรรยาที่คบซู้ที่ไปติดตามนับถือพระบาอัลซึ่งมีต้นกำเนิดในเขตแดนของเปโอร์ (นั่นคือ โมอับ) พระบาอัลถูกถือว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ การนับถือพระบาอัลจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีมากในกามของการนับถือรูปเคารพ การร่วมเพศกับหญิงโสเภณีถูกกระทำที่สถานที่ต่างๆของการนับถือพระบาอัล (ไม่ต่างจากหนังโป๊) พร้อมกับความคิดที่จะปลุกอารมณ์พระบาอัลเพื่อให้ความอุดมสมบูรณ์แก่พืชผล สัตว์และแม้แต่ครอบครัวต่างๆ ตรงนี้พระเจ้าทรงเรียกการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้นของอิสราเอลว่าเป็นสิ่งอันน่าอดสูและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ความคิดทั้งทำยตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าอิสราเอลมีส่วนร่วมในความน่าสะอิดสะเอียนเหล่านั้นเพราะว่าพวกเขารักที่จะทำแบบนั้น พวกเขาเป็นผู้สมคบที่ยินยอมพร้อมใจในการลามกและการละทิ้งความจริงของการนับถือพระบาอัล

ฮย 9:11-12   สำหรับเอฟราอิม สง่าราศีของเขาก็จะบินไปเหมือนอย่างนก ไม่มี การคลอด ไม่มีการมีท้อง ไม่มีการตั้งครรรค์ สง่าราศีที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นของอิสราเอล (นั่นคือ เอฟราอิม) กำลังจะบินหนีไปเหมือนนกตัวหนึ่ง สง่าราศีของอิสราเอลจะระเหยไปจากการคลอดของ

พวกเขา กระทั่งจากครรภ์ และกระทั่งจากการปฏิสนธิของพวกเขา แม้ว่าเคยเป็นประชาชนของพระเจ้าและมีสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย สง่าราศีนั้นก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งในอดีตไปเสียแล้ว สง่าราศีนั้นจะจางหายไปกระทั่งก่อนพวกเขาถูกคลอออกมาเสียอีก มันจะเป็นสิ่งหนึ่งในอดีต

12 ถึงแม้ว่าเขาจะเลี้ยงลูกไว้ได้จนโต เราก็คะพรากเขาไปเสียจนไม่เหลือสักคนเดียว เออ วิบัติแก่เขา เมื่อเราพรากจากเขาไป แม้อิสราเอลจะพยายามเลี้ยงลูกๆของตนจนโต พระเจ้าก็ทรงปฏิญาณว่าจะพรากลูกๆของพวกเขาไปจากพวกเขา วันนั้นกำลังจะมาเมื่อแผ่นดินอิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะถูกทำให้ไร้ผู้คนอยู่อาศัย ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงประกาศวิบัติหนึ่งแก่อิสราเอลด้วย วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพรใดหรือประโยชน์อันใดจากพระเจ้าจะพรากไปจากพวกเขา การพิพากษากำลังใกล้เข้ามาแล้ว

ฮย 9:13-14   **เอฟราอิม** นั้น ดังที่เราเห็นเมืองไทระ ก็ปลูกไว้ในสถานที่ถูกใจ แต่เอฟราอิมต้องนำลูกหลานของตนไปมอบให้มาตกร ไทระคือ เมืองไทระในเลบานอนซึ่งตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเล มันเป็นกรุงที่สวยงามในท่าเลที่ตั้งที่สวยงามและรุ่มรวย พระเจ้าก็ทรงมองเอฟราอิม (นั่นคือ อิสราเอล) เช่นนั้นด้วย แต่วันนั้นกำลังจะมาเมื่อเด็กๆที่ถูกให้กำเนิดในอิสราเอลจะถูกฆ่าตายโดยคนอัสซีเรีย อิสราเอลจะกลายเป็นสถานที่แห่งความเศร้าโศกและโศกนาฏกรรม

14 โอ พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอประทานแก่เขา พระองค์จะประทานอะไรแก่เขา ขอประทานมดลูกที่แท้งบุตรและห้วงมที่เหี่ยวแห้งแก่เขาทั้งหลาย ความคิดนี้ต่อเนื่องมาจากข้อที่แล้ว เหมือนกับที่พระเจ้าทรงเตือนล่วงหน้าเกี่ยวกับเด็กๆของอิสราเอล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็จะยื่นคำขอพระเจ้าว่า “โอ พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอประทานแก่เขา” นั่นคือ ขอประทานมันให้แก่พวกเขาด้วยเถิด พระองค์เจ้าข้า นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการเห็นดีด้วยของผู้พยากรณ์ท่านนี้ อิสราเอลสมควรได้รับสิ่งที่จะพวกเขา กำลังจะได้รับ ยิ่งกว่านั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยังจะยื่นคำขอพระเจ้าให้ประทานการแท้งลูกและห้วงมที่เหี่ยวแห้งแก่พวกเขาด้วย แม้ฟังดูโหดร้ายทารุณ โห เซยาก็พยากรณ์ถึงสภาพต่างๆที่เลวร้ายที่จะเกิดขึ้นในอิสราเอล การแท้งลูกและห้วงมที่

เหี่ยวแห้งซึ่งระบาศไปทั่วก็หมายถึงการกัณดารอาหารและโรคภัย พวกผู้หญิงที่อดอยากก็ไม่ค่อย
มีนมให้ลูกของตนดู และสภาพการณ์ต่างๆที่เลวร้ายที่กำลังจะมาถึงประชาชนของพระเจ้าที่
อาจหาญทำทนายพระเจ้าของตน

ฮย 9:15-17   **ความชั่วของเขาทุกอย่างอยู่ในกิลกาล เราได้เกลียดชังเขา ณ ที่นั่น**
เราจะขับเขาออกไปจากนิเวศของเรา เพราะความชั่วร้ายแห่งการกระทำของเขา เราจะไม่รักเขา
อีกเลย เจ้านายทั้งสิ้นของเขาก็ล้วนแต่คนกบฏ แม้กิลกาลเดิมเป็นเมืองหนึ่งใกล้เยรีโค ซึ่งอยู่ติด
กับแม่น้ำจอร์แดนซึ่งเป็นที่ๆโยชูวาได้ตั้งศูนย์บัญชาการของตนในระหว่างการพิชิตแผ่นดินนั้น
นั่นก็ไม่ใช่กิลกาลที่ถูกพูดถึงตรงนี้ ก่อนสมัยของโฮเซยา อีกเมืองหนึ่งที่ชื่อว่ากิลกาลก็มีอยู่ระ
หว่างเบธเอลกับชิโลห์ (ในเขตแดนของอาณาจักรฝ่ายเหนือ) มันเป็นกองบัญชาการใหญ่ของ
พวกผู้พยากรณ์เท็จและความน้อคลทางศาสนาของอาณาจักรฝ่ายเหนือ พระเจ้าจึงทรงพรณนา
ถึงความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อความชั่วร้ายของสถานที่แห่งนี้ พระองค์จึงทรงปฏิญาณว่า
จะขับไล่พวกเขาไปจากแผ่นดินนั้น (นั่นคือ นิเวศของพระองค์) พระเจ้าจะไม่ทรงแสดงความ
เมตตาต่ออิสราเอลอีกต่อไปแล้ว พวกผู้นำทั้งหมดของพวกเขาต่างเป็นคนคือด้านและมักกบฏ

16 เอฟราอิมถูกทำลายเสียแล้ว รากของเขาก็เหี่ยวแห้งไป เขาทั้งหลายจะไม่มีผลอีก เออ
แม้ว่าเขาจะเกิดลูกหลาน เราก็มักจะฆ่าผู้บังเกิดจากครรภ์ซึ่งเป็นที่รักของเขาเสีย เมื่อมองไปใน
อนาคตอันใกล้ พระเจ้าก็ทรงพยากรณ์ว่าเอฟราอิม (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) กำลังจะถูก
ทำลาย เหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งไม้โตเพราะรากของมันได้เหี่ยวแห้งไปแล้ว พวกเขาจะไม่ออกผล
อีกต่อไปแล้ว แม้พวกเขาให้กำเนิดลูกๆ พระเจ้าก็ทรงปฏิญาณว่าพวกเขาจะตายในการเผาผลาญ
ที่จะมานั้น

17 พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเหวี่ยงเขาทิ้งไป เพราะเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระองค์ เขาจะ
เป็นคนพเนจรอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ด้วยการบอกเป็นลางที่ลึกลับ โฮเซยาประกาศว่า
พระเจ้ากำลังจะปฏิเสธอิสราเอลจากการเป็นประชาชาติหนึ่ง เพราะว่าพวกเขาไม่ยอมใส่ใจต่อ

พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาที่จะพเนจรอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งปวงในไม่ช้า แน่แน่นอนว่านั่น
ได้เกิดขึ้นแล้วและยังเป็นเช่นนั้นอยู่จนทุกวันนี้

*****

ภาพรวมของโยเซยา 10: ในบทถัดไปนี้ พระเจ้าทรงกล่าวโทษอิสราเอลต่อไปเพราะการ
นับถือรูปเคารพของพวกเขาในข้อ 1-8 จากนั้นพระองค์ก็ทรงกระยั้นกระยอยพวกเขาให้กลับใจใหม่
ในข้อ 9-15

ฮชย 10:1-2 อิสราเอลเป็นเถาองุ่นที่เปล่าประโยชน์ ซึ่งเกิดผลสำหรับตัวเอง
เกิดผลมากขึ้นเท่าใด ยิ่งสร้างแท่นบูชามากขึ้นเท่านั้น เมื่อประเทศของเขาเฟื่องฟูขึ้นเขาก็ยิ่งให้
เสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเจริญขึ้น อิสราเอลเป็นเถาองุ่นหนึ่งที่ไม่มีผลอะไรให้พระเจ้าเลย พวกเขา
กลับมุ่งแต่จะออกผลให้ตัวเอง การมุ่งแต่ตัวเองและผลประโยชน์ของตัวเองจึงปรากฏชัดเจน
และความเหมือนกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ก็ปรากฏชัดเจนเหลือเกิน เมื่ออิสราเอลเห็นว่าตนเจริญ
ขึ้น แทนที่จะขอบพระคุณพระเยโฮวาห์พระเจ้า พวกเขากลับสร้างแท่นบูชารูปเคารพเพิ่มมากขึ้น
เมื่อพวกเขาสำราญกับความเจริญมากขึ้น พวกเขาก็สร้างเสาศักดิ์สิทธิ์ (นั่นคือ รูปเคารพ) แผงๆ
มากยิ่งขึ้น

2 จิตใจของเขาถูกแบ่งออก บัดนี้เขาจึงต้องทนรับโทษของความผิด พระองค์จะทรงพัง
แท่นบูชาของเขาลง และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย ใจของพวกเขาได้ถูกแบ่งออกแล้วระ
หว่างพระเยโฮวาห์พระเจ้าของรูปเคารพต่างๆของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจะถูกพบว่ามีความผิด
วันนั้นกำลังเข้ามาใกล้อย่างรวดเร็วเมื่อพระเจ้าจะทรงทำลายแท่นบูชารูปเคารพต่างๆและเสา
ศักดิ์สิทธิ์ (นั่นคือ รูปเคารพ) ต่างๆของพวกเขาเสีย นั่นจะสำเร็จจริงเมื่ออัสนีเรียกวาดไปทั่วแผ่นดิน
ดินนั้นและทำลายมันเสีย

ฮชย 10:3-4 คราวนี้เขาจะพูดเป็นแนวว่า "เราไม่มีกษัตริย์ เพราะเราไม่ยำเกรง
พระเยโฮวาห์ หากเรามีกษัตริย์ ท่านจะทำประโยชน์อะไรให้แก่เราบ้าง" มีหลายช่วงเวลาใน
ประวัติศาสตร์ของอาณาจักรฝ่ายเหนือที่ไม่มีกษัตริย์ที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่บนบัลลังก์เลย แต่

กลับมีพวกคนที่ยึดอำนาจแทน บางคนก็เต็มใจยอมรับว่าสภาพที่น่าเศร้าของตนเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า ดังนั้น กษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ที่ตายได้จะทำอะไรแก่พวกเขาที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้? หรือการยกเหตุผลและความเห็นของบางคนในอิสราเอลในสมัยนั้นก็เป็นอย่างนั้น นั่นคือ กษัตริย์ที่เป็นคนต่างชาติอย่างเซลมานีเซอร์แห่งอัสซีเรียจะทำอะไรแก่พวกเขาได้?

4 เขาพูดพล่อยๆ เขาทำพันธสัญญาด้วยคำปฏิญาณลมๆแล้งๆ การพิพากษาจึงออกมาขึ้นมาเหมือนดีหมื่ออยู่ในร่องรอยไถที่ในทุ่งนา นอกเหนือจากการนับถือรูปเคารพและการเล่นซู้ของอาณาจักรฝ่ายเหนือแล้ว พวกเขายังมีความผิดในเรื่องการนอ โกง การหลอกลวงและการละเมิดข้อสัญญาต่างๆ ดังนั้น อีกสาเหตุหนึ่งสำหรับการพิพากษาจึงปรากฏให้เห็น เหมือนวัชพืชมีพิษงอกขึ้นในทุ่งนาหนึ่งที่ถูกไถแล้ว การพิพากษาก็จะงอกขึ้นต่อสู้อาณาจักรเหล่านั้น

ฮชย 10:5-6 ชาวสะมาเรียจะหวาดกลัวเพราะเหตุลูกวัวที่เบธาเวน คนที่นั่นจะไว้ทุกข์เพราะรูปนั้น และปฏิมากรบุโรหิตของที่นั่นซึ่งเคยชื่นชมยินดีกับรูปนั้นก็จะพิลาปรำให้เพราะเหตุสง่าราศีที่หมดไปจากรูปนั้น

แม้อิสราเอลได้กล่าวอย่างเยอหยิ่งว่าพวกเขาไม่มีเหตุผลให้ต้องกลัว (ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 3) พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าบรรดาผู้อยู่อาศัยแห่งกรุงสะมาเรีย ซึ่งเป็นเมืองเอกของอาณาจักรฝ่ายเหนือจะหวาดกลัวจริงๆเพราะเหตุรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นของพวกเขา เบธาเวนอยู่ติดกับเบธเอลและเห็นได้ชัดว่าเป็นที่รูปลูกวัวทองคำรูปหนึ่งในสองรูปนั้นของเยโรโบอัมถูกตั้งไว้ (เดิมทีรูปหนึ่งถูกตั้งไว้ที่ดานและอีกรูปถูกตั้งไว้ที่เบธเอล แต่เห็นได้ชัดว่าตลอดเวลาหลายปีรูปที่ดานนั้นได้ถูกขโมยไป รูปลูกวัวทั้งสองนั้นถูกเรียกในตอนแรกตรงนี้ในรูปพหูพจน์ แต่ต่อมาหลังจากนั้นก็ถูกเรียกในรูปเอกพจน์) อย่างไรก็ตาม วันนั้นกำลังจะมาในไม่ช้าเมื่อชาวกรุงสะมาเรียและพวกบุโรหิตที่ชื่นชมยินดีในรูปลูกวัวทองคำนั้นจะไว้ทุกข์เพราะมัน มันจะถูกยึดไปโดยคนอัสซีเรียและถูกเอาไป

6 เออ รูปเคารพนั้นเองก็ต้องถูกนำไปยังอัสซีเรีย เป็นบรรณาการแก่กษัตริย์เยเรียม เอฟราอิมจะได้รับความอัปยศ และอิสราเอลจะรู้สึกอับอายขายหน้าเหตุแผนการของเขา รูปปลุกวัวทองค่านั้นแห่งเบธาเวน (นั่นคือ เบธเอล) จะถูกส่งไปยังอัสซีเรียเพื่อเป็นบรรณาการแก่กษัตริย์เยเรียม ชื่อหลังนี้เป็นชื่อเรียกหนึ่งมากกว่า โดยมีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ต่อสู้’ ตรงนี้มันอาจหมายถึงเชลลมานเนสอร์ เพราะเหตุนี้เอง อิสราเอลจะอับอายที่ไปกราบไหว้รูปเคารพที่ไร้อำนาจเช่นนั้น

ฮชย 10:7-8 สำหรับสะมาเรีย กษัตริย์ของเขาจะมลายไปเหมือนฟองที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือคือ โฮเซยาผู้ซึ่งถูกถอดจากราชบัลลังก์และถูกจำคุกโดยเชลลมานเนสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย เหมือนฟองที่โผล่ขึ้นมาเพราะน้ำที่ถูกทำให้กระเพื่อม โฮเซยาก็ถูกถอดจากบัลลังก์ของตนเช่นกัน

8 ปุชนิยมสถานสูงของเมืองอาเวน อันเป็นบาปของอิสราเอล จะต้องถูกทำลาย ต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามจะงอกขึ้นบนแท่นบูชาของเขา เขาจะร้องบอกกับภรรยาว่า "จงปกคลุมเราไว้" และร้องบอกนินเขาวา "จงล้มทับเราเถิด" อาเวนเป็นรูปย่อของ เบธาเวน ซึ่งอยู่ติดกับเบธเอลและจริงๆ แล้วก็คำเหมือนของมัน ปุชนิยมสถานสูงต่างๆ ของเมืองอาเวนย่อหมายถึงการนมัสการรูปปลุกวัวทองค่านั้นแห่งเบธเอล พระเจ้าทรงเตือนว่ามันจะถูกทำลายในไม่ช้า สถานที่นมัสการรูปเคารพเหล่านี้จะถูกปกคลุมด้วยวัชพืชและหนาม ความสิ้นหวังจะมากมายเสียจนพวกเขาจะร้องขอภรรยาทั้งหลายให้ล้มทับพวกเขา อย่างหลังนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นสำนวนสมัยโบราณของตะวันออกกลางที่หมายถึงความสิ้นหวังสุดๆ ดู ลูกา 23:30 และวิวรณ์ 6:16

ฮชย 10:9 โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้กระทำบาปตั้งแต่สมัยกิเบอาห์ เขายังหยัดอยู่อย่างนั้น สงครามในกิเบอาห์ไม่มาทันลูกหลานแห่งความชั่วช้า พระทัยที่อ่อนโยนของพระเจ้าสากลแสงทะลุผ่านหม่อมหม่อมแห่งการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา พระองค์ทรงคร่ำครวญว่าอิสราเอลได้ยกตัวให้แก่ความบาปมาตั้งแต่สมัยกิเบอาห์ นี่อาจหมายถึงการที่อิสราเอลได้ยกตัวให้แก่ความบาปมาตั้งแต่สมัยพวกผู้วินิจฉัยแห่งอิสราเอล – สมัยแรกสุดของมัน กิเบอาห์อาจหมายถึงการนำสะอิดสะเอียนนั้นของเลวีคนนั้นและภรรยาของเขามาตามที่ถูกบันทึกไว้ในผู้วินิจฉัย 19 และ

ส่วนที่เหลือของข้อนี้กล่าวย้อนถึงสงครามครั้งนั้นที่เกิดขึ้นที่กิเบอาห์ในผู้วินิจฉัย 20-21 ความคิดที่เป็นไปได้ตรงนี้ก็คือน่า ความบาปในอิสราเอลและการพิพากษาที่ตามมาซึ่งสืบต่อมาจนถึง โมงนั้น

ฮย 10:10-11 เราประสงค์จะลงโทษพวกเขา ประชาชาติทั้งหลายจะประชุมกันสู้เขา เมื่อเขามัดตัวเองไว้ในรอยไถสองแถวของเขา พระเจ้าจึงทรงประกาศความปรารถนาและเจตนาของพระองค์ที่จะตีสอนอาณาจักรฝ่ายเหนือ อัศจรรย์จะล้อมพวกเขาในการศึกและบังคับพวกเขาเหมือนลูกวัวที่ค้ำคองให้รับแอกแห่งการเป็นทาส คำที่แปลเป็น รอยไถ (อาฮิน) มักถูกแปลเป็น ‘ดวงตา’ ความหมายอาจเป็นไปได้ว่าอิสราเอลจะถูกมัดค้ำคองหน้าต่อตาพวกเขาเอง (ความคิดเรื่อง ‘รอยไถ’ อาจมาจากข้อที่ตามมา)

11 เอฟราอิมเป็นวัวสาวที่ได้รับการสอน มันชอบนวดข้าว เราจึงผ่านเลยคอกอันงามของมันไว้ แต่เราจะเอาเอฟราอิมเข้าเทียมแอก ยูดาห์ก็ต้องไถ ยาโคบต้องคราดสำหรับตนเอง พระเจ้าทรงใช้การเล่นคำซึ่งอย่างน้อยมีลักษณะเสียดสี เอฟราอิมถูกเรียกว่าวัวสาวที่ได้รับการฝึก วัวสาวย่อมเป็นแม่วัวที่ยังอายุน้อย หรือเป็นลูกวัวตัวหนึ่ง ส่วนหนึ่งของการนับถือรูปเคารพของเอฟราอิมคือการนมัสการรูปลูกวัวทองคำนั้นที่เบธเอล อย่างไรก็ตาม อิสราเอลได้ถูกสอนแล้ว พวกเขาได้ถูกฝึกโดยพระเจ้าแล้ว พวกเขาารู้ดีกว่าใคร ความคิดที่สำคัญกว่าคือ ลูกวัวตัวหนึ่งที่ถูกฝึกให้ย่อ (นวด) ข้าว สัตว์ชนิดนี้ชอบประโยชน์ที่ได้จากการกินข้าว แต่มันก็โมโหงานของมัน อิสราเอลตลอดหลายร้อยปีได้ชอบประโยชน์ต่างๆของการเป็นประชาชนของพระเจ้าแต่ก็กบฏต่อการปรนนิบัติพระเจ้า ตอนแรกพระเจ้าได้ทรงยับยั้งการพิพากษาไว้ (นั่นคือ ผ่านเลย) จากประชาชนของพระองค์

แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งพระทัยแล้วว่าเอฟราอิมจะถูกขี้น นั่นคือ ถูกทำให้เป็นทาสรับใช้อย่างสิ้นเชิง ยูดาห์ที่อยู่ทางใต้จะไถต่อไป แต่ยาโคบ (นั่นคือ อิสราเอล) จะถูกคราด คำที่แปลว่าคราดสำหรับตนเอง (ชาคัค) มีความหมายตรงตัวว่า ‘คราด’ ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือ แม้อยู

ดาห์จะได้รับอนุญาตให้คงอยู่ต่อไปสักระยะหนึ่ง อาณาจักรฝ่ายเหนือ (นั่นคือ ยาโคบ) ก็จะถูกคราด – นั่นคือ ถูกไถ

ฮชย 10:12-13   **จงหว่านความชอบธรรมไว้สำหรับตัว จงเกี่ยวผลของความเมตตา** เจ้าจงไถดินที่ร้างอยู่ เพราะเป็นเวลาที่แสงหาพระเยโฮวาห์ จนกระทั่งพระองค์จะเสด็จมาโปรดความชอบธรรมลงให้แก่เจ้า ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงกระษัตริย์คะยอประชาชนที่มักกบฏของพระองค์ให้หว่านความชอบธรรมและพวกเขาจะเกี่ยวความเมตตา ทรงใช้ภาพเปรียบเทียบของการปรับหน้าดินต่อไป พระเจ้าทรงเรียกให้พวกเขาไถดินของพวกเขา นั่นคือ เตรียมดินแห่งใจของพวกเขาเพื่อที่จะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อนั้นพระองค์ก็จะเสด็จมาและโปรดความชอบธรรมลงบนพวกเขาคุณฝน พระเจ้าจึงเรียกประชาชนของพระองค์ให้หันกลับจากความชั่วช้าของพวกเขาและกลับใจใหม่ และพระองค์จะทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาและสง่าความชอบธรรมและพระพรต่างๆของมันมายังพวกเขา

13 เจ้าทั้งหลายได้ไถความชั่วมาแล้วเจ้าทั้งหลายได้เกี่ยวความชั่วช้า เจ้าได้รับประทานผลของการมูสา ด้วยเหตุที่เจ้าวางใจในทางของเจ้าและในจำนวนพลรบของเจ้า นำแสที่ตลอดเวลาหลายปีอิสราเอลได้ไถความชั่วและได้เกี่ยวความบาปเป็นผล พวกเขาได้รับประทานผลของการมูสาแล้ว – การมูสาคือว่ารูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นของเยโร โบอัมเป็นพระของพวกเขา ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 12:28 พวกเขาได้วางใจในการนับถือรูปเคารพของตนและพวกผู้นำของประชาชาติของพวกเขาที่เห็นดีด้วยการหมิ่นประมาทเช่นนั้น บัดนี้พวกเขากำลังจะเผชิญหน้ากับผลที่ตามมาต่างๆของมัน

ฮชย 10:14-15   **เหตุฉะนั้นเสียงสงครามจึงจะเกิดขึ้นท่ามกลางชนชาติของเจ้า** ป้อมปราการทั้งสิ้นของเจ้าจะถูกทำลายอย่างกับกษัตริย์ซัลมันทำลายเมืองเบซาร์เบลในวันสงคราม พวกแม่ถูกฟาดลงอย่างยับเยินพร้อมกับลูกของนาง เสียงโกลาหลแห่งสงครามและความพ่ายแพ้กำลังจะเกิดขึ้นกับพวกเขาแล้ว ป้อมปราการต่างๆและที่มั่นเข้มแข็งทางทหารของพวกเขาจะถูกเหยียบย่ำเมื่อซัลมัน (ชื่อย่อของเซลมานเนสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย) ได้เหยียบย่ำ

และทำให้เมืองเบธาร์เบลพ่ายแพ้ อันหลังนี้คือ กรุงหนึ่งในกิเลอาดทางทิศตะวันออกซึ่ง โด่งดัง เป็นข่าวในสมัยนั้น คนอัสซีเรียได้เข่นฆ่ากระทั่งพวกแม่และหญิงมีครรภ์ตอนที่พวกเขาทำลาย เมืองเบธาร์เบล ความโหดเหี้ยมเดียวกันนี้กำลังมุ่งหน้ามาสู่อาณาจักรฝ่ายเหนือ

15 เมืองเบธเอลจะกระทำแก่เจ้าเช่นนี้แหละเพราะความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งของเจ้า ในรุ่งเช้า วันหนึ่งกษัตริย์อิสราเอลจะถูกตัดขาดเสียหมดสิ้น ความบาปของการนมัสการรูปปลุกวัวทองคำ นั้นแห่งเบธเอลจะก่อให้เกิดความสยองแบบคล้ายๆกันในอาณาจักรฝ่ายเหนือ เหตุผลก็คือ ความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งของพวกเขา ในวันเดียว นั่นคือในรุ่งเช้าวันหนึ่ง กษัตริย์แห่งอิสราเอล (โฮเซยา) จะถูกถอดจากบัลลังก์ นี่หมายถึงความพ่ายแพ้ของสมาธิอย่างรวดเร็วและนับปล้น คำเตือน ของพระเจ้าคือ พวกเขาต้องกลับใจจากความบาปของตน มิฉะนั้น ความสยดสยองใหญ่ยิ่งจะรอ คอยพวกเขาในการพิชิตโดยคนอัสซีเรีย

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 11: บทนี้ของโฮเซยากล่าวถึงสองเรื่อง: (1) ความออกตัญญูของ อิสราเอลที่มีต่อพระเจ้าในข้อ 1-7 และ (2) ความอดทนนานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อ ประชาชนที่ดื้อดึงของพระองค์ในข้อ 8-12

ฮชย 11:1-2 ครั้งเมื่ออิสราเอลยังเด็กอยู่ เราก็รักเขา เราได้เรียกบุตรชายของเรา ออกมาจากประเทศอียิปต์ แม้พระเจ้าได้ทรงใช้ภาพเปรียบอื่นๆที่หมายถึงอิสราเอล เช่น ภรรยาที่ นอกใจ เป็นต้น ตรงนี้พระองค์ก็ทรงเรียกอิสราเอลว่าบุตรชายคนหนึ่ง แม่ที่เดียว อัครสาวก เปาโลใช้ภาพเปรียบนี้ด้วยในหนังสือกาลาเทียในการที่เขายกข้อสนับสนุนเรื่องการรวมคนต่าง ชาติเข้าไปในคริสตจักรด้วย – คนอิสราเอลทั้งหลายที่เชื่อเป็นบุตร ‘แท้ๆ’ ของพระเจ้า คนต่าง ชาติทั้งหลายที่เชื่อคือ ผู้ที่พระเจ้าทรงรับเป็นบุตร) นอกจากนี้ นี่ก็หมายถึงตอนที่อิสราเอลยัง เป็นประชาชาติเล็กๆอย่างชัดเจน ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงใช้ภาพเปรียบของเด็กคนหนึ่ง – ช่วงเวลา แห่งความรักอันอ่อนโยน ดังนั้น พระเจ้าจึงตรัสถึงช่วงสมัยแรกๆเมื่ออิสราเอลเป็นลูกที่รักคน หนึ่งของพระองค์ ตอนนั้นเองที่พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้นออกมาจากอียิปต์

2 พวกเขาจึงเรียกเขามากเท่าใด เขายังออกไปห่างจากพวกเขามากเท่านั้น เขาถวายสัตวบูชาแก่พระบาอัล และเผาเครื่องหอมถวายแก่รูปเคารพสลักอยู่เรื่อยไป พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ได้ทรงใช้เหล่าผู้เลี้ยงแกะฝ่ายวิญญาณมายังพวกเขาแล้ว: พวกผู้พยากรณ์, พวกปุโรหิต และพวกผู้วินิจฉัย พวกเขาเรียกอิสราเอลให้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของพวกเขา กระนั้น ยิ่งพระเจ้าทรงเรียกประชาชนของพระองค์ (ผ่านทางพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์) มากเท่าไร พวกเขาก็ยิ่งกบฏต่อพระองค์มากขึ้นเท่านั้น พวกเขาจึงหันหลังของตนให้กับพระเจ้าของตนและถวายสัตวบูชาแก่รูปเคารพต่างๆของพระบาอัล (คำว่า *บาอาลิม* เป็นคำพหูพจน์ของพระบาอัล) นอกจากนี้ พวกเขายังเผาเครื่องหอมแก่รูปเคารพพระต่างด้าวอื่นๆด้วย ดังนั้นอิสราเอลจึงเพิกเฉยและหมิ่นเกียรติพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขาผู้ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์แล้ว

ฮย 11:3-4   แต่เรานี้แหละสอนเอเฟราอิมให้เดิน เราอุ้มเขาทั้งหลายไว้ แต่เขาหาทราบไม่ว่า เราเป็นผู้รักษาเขาให้หาย พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบของลูกชายตัวเล็กๆคนหนึ่งต่อไป พระองค์ทรงใช้ภาพเปรียบของพ่อคนหนึ่งที่สูงแขนลูกชายตัวเล็กๆคนหนึ่งเพื่อหัดเดิน ความคิดครั้งนี้ก็คือการที่พระเจ้าทรงสอนอิสราเอลผู้เป็นบุตรชายอายุน้อยของพระองค์ให้หัดเดิน (คำที่แปลว่า *ให้เดิน* (*ทิร์กัล*) จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘ทำให้เดิน’) พระเจ้าทรงรักษาพวกเขาให้หายจากโรคต่างๆของอียิปต์ ดู อพยพ 15:26 และ 32:4 ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ การดูแลและปกป้องด้วยความรักที่พระเจ้าประทานให้แก่อิสราเอลตอนที่ยังเป็นประชาชาติเล็กๆประชาชาติหนึ่ง พระองค์ทรงเป็นเหมือนพ่อคนหนึ่งที่คุณดูแลเอาใจใส่พวกเขา

4 เราจูบเขาด้วยสายมนุษย์และด้วยปลอกแห่งความรัก เราเป็นผู้ถอดแอกที่ขากรรไกรของเขาออก และเราก็มลึงเลี้ยงเขา ภาพเปรียบตรงนี้วกกลับไปยังอันก่อนหน้านั้น – ภาพเปรียบของวัวสาวตัวหนึ่ง ดู โยเซยา 10:11 พระเจ้าทรงจูบอิสราเอลวัวสาวของพระองค์อย่างอ่อนโยนด้วยสายจูบแห่งความรัก พระเยโฮวาห์ทรงเอาแอกแห่งการเป็นทาสออกไปจากพวกเขาและทรงเลี้ยงพวกเขา กล่าวสั้นๆคือ พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติกับอิสราเอลอย่างกรุณาและเปี่ยมด้วยความเมตตาตลอดหลายปีเหล่านั้น

ฮย 11:5-6

เขาจะไม่กลับไปยังแผ่นดินอียิปต์ แต่อัสซีเรียจะเป็นกษัตริย์ของ

เขา เพราะเขาปฏิเสธไม่ยอมกลับมา บัดนี้ประมาณเจ็ดร้อยปีหลังจากพระเจ้าได้ทรงช่วย
ประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากอียิปต์แล้ว พระองค์ก็ทรงประกาศว่าอิสราเอล (นั่นคือ
อาณาจักรฝ่ายเหนือ) จะไม่ถูกส่งกลับไปยังอียิปต์ แต่พวกเขาจะถูกทำให้เป็นทาสโดยคนอัส
ซีเรีย และเหตุผลนั้นก็ง่ายนิดเดียว: พวกเขาไม่ยอมกลับมาหาพระเจ้าของตน

6 ดาบจะรุกรานบรรดาหัวเมืองของเขา ทำลายกึ่งทั้งหลายของเขาเสียและกลืนกินเขาเสีย

เพราะแผนการของเขา ดาบแห่งการพิพากษากำลังจะมาบนหัวเมืองต่างๆแห่งเอฟราอิม (นั่นคือ
อาณาจักรฝ่ายเหนือ) เมืองเล็กๆและหมู่บ้านทั้งหลายของมัน กึ่งก้านทั้งหลายของมันจะถูกตัดทิ้ง
เสียเหมือนโดยดาบนั้นและจะถูกทำลาย (นั่นคือ ถูกกลืนกินเสีย) การพิพากษาที่จะมานั้นเป็น
เพราะคำปรักษาเหล่านั้น – ความคิดหรืออุดมการณ์ต่างๆอันตลบตะแลง – ของอาณาจักรฝ่าย
เหนือ พวกเขาได้เพิกเฉยพระเจ้าของตนและไล่ติดตามพระต่างด้าวต่างๆซึ่งเป็นสิ่งนำ
สะอิดสะเอียนอย่างหนึ่งต่อพระเยโฮวาห์

ฮย 11:7

ประชาชนของเราโน้มไปในทางเหินห่างจากเรา ถึงแม้พวกเขา

เรียกเขาทั้งหลายให้มาหาพระองค์ผู้สูงสุด ไม่มีใครยอมยกย่องพระองค์ พระเจ้าทรงคร่ำครวญว่า
ประชาชนของพระองค์ ซึ่งเป็นประชาชาติที่พระองค์ได้ทรงเลี้ยงดูมาตั้งแต่ยังแบเบาะมักถอย
ห่างไปจากพระองค์ ความหมายที่แฝงอยู่ในคำว่า *เสื่อมถอย* ก็เป็นความหมายของวัวสาวตัวหนึ่ง
ที่ใช้กีบของมันตะกุกดินและดึงตัวไปข้างหลังเพื่อขัดขึ้นนายของมัน มันเป็นภาพเปรียบเทียบของการ
กบฏและการขัดขึ้น ภาพเปรียบเทียบใหม่ก็คงจะเป็นภาพของสุนัขคือดึงตัวหนึ่งที่มีสายจูงผูกคอ
และดึงตัวของมันออกห่างจากนายของมันอย่างสุดกำลัง อิสราเอลมุ่งที่จะกบฏต่อพระเจ้าของ
พวกเขาอยู่ร่ำไป แม้พวกผู้พยากรณ์ของพระเจ้าได้เรียกอิสราเอลให้หันกลับมาและนบนอบเชื่อ
ฟังต่อพระเยโฮวาห์ ก็ไม่มีคนใดในพวกเขายกย่องพระองค์เลย ภาพที่ใหญ่กว่าก็คือ ประชาชนที่
กบฏต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง

ฮย 11:8

เอฟราอิมเอ๋ย เราจะปล่อยเจ้าได้อย่างไร อิสราเอลเอ๋ย เราจะโยน

เจ้าไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร เราจะปล่อยเจ้าให้เหมือนเมืองอัดมาห์ได้อย่างไร เรากระทำเจ้าให้เหมือนเมืองเศโบอิมได้อย่างไร จิตใจของเราปั่นป่วนอยู่ใน ความเอ็นดูของเราก็คูกรุ่นขึ้น ปฏิบัติการของพระเจ้าครั้งนี้ไม่ได้เป็นเพราะความโกรธ แต่เป็นเพราะความโศกเศร้า แม้อิสราเอลสมควรได้รับการพิพากษานั้นที่กำลังจะตกลงบนพวกเขาแล้ว พระเจ้าจึงทรงคร่ำครวญเหมือนพ่อคนหนึ่ง โศกเศร้า พระองค์จะทรงปล่อยเอฟราอิม (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ให้แก่การทำลายได้อย่างไร? พระองค์จะทรงมอบประชาชนของพระองค์ให้แก่คนอัสซีเรียได้อย่างไร? *อัดมาห์* และ *เศโบอิม* เป็นเมืองแห่งที่ราบใกล้โซโดมและโกโมราห์ซึ่งถูกทำลายโดยพระเจ้าเมื่อโซโดมถูกทำลาย ดู พระราชบัญญัติ 29:23 พระเจ้าจึงทรงคร่ำครวญว่าพระองค์จะทรงจัดการกับประชาชนของพระองค์เองเหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงจัดการกับเมืองเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับโซโดมและโกโมราห์ได้อย่างไร พระทัยของพระเจ้าถูกพลิกคว่ำ ในภาษาสมัยใหม่เราอาจกล่าวว่า พระทัยของพระองค์แตกสลาย

คำที่แปลว่า *ความเอ็นดู (นิซุวม์)* ในความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดก็หมายถึง ‘ความเวทนา สงสาร’ ความหมายก็คือว่า ในพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงยิ่งกว่าเต็มใจที่จะกลับใจจากการพิพากษาที่จะมานั้น นั่นคือ พระองค์ทรงมีความเวทนาสงสารต่อประชาชนของพระองค์ และดังนั้นในข้อที่ทิมแทงนี้ พระทัยอันอ่อนโยนของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์จึงถูกเปิดเผย แม้ความบริสุทธิ์ของพระองค์เรียกร้องให้มีการพิพากษาสำหรับการกบฏและความบาปอันน่าเกลียดของอิสราเอล กระนั้นพระทัยของพระเจ้าก็แตกสลาย พระองค์ทรงปรารถนาที่จะแสดงความเวทนาสงสารต่อพวกเขา

ฮย 11:9

เราจะไม่ลงอาชญาตามที่เรารู้จัก เราจะไม่กลับไปทำลายเอฟรา

อิมอีก เพราะเราเป็นพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ เราเป็นผู้บริสุทธิ์ท่ามกลางพวกเขา เราจะไม่เข้าไปในเมือง แม้พระเจ้ากำลังจะติสอน (นั่นคือ หวุดด้วยไม้เรียว) ประชาชนของพระองค์เพราะความบาปของพวกเขา พระองค์ก็จะไม่ทรงทำเช่นนั้นด้วยความโกรธแบบควบคุมไม่อยู่ แม้พระองค์จะทรงติสอน พระองค์ก็จะไม่ทรงทำลายพวกเขาเสีย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระพิโรธอันบริสุทธิ์ของ

พระองค์ถูกเจ็ดยด้วยความชอบธรรม ความสัตย์ซื่อต่อพันธสัญญาต่างๆของพระองค์ และความเมตตา พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ พระองค์จะไม่เสด็จเข้ากรุงสะมาเรียเพื่อทำลายล้างมันเสียด้วยความโกรธแบบนุกไม่อยู่ นอกจากนี้ พระองค์จะไม่ทรงทำลายเอเฟราอิมอีก

ฮย 11:10-11   **เขาทั้งหลายจะติดตามพระเยโฮวาห์ไป ผู้ซึ่งมีสิงหนาทตั้งราชสีห์**
เอ พระองค์จะทรงเปล่งพระสิงหนาท และบุตรทั้งหลายของพระองค์จะตัวลั่นสะท้านมาจากทิศตะวันตก คำพยากรณ์ตอนนี้ดูเหมือนว่าจะพูดถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะดำเนินตามองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นจะไม่เกิดขึ้นแบบใหญ่โตจนกว่าจะถึงวันหลายๆของยุคเจ็ดปีและช่วงเริ่มต้นของยุคพันปี ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเปล่งเสียงคำรามออกมาจากศิโยน ดู โยเอล 3:16 คำที่แปลว่า **ทิศตะวันตก (ยัม)** มีความหมายแบบตรงตัวที่สุดว่าทะเลนั้น (นั่นคือ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก) ความหมายตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครองราชย์จากกรุงเยรูซาเล็ม คนอิสราเอลที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปจะถูกเรียกกลับมายังแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ของพวกเขาและจะตัวลั่นด้วยความตื่นเต้นและความตกตะลึง คนยิวส่วนใหญ่ที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปจนทุกวันนี้ก็อยู่ในดินแดน โป้นทะเลต่างๆจากอิสราเอล และหลักๆแล้วก็กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลกตะวันตก

11 เขาจะตัวลั่นสะท้านมาเหมือนวิหคจากอียิปต์ และเหมือนนกเขาจากแผ่นดินอัสซีเรีย เราจะให้เขากลับไปบ้านของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ในวันนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาและทรงเรียกประชาชนที่กระจัดกระจายไปของพระองค์ให้กลับมายังแผ่นดินของพวกเขา พวกเขาจะตัวลั่นด้วยความตื่นเต้นกระวนกระวาย ในช่วงสมัยแรกๆของการถูกทำให้กระจัดกระจายไป พวกยิวก็อาศัยอยู่ในอียิปต์และอัสซีเรียจริงๆ ดู อีสยาห์ 11:11 และเศคาริยาห์ 10:10 ความหมายก็คือว่าพวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินโลกจะตัวลั่นด้วยความตื่นเต้น ตรงนี้พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะพาพวกเขากลับมายังบ้านในแผ่นดินเกิดสมัยโบราณของพวกเขา ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ การทำให้อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมโดยสมบูรณ์ในแผ่นดินของพวกเขาสักวันหนึ่ง

ฮย 11:12

เอฟราอิมได้กั้นล้อมเราไว้ด้วยความมุสา และวงศ์วานอิสราเอล

ล้อมเราด้วยเล่ห์หลวง แต่ยูดาห์ยังปกครองอยู่กับพระเจ้าและสัตย์ซื่ออยู่กับพวกวิสุทธิชน แม้พระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์เองว่าอดทนนานและได้แสดงความเมตตาต่ออิสราเอลที่มักกบฏแล้ว กระนั้นอาณาจักรฝ่ายเหนือ (นั่นคือ เอฟราอิมและอิสราเอล) ก็ยังดำเนินชีวิตในความมุสาต่อไปอยู่ดี ความมุสานั้นอาจเป็นอันที่ถูกเริ่มต้นโดยเยโร โบอัมเมื่อเขาตั้งรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นที่เบธเอลและดาน จากนั้นเขาก็บอกคนอิสราเอลว่า “โอ อิสราเอลเอ๋ย จงดูพระของท่าน คุณเกิดพระองค์ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์” (1 พงศกัศัตร์ 12:28) ความมุสานั้นยังอยู่เรื่อยมาจนถึงสมัยของโฮเซยา แมื่อยูดาห์ที่อยู่ทางใต้มีข้อบกพร่องต่างๆและความบาปของมันอย่างน้อยมันก็ไม่ได้หันไปนับถือรูปเคารพอย่างเป็นทางการเหมือนอย่างในที่นอกลงในฝ่ายเหนือของพวกเขาได้กระทำ จะว่าไปแล้ว พวกเขาก็ยังปกครองอย่างสอดคล้องกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าอยู่ต่อไป และยูดาห์ก็ยังสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของนางอยู่เหมือนเดิมหากเทียบกันแล้ว

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 12: พระเจ้าทรงโต้แย้งกับประชาชนของพระองค์ต่อไป ในบทนี้ พระองค์ทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกถึงพระพรต่างๆที่พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเขาในข้อ 1-6 และพระองค์ทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพวกเขาได้ช่วยพระองค์อย่างไรในข้อ 7-14

ฮย 12:1

เอฟราอิมเลี้ยงตนด้วยลม และตามหาลมตะวันออกอยู่ วันยังค่ำ

เขาทวิความมุสาและการกริ่ง เขาทำพันธสัญญากับอัสซีเรียและขนเอาน้ำมันไปให้อียิปต์ เอฟราอิมซึ่งเป็นวัวสาวที่คือคิง แทนที่จะกินหญ้าดีๆแห่งความจริงของพระเจ้า กลับสูดดมสายลมแห่งหลักคำสอนต่างๆของสมัยนั้น พวกเขากำลังหว่านให้ลม แต่จะเกี่ยวลมหมุน ดู โฮเซยา 8:7 การแนะนำให้รู้จักกับการนับถือพระบาอัลและการนับถือรูปเคารพรูปแบบอื่นๆส่วนใหญ่แล้วมาจากทิศตะวันออก – โมอับและอัมโมนที่อยู่ทางทิศตะวันออก ตลอดหลายปีนั้น อิสราเอลได้แต่เพิ่มการมุสาต่างๆแห่งการนับถือรูปเคารพซึ่งมีแต่จะเป็นเชื้อเพลิงให้แก่การกริ่งว่างเปล่าที่จะมาของพวกเขา เมื่อตระหนักถึงภัยคุกคามที่กำลังจะมาของอัสซีเรีย อาณาจักรฝ่ายเหนือก็

พยายามคิดสินบนพวกเขาด้วยบรรณาการ ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19, 20 และ 17:3,4 พวกเขาหลงใหลวิธีเดียวกันนี้กับอียิปต์ในการส่งน้ำมันมะกอกไปให้คนเหล่านั้น ดู อีสยาห์ 57:9 และเอเสเคียล 27:17 กล่าวสั้นๆก็คือ อิสราเอลพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการพิพากษาจากประชาชาติเหล่านี้โดยการเสี้ยวบรรณาการให้แก่พวกเขาหรือทำการค้ากับพวกเขา อย่างไรก็ตาม มันก็เป็นความพยายามที่กระทำโดยพื้งกำลังแห่งเนื้อหนัง

ฮชย 12:2-5   **พระเยโฮวาห์ทรงมีคดีกับยูดาห์และจะลงโทษยาโคบตามการประพฤติของเขา และจะทรงทดแทนเขาตามการกระทำของเขา** แม้จุดสนใจหลักของโฮเซยาส่วนใหญ่แล้วอยู่ที่อาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอล พระเจ้าก็ทรงประกาศคดีหนึ่งกับยูดาห์เช่นกัน แม้ยูดาห์เป็นผู้ชอบธรรมมากกว่าเอฟราอิมที่อยู่ทางเหนือเมื่อเทียบกันแล้ว พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่ายูดาห์จะถูกลงโทษเพราะความบาปของพวกเขาเช่นกัน พระเจ้าจึงทรงประกาศการตอบแทนสำหรับความบาปของพวกเขา

3 ในครรภ์ของมารดาเขายึดสันเท้าพี่ชายของเขา และโดยกำลังของเขาเอง เขาจึงมีอำนาจกับพระเจ้า ยาโคบฉวยสันเท้าเอชวพี่ชายของตนตอนที่เขาออกมาจากครรภ์มารดาของเขา ดูปฐมกาล 25:25-26 เหตุการณ์นั้นที่เกิดขึ้นโดยความไร้เดียงสาตอนเกิดเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งว่าพระเจ้าจะทรงเลือกและอวยพรยาโคบแทนที่จะเป็นเอชว พระเจ้ากำลังยกข้อสนับสนุนตรงนี้ว่าพระองค์ได้ทรงอวยพรยาโคบเป็นพิเศษและรวมถึงอิสราเอลด้วยตลอดหลายปีเหล่านั้น

4 **เอ** เขามีอำนาจเหนือทูตสวรรค์และมีชัย เขาร้องไห้และวิงวอนต่อพระองค์ เขาพบพระองค์ที่เบธเอล และพระองค์ตรัสสนทนากับเราที่นั่น แน่แน่นอนว่าเป็นตอนที่ยาโคบปล้ำสู้กับทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าตามที่บันทึกไว้ในปฐมกาล 32:24-25 ในการเผชิญหน้าครั้งนั้นกับพระเจ้า ยาโคบวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นจากเอชว ดู ปฐมกาล 32:9-12 นอกจากนี้เมื่อยาโคบกลับมายังเบธเอลในที่สุด พระเจ้าก็ทรงปรากฏแก่เขาอีกครั้งและยืนยันพันธสัญญาของอับราฮัมกับเขาอีกครั้ง ดู ปฐมกาล 38:9-15

5 คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งพลโยธา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่ระลึกของเขา พระเจ้าผู้ทรงช่วยอิสราเอลและอวยพรพวกเขาตลอดหลายปีหาใช่ใครอื่นนอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา – พระเยโฮวาห์พระเจ้า วลีสุดท้ายจริงๆแล้วมีความหมายว่าพระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ – พระนามที่พระองค์ทรงเป็นที่จดจำ ความคิดที่สำคัญว่าในเรื่องทั้งหมดนี้ก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดปราน ช่วยเหลือและอวยพรยาโคบ (นั่นคือ อิสราเอล) ตลอดหลายศตวรรษอย่างชัดเจน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล

ฮย 12:6 "เหตุฉะนั้นเจ้าจงกลับมาหาพระเจ้าของเจ้า ยึดความเมตตาและความยุติธรรมไว้ให้มั่น และรอคอยพระเจ้าของเจ้าอยู่เสมอ" ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องเรียกคนอิสราเอลทั้งสองวงศ์วานให้กลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา เขากำชับพวกเขาให้แสดงความเมตตาและกระทำความยุติธรรม (นั่นคือ ทำสิ่งที่ถูกต้อง) นอกจากนี้ พวกเขาถูกเรียกให้ "รอคอยพระเจ้าของเจ้าอยู่เสมอ" อย่างหลังนี้จริงๆแล้วคือ จงวางใจพระองค์และรอคอยพระองค์ที่จะกระทำการในระหว่างนั้น ดังนั้น คนอิสราเอลจึงถูกสั่งให้กลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาด้วยการกลับใจใหม่ และแสดงความเมตตา ยุติธรรมและดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ คำกำชับนี้ยังมีอยู่จนถึงบัดนี้สำหรับคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่

ฮย 12:7-9 เขาเป็นพ่อค้า ในมือของเขามีตราชูขึ้นชื่อ เขารักที่จะบีบบังคับ คำที่แปลว่า พ่อค้า (คานาอัน) เป็นคำฮีบรูที่ใช้เรียก คานาอัน มันยังหมายถึงพวกพ่อค้าที่ไร้ยางอายด้วย พระเจ้าจึงทรงเรียกคนอิสราเอลแบบเหมารวม (ยูดาห์และเอฟราอิม) ว่าเป็นพวกคนชู้โกง มันเป็นคำพหูพจน์แบบเน้นชาติพันธุ์เป็นหลัก พวกเขาเหมือนแบบแยกไม่ออกจากพวกพ่อค้าชู้โกงแห่งคานาอัน ซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องการค้าขายแบบชู้โกงและเอาเปรียบ

8 เอฟราอิมได้กล่าวว่า "แท้จริงข้าพเจ้าเป็นคนมั่งมี ข้าพเจ้าหาทรัพย์เพื่อตนเอง ในการกระทำทั้งหลายของข้าพเจ้า เขาจะไม่พบความชั่วช้าที่นับว่าเป็นความบาปได้" ขณะเดียวกัน เอฟราอิมโดยเฉพาะก็โอ้อวดเรื่องความมั่งคั่งที่เพิ่มพูนขึ้นของพวกเขา นอกจากนี้ พวกเขาประกาศอย่างคนหน้าซื่อใจคดว่าตนเป็นคนซื่อตรงในการทำธุรกิจของตน พวกเขาเป็นเหมือนคนเหล่า

นั่นที่โฆษณาว่า ‘อุฐมีสองของนายแดนคนซื่อตรง’ (เหมือนเต็นท์รถมีสอง) กระนั้นพระเจ้าก็ทรงทราบความไม่ซื่อตรงของพวกเขา

9 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตั้งแต่ครั้งแผ่นดินอียิปต์ เราจะกระทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในเต็นท์อีก ดังในสมัยที่มีเทศกาลเลี้ยงตามกำหนด นอกจากนี้ พวกนักธุรกิจในอาณาจักรฝ่ายเหนือก็โอ้อวดว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะอวยพรพวกเขาในแผ่นดินของพวกเขา เหมือนเทศกาลเลี้ยงมากมายในวันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆของอิสราเอล กล่าวสั้นๆคือ หลายคนในอิสราเอลหน้าไม่อายที่จะประกาศว่าผลกำไรของพวกเขาที่ได้มาโดยวิธีมิชอบเป็นเพราะพระพรที่ทรงสัญญาไว้ของพระเจ้า ดังนั้น ในเนื้อหาส่วนนี้พระเจ้าจึงทรงกล่าวโทษอิสราเอลเรื่องความไม่ซื่อตรงและความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา ซึ่งเกือบจะเป็นการหมิ่นประมาทอยู่รอมร่อ

ฮย 12:10-11 เราได้พุดทางบรรดาผู้พยากรณ์แล้ว เราให้เกิดนิมิตมากขึ้น เราให้คำอุปมาโดยการรับใช้ของผู้พยากรณ์ พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลให้ระลึกว่าพระองค์ได้ตรัสแก่พวกเขาผ่านทางพวกผู้พยากรณ์นานมาแล้ว พระองค์ได้ประทานนิมิตมากมาย (นั่นคือ ข้อความต่างๆ) แก่ผู้พยากรณ์เหล่านั้นซึ่งใช้คำอุปมา (นั่นคือ เรื่องราวเปรียบเทียบ) ที่หลากหลายเพื่อประกอบการสอนพวกเขา แม้อิสราเอลได้ทำบาป พระเจ้าก็ทรงเตือนพวกเขามานานด้วยข้อความต่างๆที่เข้าใจง่าย

11 มีความชั่วช้าในกิเลอาดหรือ แน่นอนเขาทั้งหลายก็เป็นอนิจจัง เขาเอาวัวผู้ถวายบูชาในกิเลอาด เออ แทนบูชาของเขาก็จะเหมือนกองหินอยู่บนรอยไถในท้องนา พระเจ้าจึงทรงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า “มีความชั่วช้าในกิเลอาดหรือ” คำตอบของพระองค์ชัดเจนอยู่แล้ว พวกเขาเป็นอนิจจัง พวกเขาถวายวัวผู้เป็นเครื่องสัตวบูชาบนแท่นบูชารูปเคารพต่างๆในกิเลอาดที่อยู่อีกฟากของแม่น้ำจอร์แดนจากกิเลอาด การนับถือพระบาอัลเข้ามาในอิสราเอลจากโมอับและกิเลอาดซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก แท่นบูชารูปเคารพต่างๆของแผ่นดินนั้นเป็นเหมือนก้อนหินในรอยไถต่างๆของท้องนาที่เพิ่งถูกไถใหม่ๆ กล่าวอีกนัยหนึ่ง แท่นบูชารูปเคารพต่างๆมีอยู่มากมายทั่วแผ่นดินนั้น

ฮย 12:12-14

ยาโคบหนีไปยังแผ่นดินอารัม อิสราเอลได้ทำงานเพื่อจะได้ภรรยา
ท่านเลี้ยงแกะเพื่อให้ได้ภรรยา พระเจ้าทรงเล่าย้อนประวัติความเป็นมาของยาโคบ (และรวมถึง
อิสราเอลด้วย) ตอนเป็นหนุ่ม ยาโคบหนีไปยังซีเรียและรับใช้ลาบันสิบสี่ปีเพื่อที่จะได้ภรรยาคน
หนึ่ง เขาดูแลฝูงปศุสัตว์ของลาบันในซีเรีย

13 พระเยโฮวาห์ทรงนำคนอิสราเอลขึ้นมาจากอียิปต์โดยผู้พยากรณ์คนหนึ่ง พระองค์
ทรงรักษาเขาไว้โดยผู้พยากรณ์คนหนึ่ง พระเจ้าทรงเล่าประวัติศาสตร์ของอิสราเอลเข้ามาและ
เตือนให้พวกเขาระลึกว่าพระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์โดยผู้พยากรณ์คนหนึ่งของ
พระเยโฮวาห์ (นั่นคือ โมเสส) พระเจ้ายังทรงใช้โมเสสเพื่อเลี้ยงดูและนำพวกเขามายังแผ่นดิน
นั้นที่พระองค์ได้ทรงสัญญาพวกเขาไว้ด้วย

14 เอฟราอิมกระทำให้พระองค์ทรงพิโรธอย่างขมขื่น ดังนั้นพระองค์ทรงปล่อยให้เลือด
ของเขาติดอยู่กับเขา และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสนองเขาด้วยความอภัยซึ่งเขาให้ต่อกับ
พระองค์ ในแบบเดียวกับที่อิสราเอลได้ช่วยโมเสสอย่างขมขื่น พวกเขาได้ช่วยพระเจ้าของตนให้
ทรงพระพิโรธเช่นกัน ดังนั้นโลหิตของพวกเขาเองจะตกลงบนพวกเขา เพราะอิสราเอลได้เหยียด
หยามพวกผู้พยากรณ์ของพระเจ้าตั้งแต่โมเสสเป็นต้นมา ความเหยียดหยามนั้นก็จะกลับมาสนอง
พวกเขาเองด้วย ความบาปย่อมมีผลที่ตามมาต่างๆ ผู้ใดหว่านอะไรไว้ เขาก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น

ประเด็นที่สำคัญกว่าของบทนี้ก็คือว่า แม้พระเจ้าได้ทรงอวยพรและช่วยเหลือประชาชน
ของพระองค์ตลอดหลายปีเหล่านั้น พวกเขา ก็เพิกเฉยพระองค์และเกลือกกลิ้งในความบาป พวกเขา
เมินเฉยการทรงเรียกของพระเจ้าให้กลับใจใหม่ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าประวัติความ
บาปอันยาวนานของพวกเขาจะย้อนกลับมาหาพวกเขา

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 13: บทนี้แบ่งเนื้อหาได้เป็นสองส่วน: (1) พระเจ้าทรงสรุปย่อ
ประวัติศาสตร์และความบาปของอิสราเอลในข้อ 1-8 (2) จากนั้นพระองค์ทรงสัญญาเรื่องพระ
เมตตาและการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตในข้อ 9-16

ฮชย 13:1-2   เมื่อเอเฟราอิมพูดด้วยตัวสั้น เขาได้ยกย่องตัวเองในอิสราเอล แต่เมื่อเอเฟราอิมได้กระทำผิดด้วยพระบาอัล เขาก็ตาย พระเจ้าทรงเล่าย้อนอย่างย่อๆว่ากาลครั้งหนึ่งเอเฟราอิมเคยถ่อมใจและดำเนินในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงยกชูตระกูลนั้นให้เป็นตระกูลชั้นนำแห่งอาณาจักรฝ่ายเหนือ อย่างไรก็ตาม เมื่อเอเฟราอิม (และส่วนที่เหลือของอาณาจักรฝ่ายเหนือ) หันไปนับถือพระบาอัล พวกเขาถึงตายฝ่ายวิญญาณ แม้รูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นแห่งเบธเอลและดานในทางเทคนิคแล้วไม่ใช่การนับถือพระบาอัล พวกมันก็เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด วิหารต่างๆที่ถูกสร้างถวายแก่พระบาอัลมักมีรูปจำลองวัวหนุ่มอยู่ด้วย ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าเมื่ออิสราเอลหันไปนับถือรูปเคารพ พวกเขาถึงตายฝ่ายวิญญาณแล้วต่อพระพักตร์พระเจ้า

2 เดียวนี้เขายังทำบาปมากขึ้น และสร้างรูปหล่อไว้สำหรับตัวเป็นรูปเคารพที่สร้างด้วยเงินตามความคิดของเขาเอง เป็นงานของช่างที่สร้างขึ้นทั้งนั้น เขากล่าวว่า "สำหรับคนที่ถวายสัตวบูชาแต่สิ่งเหล่านี้ จงให้เขาจูปรูปปลุกวัว" พอผ่านไปหลายปี อิสราเอลก็ไล่ตามความบาปของการนับถือรูปเคารพมากขึ้นเรื่อยๆ โดยสร้างรูปเคารพนับไม่ถ้วนที่ทำด้วยเงิน รูปเคารพที่ไม่มีชีวิตเหล่านี้เป็นผลงานแห่งความคิด (นั่นคือ ความเข้าใจ) ที่วิปลาสของพวกเขาเอง นอกจากนี้อุตสาหกรรมการทำรูปเคารพก็ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท้องถิ่นด้วย พวกเขาช่างฝีมือประจำท้องถิ่นได้กำไรงามจากการทำรูปเคารพเงินต่างๆ บรรดาคนที่นำเครื่องสัตวบูชาต่างๆมาถวายแก่รูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นจะต้องจูปรูปปลุกวัวทั้งสองนั้น มันเป็นการนมัสการที่หมิ่นประมาทโดยแท้

ฮชย 13:3   เพราะฉะนั้นเขาจึงเหมือนหมอกในเวลาเช้า หรือเหมือนน้ำค้างที่หายไปตั้งแต่เช้า เหมือนแกลบที่ลมหมุนพัดไปจากลานนวดข้าว หรือเหมือนควันที่ออกมาจากช่องลม พระเจ้าจึงทรงใช้ภาพเปรียบเทียบสามอย่างเพื่อพรรณนาถึงความไร้เสถียรภาพที่จะเกิดขึ้นของอิสราเอล (1) พวกเขาจะเป็นเหมือนหมอกยามเช้าซึ่งจางหายไปโดยไม่ช้า (2) พวกเขาจะเป็นเหมือนแกลบที่ถูกลมพัดไปจากลานนวดข้าว (3) พวกเขาจะเป็นเหมือนควันไฟซึ่งหลังจากออกมาจากปล่องไฟแล้วก็จางหายไป อาณาจักรฝ่ายเหนือกำลังเสียดความมีเสถียรภาพไปเพราะการ

นับถือรูปเคารพของมัน และเหมือนภาพเปรียบทั้งสามนั้นข้างบน พวกเขาจะหายไปไม่ซ้ำใน
ฐานะประชาชาติหนึ่ง

ฮย 13:4   เราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า ตั้งแต่ครั้งแผ่นดินอียิปต์ เจ้า
ทั้งหลายไม่รู้จักพระอื่นนอกจากเรา เพราะไม่มีผู้ช่วยอื่นใดนอกจากเรา ทั้งที่มีการละทิ้งความ
จริงและความบาปในอิสราเอล พระเจ้าก็ทรงวิงวอนอิสราเอลให้ระลึกถึงพระองค์ พระองค์
ผู้ทรงเป็นพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขามาตั้งแต่สมัยที่พระองค์ทรงพาพวกเขาออก
มาจากอียิปต์ ดังนั้นพระเจ้าทรงเตือนให้พวกเขาระลึกถึงข้อแรกของบัญญัติสิบประการ แม้ที่
เดียวไม่มีพระผู้ช่วยให้รอดองค์อื่นนอกจากพระเยโฮวาห์พระเจ้า แน่แน่นอนว่านั่นเป็นความจริง
สำหรับอิสราเอล แม้พวกเขาได้ลี้มพระองค์ไปนานแล้วก็ตาม

ฮย 13:5-6   เรานี้แหละที่คุ้นเคยกับเจ้าที่ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินที่กันดาร
น้ำ นี่อาจหมายถึงสมัยการอพยพและการร่อนเร่อยู่ในถิ่นทุรกันดารของอิสราเอล พระเจ้าทรง
รู้จักพวกเขาในวันนั้น อีกครั้งที่พระองค์ทรงทำให้อิสราเอลระลึกถึงประวัติศาสตร์สมัยแรกๆที่
พวกเขาได้ลี้มไปนานแล้ว

6 เมื่อเขาได้รับประทานเต็มคราบแล้ว เขาก็อิมหน้า และจิตใจของเขาก็ผยองขึ้น เพราะ
ฉะนั้นเขาจึงลี้มเราเสีย จากความยากจนในอียิปต์และความแห้งแล้งแห่งถิ่นทุรกันดาร พระเจ้า
ได้ทรงนำพวกเขาเข้ามาในแผ่นดินหนึ่งซึ่งเป็นทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์ ที่นั่นพระองค์ทรงสนอง
ความปรารถนาต่างๆของพวกเขา หลังจากได้สมความปรารถนาของพวกเขาแล้ว อิสราเอลก็ลี้ม
พระเจ้าของพวกเขาในทันที เมื่อพวกเขาสุขสบาย ผู้คนก็มักไม่มองขึ้นไปข้างบน อิสราเอลมี
ความคิดในเรื่องนี้เหมือนกับคริสเตียนมากมายจนทุกวันนี้

ฮย 13:7-8   ดังนั้นเราจึงเป็นเหมือนสิงโตต่อเขา และเราจะข่มคอยอยู่ตามทาง
อย่างเสือดาว เพราะการไม่รู้จักสำนักบุญคุณและความชั่วช้าของอิสราเอล พระเจ้าจึงทรง
บัญญัติว่าจะเป็นสัตว์นักล่าที่ต่อสู้ออกเขา เหมือนสิงโตหรือเสือดาวตัวหนึ่งที่เดินตามเหยื่อของ
มัน พระเจ้าจะทรงกลายเป็นศัตรูผู้หนึ่งที่ทรงอำนาจเพื่อต่อสู้ออกเขา

8 เราจะตะครุบเขาอย่างกับแม่หมีที่ถูกพรากลูก เราจะฉีกอกของเขาและจะกินเขาเสียที่นั่นอย่างสิงโต สัตว์ป่าทุ่งจะฉีกเขา เหมือนแม่หมีที่ถูกๆของมันถูกเอาตัวไป พระเจ้าจะทรงไล่ล่าอิสราเอลด้วยความกริ้วยิ่งนัก ภาพประกอบที่เสียดสีปรากฏตรงนี้ เมื่อเชื้อหุ้มหัวใจเริ่มอ้วนพี มันก็ทำให้ใจแข็งกระด้าง แน่ใจว่านั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วกับอิสราเอล พวกเขาได้ทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อพระเจ้า พระเจ้าจึงจะฉีกหัวใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาให้เปิดออกเหมือนหมีตัวหนึ่งที่โมโห เหมือนสิงโตหรือสัตว์นักล่าชนิดอื่นๆ พระองค์จะทรงกัดกินพวกเขาเสีย

ฮชย 13:9-11 โธ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ทำลายตัวเอง แต่เราช่วยเจ้าได้ แม้พระเจ้าเพิ่งประกาศความพินาซของพวกเขาไป พระองค์ก็ทรงคร่ำครวญให้กับประชาชนที่คือร้อนของพระองค์ ในความเป็นจริงแล้ว อิสราเอลได้ทำลายตัวพวกเขาเองแล้ว ความช่วยเหลือใดก็ตามมีอยู่ในพระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขาเท่านั้น

10 เราประสงค์เป็นกษัตริย์ของเจ้า กษัตริย์อื่นๆที่สามารถช่วยเจ้าในเมืองทั้งหลายของเจ้าอยู่ที่ไหน และผู้ปกครองของเจ้าอยู่ที่ไหน คือพวกเหล่านั้นที่เจ้าได้กล่าวเรื่องเขาว่า "ขอตั้งกษัตริย์และเจ้านายไว้ให้แก่ข้าพเจ้า" พระเจ้าทรงเสนอที่จะเป็นกษัตริย์ของพวกเขาด้วยความอ่อนโยน ใครอีกจะสามารถช่วยทั้งแผ่นดินของพวกเขาให้พ้นได้? พวกผู้ใหญ่ของประชาชาตินั้นอยู่ที่ไหนที่กล่าวว่า "ขอตั้งกษัตริย์และเจ้านายไว้ให้แก่ข้าพเจ้า?" แน่ใจว่าพระเจ้าทรงอ้างย้อนถึง 1 ซามูเอล 8:4-7 เมื่อพวกผู้ใหญ่ของแผ่นดินนั้นร้องขอ กษัตริย์องค์หนึ่งเหมือนประชาชาติอื่นๆ พระเจ้าทรงบอกซามูเอลผู้พยากรณ์ที่ท้อใจของพระองค์ว่าพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเขาแต่ปฏิเสธพระเจ้าของพวกเขา กระนั้นพระเจ้ายิ่งทรงเสนอพระองค์เองแก่อิสราเอลอีกครั้งในฐานะกษัตริย์ของพวกเขา

11 เพราะความกริ้วของเรา เราจึงให้เจ้ามีกษัตริย์ และเพราะความโกรธของเรา เราจึงเอา กษัตริย์นั้นไปเสีย แน่ใจว่า กษัตริย์องค์นั้นคือ ซาอูล เขาไม่เคยเป็นตัวเลือกที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าเลย อิสราเอลช่วยพระเจ้าให้ประทานตามคำขอของพวกเขา กระนั้นซาอูลก็กลับกลายเป็นผู้บีบบังคับคนหนึ่งและสุดท้ายแล้วพระเจ้าทรงกำจัดเขาไปเสียเพราะความบาปของเขา

ฮย 13:12-13   **ความชั่วช้าของเอฟราอิมก็ห่อไว้ บาปของเขาก็เก็บสะสมไว้**

อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกเรียกว่าเอฟราอิมอีกครั้ง อิสราเอลได้มัดตัวเองไว้ด้วยความบาปของพวกเขาเอง นอกจากนี้ พวกเขายังพยายามปกปิดความบาปของตนอีกด้วย

13 การเจ็บท้องเตือนให้เขาคลอดก็มาถึงเขา แต่เขาเป็นบุตรชายที่เขลา ด้วยว่าถึงเวลาแล้วเขาก็ไม่ยอมคลอดออกมา เพราะความบาปอันเลวร้ายของพวกเขา ความเจ็บปวดเหมือนหญิงเจ็บท้องใกล้คลอดจะบังเกิดแก่พวกเขา คำพยากรณ์นี้ย่อมหมายถึงการรุกรานและการพิชิตของอัสซีเรียที่ใกล้เข้ามา พระเจ้าทรงประกาศว่าเอฟราอิมเป็นบุตรที่ไม่มีปัญญา – คนโง่คนหนึ่ง เขาไม่ยอมพยายามดึงตัวเองออกจากความเจ็บปวดแห่งการพิพากษาที่กำลังเข้ามาใกล้เลย พวกเขาสามารถและควรดึงตัวเองออกจากการพิพากษาที่จะมานั้นเพราะความบาปของตน กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมและไม่ได้ทำเช่นนั้น ดังนั้น ความเจ็บปวดอันยิ่งใหญ่จึงรอคอยพวกเขาอยู่

ฮย 13:14   **เราจะไถ่เขาให้พ้นอำนาจแดนคนตาย เราจะไถ่เขาให้พ้นความตาย โอ มัจจุราชเอ๋ย เราจะเป็นภัยพิบัติทั้งหลายของเจ้า โอ แดนคนตายเอ๋ย เราจะเป็นความพินาศของเจ้า การกลับใจเสียใหม่จะถูกลบบังไว้พ้นสายตาของเรา แม้การพิพากษาโดยอัสซีเรียกำลังใกล้เข้ามา พระเจ้าก็ทรงสดับเรื่องร้องแห่งความหวังเข้ามาท่ามกลางความมืดที่กำลังก่อตัวขึ้น พระองค์ทรงสัญญาว่าจะจ่ายค่าไถ่และไถ่ตัวอิสราเอลจากความตายและหูลุมศพ ความคิดหลายประการถูกสื่อตรงนี้ (1) ความตายและหูลุมศพในบริบทตรงนี้อาจหมายถึงความตายและการฟื้นคืนชีพของอิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งเมื่อพระเจ้าทรงให้พวกเขากลับสู่แผ่นดินของพวกเขาสักวันหนึ่ง แม้พระองค์จะทรงเตือนพวกเขาโดยทำให้ประชาชาตินี้ตายโดยการระจัดกระจายไป (13:1) สักวันหนึ่งพระองค์ก็จะทรงทำให้พวกเขาฟื้นคืนชีพอีกในฐานะประชาชาติหนึ่ง ดู เอเสเคียล 37**

(2) มีการอ้างอิงที่ชัดเจนถึงการเป็นขึ้นจากตายของคนทั้งหลาย อัครสาวกเปาโลอ้างอิงถึงข้อความตอนนี้ใน 1 โครินธ์ 15:55 โดยประยุกต์ใช้มันกับการเป็นขึ้นจากตายของผู้ชอบธรรม กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงสัญญาเรื่องการเป็นขึ้นใหม่สำหรับอิสราเอล ทั้งในฐานะประชาชาติ

หนึ่งและในฐานะบุคคล ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงปฏิญาณว่าพระองค์จะไม่ทรงเฉไปจากการ
นั้นเลย พระองค์จะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัย (นั่นคือ กลับใจเสียใหม่)

ฮวย 13:15-16 แม้ว่าเขาจะงอแงขึ้นท่ามกลางพี่น้อง ลมตะวันออก คือลมของ
พระเยโฮวาห์จะพัดมา ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดาร และตาน้ำของเขาจะแห้งไป และน้ำพุของเขาที่จะ
แห้งผาก ลมนั้นจะริบของมีค่าทั้งหมดเอาไปจากคลังของเขา แม้จะมีคำสัญญาเรื่องการกลับสู่
สภาพเดิมและการเป็นขึ้นใหม่ในอนาคต พระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าการพิพากษาจะมาอยู่ดี แม้เอฟ
ราอิม ได้เจริญขึ้นและเกิดผลมาก (นั่นคือ ประสบความสำเร็จ) ลมต่างๆแห่งการพิพากษาก็กำลัง
มา ในปาเลสไตน์ ลมตะวันออกเป็นลมที่ร้อนและแห้งโดยพัดมาจากทะเลทราย ในบริบทนี้ มัน
เป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของการพิพากษาแบบตีสอน ประเทศที่เคยเกิดผลมากจะกลายเป็นทะเล
ทราย เหมือนในหน้าแล้ง แหล่งน้ำต่างๆที่จำเป็นชีวิตจะเหือดแห้งเสีย แม้แต่เสบียงอาหารที่ถูก
เก็บสะสมไว้ก็จะถูกปล้นริบไปเสีย กล่าวโดยสรุปก็คือ ความยากลำบากกำลังจะมา

16 สะมาเรียจะกลายเป็นที่รกร้าง เพราะเธอได้กบฏต่อพระเจ้าของเธอ เขาทั้งหลายจะล้ม
ลงด้วยดาบ ทารกของเขาจะถูกจับโยนลงให้هلكเป็นชิ้นๆ และหญิงมีครรภ์จะถูกผ่าท้อง สะมา
เรียนครหลวงของอาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูกทำให้ฟ่ายแพ้และถูกทำลายในการพิพากษาที่กำลัง
มานั้น โดยอัสซีเรีย จะมีความโหดเหี้ยมพิศมณุษย์มมากระทำต่อแผ่นดินนั้น – กระทั่งต่อพวกเด็ก
ทารกและหญิงมีครรภ์ นอกจากนี้ ทั้งหมดก็เป็นผลลัพธ์ของการกบฏของอาณาจักรฝ่ายเหนือที่
กระทำต่อพระเจ้าของนาง

*****

ภาพรวมของโฮเซยา 14: ความคิดหลายประการปิดท้ายหนังสือโฮเซยา: (1) คำวิงวอน
ให้กลับใจใหม่ในข้อ 1-3; (2) พระสัญญาเรื่องการรักษาให้หายและการกลับสู่สภาพเดิมสำหรับ
อิสราเอลที่กลับใจใหม่ในข้อ 4-8 และ (3) ความยุติธรรมแห่งมรรคาทั้งหลายของพระเจ้าในข้อ

ฮย 14:1-3

โอ อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้า

สะดุ้งก็เพราะความชั่วช้าของเจ้า หลังจากได้เล้าย่อนถึงความบาปของอิสราเอลอย่างละเอียดในหนังสือเล่มนี้มาตลอดทั้งเล่มแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องเรียกประชาชนของเขาให้กลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา ความตกต่ำของพวกเขาเป็นเพราะความบาปที่ยาวนานของพวกเขา

2 จงนำถ้อยคำมาด้วยและกลับมาหาพระเยโฮวาห์ จงทูลพระองค์ว่า "ขอทรงโปรดยกความชั่วช้าทั้งหมด ขอทรงพระกรุณารับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์จึงจะนำลูกวัวแห่งริมฝีปากของข้าพระองค์ทั้งหลายมาถวาย โยเซยาจะยื่นคະขອอิสราเอลให้อธิษฐานต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยวิงวอนพระองค์ให้ยกโทษความบาปของพวกเขาและรับพวกเขาไว้ในพระคุณของพระองค์ ความคิดที่แฝงอยู่ในวลีที่ว่า "จงนำถ้อยคำมาด้วย" ในบริบทนี้ก็หมายถึงการแสดงการกลับใจใหม่ของพวกเขาออกมาเป็นคำพูดที่ชัดถ้อยชัดคำให้พระเจ้าได้ยิน กล่าวอีกนัยหนึ่งพระเจ้าทรงจะยื่นคະขອพวกเขาให้อธิษฐานด้วยการกลับใจใหม่และแสวงหาพระเมตตาและพระคุณของพระเจ้า ความคิดที่อยู่ใน "ลูกวัวแห่งริมฝีปากของข้าพระองค์ทั้งหลาย" หมายถึงเครื่องสัตวบูชาแห่งปากของพวกเขา ภาพเปรียบเทียบของการถวายลูกวัวเป็นเครื่องสัตวบูชานั้นก็เป็นการคิดตั้งต้น ความคิดที่สำคัญว่าก็คือว่าเมื่อพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาไว้ในพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ พวกเขาก็จะเปล่งคำสรรเสริญแด่พระองค์

3 อัสซूरจะไม่ช่วยข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหมดจะไม่ชี้มือ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะไม่กล่าวต่อไปว่า 'พระของเราทั้งหลาย' แก่สิ่งที่มือของข้าพระองค์ได้สร้างขึ้น เพราะว่าในพระองค์ลูกกำพร้าวพบพระกรุณาคุณ" ความคิดตรงนี้ต่อเนื่องจากสองข้อที่แล้ว เมื่ออิสราเอลจะกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา อธิษฐานเพื่อขอการยกโทษและสรรเสริญพระองค์ โยเซยาก็แสดงโครงสร้างของคำอธิษฐานเช่นนี้ให้พวกเขา อัสซूरหมายถึงอัสซีเรีย เมื่ออิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะต้องประกาศว่าอัสซีเรียไม่ได้ช่วยเหลืออะไรพวกเขาเลย การชี้มือหนีไปไม่ใช่ทางแก้ปัญหา นอกจากนี้ พวกเขาจะปฏิเสธว่ารูปเคารพทั้งหลายที่โง่เขลาที่พวกเขาทำขึ้นด้วยมือของตนย่อมไม่ใช่พระของพวกเขาอย่างแน่นอน มีความช่วยเหลือ

และความเมตตาอยู่ในพระเยโฮวาห์เท่านั้น ลูกกำพร้าจะได้พบพระกรุณาคุณในพระองค์เท่านั้น อิสราเอลได้ทำให้ตัวพวกเขาเองเป็นลูกกำพร้าพอไปแล้วจริงๆวันนั้นจึงกำลังจะมาเมื่อพวกเขาจะตระหนักในที่สุดว่าความรอดของพวกเขาอยู่ในพระองค์เท่านั้น

ฮย 14:4-5 เราจะช่วยรักษาเขาให้หายจากการกลับสัตย์ของเขา เราจะรักเขาทั้งหลายด้วยเต็มใจ เพราะว่าความกริ้วของเราหันไปจากเขาแล้ว ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาด้วยการกลับใจใหม่ ในส่วนของพระองค์แล้วพระเจ้ก็ทรงบัญญัติว่าจะรักษาการกลับสัตย์ของพวกเขาให้หาย รวมถึงผลที่ตามมาทั้งหมดของการกลับสัตย์นั้นด้วย พระองค์ทรงสัญญาว่าจะรักพวกเขาอย่างเต็มใจ เพราะว่าความกริ้วของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาจะกลายเป็นเรื่องในอดีต

5 เราจะเป็เหมือนน้ำค้างแก่อิสราเอล เขาจะเบิกบานอย่างดอกบัว เขาจะหยั่งรากเหมือนเลบานอน ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะเป็นพระพรอย่างหนึ่งแก่พวกเขาเหมือนน้ำค้างที่อยู่บนหญ้าในฤดูร้อน อิสราเอลก็จะเติบโตเหมือนอย่างดอกกลีดิอันนำอภิมรย์และขยับขยายเขตแดนของพวกเขาตลอดทางเข้าไปในเลบานอนด้วย เห็นได้ชัดว่าเรื่องนี้จะสำเร็จจริงในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าในยุคพันปี

ฮย 14:6-7 กิ่งก้านของเขาจะขยายออก เขาจะงามเหมือนต้นมะกอกเทศ และจะมีกลิ่นหอมเหมือนเลบานอน เหมือนเถาองุ่นที่ออกผล อิสราเอลจะเจริญรุ่งเรืองไปทั่วตะวันออกกลาง พวกเขาจะเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศที่ถูกเพาะเลี้ยงอย่างดีและมีกลิ่นหอมของต้นสนสิคาร์แห่งเลบานอน นี้ไม่เพียงหมายถึงการแผ่ขยายของอาณาจักรของยิวในวันนั้นเท่านั้น แต่มันจะมาพร้อมกับความเห็นพ้องตรงกันและไม่ใช้ความรุนแรงหรือความขุ่นเคืองจากเหล่าเพื่อนบ้านของพวกเขา

7 เขาทั้งหลายที่อยู่ใต้มเงาของเขาก็จะกลับมา เขาจะเจริญขึ้นเหมือนข้าว จะออกดอกเหมือนเถาองุ่น และจะมีกลิ่นเหมือนน้ำองุ่นแห่งเลบานอน คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในร่มเงาของอิสราเอลที่ถูกฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิมและที่ได้รับสง่าราศีจะหันมาหาพระเยโฮวาห์ ประชาชาติ

เหล่านี้จะได้รับพรและเจริญรุ่งเรืองเช่นกัน ประชาชาติเหล่านี้ก็จะเป็นพรอย่างหนึ่งแก่ประชาชาติอื่นๆด้วยและไม่ได้รับความขุ่นเคืองใจ

ฮย 14:8   **เอฟราอิมจะกล่าวว่า "เราต้องเกี่ยวข้องกับรูปเคารพต่อไป"**

เราเองได้ยืมเขาและคอยดูเขา เราเป็นเหมือนต้นสนสามใบเขียวสด และผลของเจ้าก็ได้มาจากเรา ในวันแห่งการกลับใจใหม่และการกลับสู่สภาพเดิมอย่างเต็มที่ของอิสราเอล (นั่นคือ ในยุคพันปี) พวกเขาจะรังเกียจการนับถือรูปเคารพอย่างสิ้นเชิง อิสราเอลจะยอมรับสารภาพอย่างเปิดเผยว่า พวกเขาได้ยืมพระวณะของพระเจ้าของพวกเขาและได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ในท้ายที่สุด ดังนั้นพวกเขาจะเจริญรุ่งเรืองเหมือนอย่างต้นสนสามใบเขียวสดและออกผลอย่างอุดม ผลของพระเจ้าจะถูกพบในพวกเขา นี่อาจบอกเป็นนัยถึงผลของผู้ชอบธรรมตามที่มีพรณาไว้ใน สุภาษิต 11:30 ผลของพระวิญญาณที่มีพรณาไว้ในกาลาเทีย 5:22-23 หรือผลของความชอบธรรมที่มีพรณาไว้ในฟิลิปปี 1:11 กล่าวโดยสรุป อิสราเอลในวันนั้นจะออกผลถวายแด่พระเจ้า

ฮย 14:9   **ผู้ใดที่ฉลาด ก็ให้เข้าใจสิ่งเหล่านี้เถิด ผู้ใดที่ช่างสังเกต ก็ให้เขารู้**

เพราะว่าพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ก็เที่ยงตรง ผู้ชอบธรรมทั้งหลายก็เดินในทางนี้ แต่ผู้ทรยศก็สะดุดอยู่ในทางนี้ หนังสือเล่มนี้ปิดท้ายด้วยคำถามหลายคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ – คำถามที่คำตอบของมันชัดเจนอยู่แล้ว ความคิดตรงนี้ก็คือว่าผู้ที่มีปัญญาและรอบคอบจะเข้าใจสิ่งที่ถูกนำเสนอไปแล้วในบริบทก่อนหน้านี้ รากฐานของความเข้าใจเช่นนั้นก็คือว่า “พระมรรคาของพระเยโฮวาห์ก็เที่ยงตรง” คำที่แปลว่า **เที่ยงตรง** (*ยาสาร์*) มีความหมายว่า ‘เที่ยงธรรม’ หรือ ‘ตรง’ คำที่แปลว่า **ชอบธรรม** (*ซัดคียค์*) หมายถึงคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมจะดำเนินในทางทั้งหลายที่เที่ยงธรรมหรือตรงของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้นที่ชอบทำการละเมิดก็สะดุดเพราะมาตรฐานเหล่านั้นที่ชอบธรรมของพระเจ้า

หนังสือแห่งคำพยากรณ์ที่ไม่ธรรมดาจึงจบลงด้วยประการฉะนี้ ความคิดที่ปิดท้ายเน้นย้ำเรื่องความชอบธรรมของพระเจ้าและการที่คนเหล่านั้นที่ชอบธรรมจะดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ไม่ชอบธรรมก็ไม่ดำเนินในทางเหล่านั้น ทางทั้งหลายของพระเจ้าเป็นทางตรงและถูกต้องสำหรับคนเหล่านั้นที่พร้อมสำหรับความชอบธรรม สำหรับคนเหล่านั้นที่พร้อมทำความบาป (นั่นคือ คนอธรรม) หินชั้นบันไดอันชอบธรรมแห่งทางของพระเจ้ายิ่งกลายเป็นก้อนหินสะดุด หนังสือเล่มนี้จึงปิดท้ายด้วยหลักการนี้ที่เรียบง่ายและลึกซึ้งในเรื่องความชอบธรรม อิสราเอลได้เพิกเฉยมันเสีย สำหรับคนเหล่านั้นที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและทางทั้งหลายของพระองค์ มันก็เป็นทางตรงต่อหน้าพวกเขา